TEČAJ ČUDA

PRIRUČNIK ZA UČITELJE

SADRŽAJ (Priručnik za učitelje)

Uvod 1

Tko su Božji učitelji? 3
Tko su im učenici? 4
Što su to razine poučavanja? 6
Koje su značajke Božjih učitelja? 8
I. Povjerenje 8
Razvitak povjerenja 8
II. Poštenje 10
III. Tolerancija 11
IV. Blagost 11
V. Radost 12
VI. Nebranjenost 12
VII. Velikodušnost 12
VIII. Strpljenje 13
IX. Vjernost 13
X. Otvorenost 14
Kako se postiže iscjeljenje? 15
I. Zamjetljiva svrha bolesti 15
II. Pomak zamjedbe 15
III. Zadaća Božjeg učitelja 16
Je li iscjeljenje sigurno? 18
Treba li ponavljati iscjeljivanje? 19
Kako se može izbjeći zamjedba ljestvice teškoća? 21
Jesu li neophodne promjene u životnoj situaciji Božjih učitelja? 23
Kako se odreći prosudbe? 24
Kako je mir moguć u ovom svijetu? 26
Koliko treba Božjih učitelja za spasenje svijeta? 27
Što je stvarno značenje žrtvovanja? 29
Kako će se svijet završiti? 31
Hoće li se na kraju svakome suditi? 33
Kako Božji učitelj treba provoditi svoje dane? 34
Kako Božji učitelji postupaju s magijskim mislima? 37
Kako se obavlja ispravljanje? 40

Što je pravda? 42
Što je mir Božji? 44
Kakva je uloga riječi pri iscjeljivanju? 46
U kakvom su odnosu iscjeljivanje i Pokora? 48
Ima li Isus posebno mjesto u iscjeljivanju? 23
Je li reinkarnacija onakva kakvom je opisuju? 52
Jesu li poželjne »psihičke« moći? 54
Može li se Bog izravno dosegnuti? 56
Što je smrt? 57
Što je uskrsnuće? 59
O ostalom 61

OBJAŠNJENJE IZRAZA

Uvod 67
Um – duh 68
Ego – Čudo 69
Oprost – Kristovo lice 71
Istinska zamjedba – znanje 73
Isus – Krist 75
Duh Sveti 77

Epilog 79

UVOD

1. Svijet ima potpuno pogrešnu predodžbu o ulogama poučavanja i učenja. [2]Ova je zabluda karakteristična. [3]Učitelj i učenik su prividno odvojeni: učitelj daje nešto učeniku radije nego samom sebi. [4]Dalje, čin se poučavanja smatra posebnom djelatnošću u koju se ulaže relativno mali dio vremena. [5]S druge strane, Tečaj naglašava kako poučavanje jeste istovremeno i učenje, tako da su učitelj i učenik jedno te isto. [6]Tečaj također naglašava kako je poučavanje stalni proces koji se odvija svakog trenutka, danju i noću.
2. Poučavati znači pokazivati. [2]Postoje samo dva misaona sustava i ti pokazuješ kako vjeruješ cijelo vrijeme da je istinit jedan ili drugi. [3]Drugi uče iz tvog pokazivanja, a također i ti sam. [4]Nije pitanje hoćeš li poučavati jer tu nema izbora. [5]Može se reći kako je svrha ovog Tečaja snabdjeti te sredstvima za izabiranje onog čemu želiš druge poučavati na temelju onog što sam želiš učiti. [6]Ništa ne možeš dati nekom drugom, već samo sebi samom i to onda učiš kroz poučavanje. [7]Poučavanje je pozivanje svjedoka da posvjedoče ono u što vjeruješ. [8]To je metod pretvaranja, preinake. [9]Ovo se ne obavlja samo riječima. [10]Bilo koja situacija mora ti biti mogućnost za poučavanje drugih o tome što si ti i što su oni za tebe. [11]Ne više od toga, ali također ni manje.
3. Samo mišljenje o tome što si ti određuje nastavni program koji sebi samom postavljaš, a određuje ga i tvoje vjerovanje u pogledu odnosa drugih prema tebi. [2]U formalnoj situaciji poučavanja ova pitanja mogu nemati ikakve sveze glede onog što misliš kako poučavaš. [3]Sadržaj svake situacije mora se uporabiti u korist onoga čemu stvarno poučavaš, pa tako što i stvarno sam učiš. [4]U pogledu ovog sasvim je nevažan verbalni sadržaj tvog poučavanja. [5]On se s tim može slagati, a i ne mora. [6]Tebe poučava ono što stoji u temelju onog što govoriš. [7]Poučavanje samo pojačava ono u što vjeruješ glede sebe sama. [8]Temeljna mu je svrha smanjiti sumnju u sama sebe. [9]Ovo ne znači kako je ja koje pokušavaš zaštiti stvarno. [10]Ali to znači kako poučavaš onom ja koje smatraš stvarnim.
4. To je neizbježno. [2]Iz tog nema izlaza. [3]Kako bi i moglo biti drukčije? [4]Svaki onaj koji se drži svjetskog nastavnog programa i svaki onaj tko ga se drži sve dok ne promijeni vlastiti um poučava jedino kako bi uvjerio sama sebe kako jeste ono što nije. [5]Ovo i jeste svrha ovog svijeta. [6]Što bi drugo nastavni program i bio? [7]U ovu beznadnu i zatvorenu situaciju učenja, koja ničemu ne poučava osim očajanja i smrti, Bog šalje Svoje učitelje. [8]Dok oni poučavaju Njegovim lekcijama radosti i nade, tad i njihovo učenje konačno postaje potpunim.

5. Bez Božjih učitelja bilo bi malo nade za spasenje jer bi svijet grijeha zauvijek izgledao stvaran. [2]Oni koji sami sebe varaju moraju i druge varati jer moraju biti učitelji varanja. [3]Što je drugo pakao, ako ne to? [4]Ovo je priručnik za Božje učitelje. [5]Oni nisu savršeni, inače ne bi bili u ovom svijetu. [6]Zadaća im je postati savršen u ovome svijetu i zato oni stalno poučavaju savršenstvu na mnoge načine, sve dok ga i sami ne nauče. [7]Tad ih se ne vidi više, iako njihove misli zauvijek ostaju izvor snage i istine. [8]Tko su oni? [9]Kako se izabiru? [10]Što čine? [11]Kako sami sebe spašavaju i kako spašavaju svijet? [12]Ovaj priručnik pokušava odgovoriti na ova pitanja.

1.TKO SU BOŽJI UČITELJI?

1. Božji je učitelj svatko tko izabere to biti. [2]Kvalifikacija mu je jedino ovo: nekako, negdje svjesno je izabrao i pri tome nije vidio svoje interese kao odvojene od interesa nekog drugog. [3]Jednom kad je to učinio, put mu se otvorio i smjer mu je postao siguran. [4]I svjetlo u tami zasvijetli. [5]Možda je to jedno jedino svjetlo, ali je i ono dovoljno. [6]Sporazumio se s Bogom, iako još u Njega ne vjeruje. [6]Postao je donositelj spasenja. [7]Postao je Božji učitelj.
2. Dolaze iz cijelog svijeta. [2]Dolaze iz svih religija i iz nikakve religije. [3]Oni su ti koji su odgovorili. [4]Poziv je sveopći. [5]On ide cijelo vrijeme svagdje. [6]Poziva učitelje da govore o Njemu i spase svijet. [7]Mnogi su čuli, ali ih je malo odgovorilo. [8]Ipak je to sve samo stvar vremena. [9]Na kraju će svatko odgovoriti, ali taj kraj može biti daleko, daleko. [10]Baš zbog toga je i donesen ovaj plan za učitelje. [11]Zadaća im je ušteda vremena. [12]Svaki od njih započinje kao jedna jedina svjetlost, ali sa Pozivom u svom središtu to je svjetlost koja se ne može ograničiti. [13]Svaki od njih štedi tisuću godina vremena, onako kako to svijet prosuđuje. [14]Za Sam Poziv vrijeme je beznačajno.
3. Postoji tečaj za svakog Božjeg učitelja. [2]Oblik tečaja jako varira. [3]Isto se tako jako razlikuju i posebna pomagala za poučavanje. [4]Ali se sadržaj tečaja nikad ne mijenja. [5]Uvijek je središnja tema: »Sin je Božji nevin i ta mu je nevinost spasenje.« [6]Tečaj se može poučavati djelima ili mislima, riječima ili bezvučno, na svakom jeziku i ni na kakvom jeziku, na bilo kom mjestu, u bilo koje vrijeme i na bilo koji način. [7]Nije važno tko je učitelj bio prije nego što je čuo Poziv. [8]Svojim je odgovorom postao spasitelj. [9]Vidio je nekog drugog kao sebe sama. [10]Zato se i sam spasio i spasio svijet. [11]Njegovim se ponovnim rođenjem i svijet nanovo rađa.
4. Ovo je priručnik za poseban nastavni program i namijenjen je učiteljima posebnog oblika sveopćeg tečaja. [2]Postoje mnoge tisuće drugih oblika, a svi imaju isti ishod. [3]Svi oni samo štede vrijeme. [4]Samo vrijeme umorno krivuda, a svijet je sada vrlo umoran. [5]Umoran je, iscrpljen i bez nade. [6]Ishod nikad nije pod upitnikom jer što može izmijeniti Volju Božju? [7]Ali vrijeme, sa svojim opsjenama o promjeni i smrti iscrpljuje svijet i sve stvari u njemu. [8]Vrijeme ima svoj kraj, a Božji su učitelji određeni da ga postignu. [9]Vrijeme je u njihovim rukama. [10]Tako su izabrali i to im se daje.

2. TKO SU IM UČENICI?

1. Izvjesni su učenici dodijeljeni svakom od Božjih učitelja i oni će ih početi tražiti čim učitelj odgovori na Poziv. [2]Oni su izabrani za njega jer je oblik sveopćeg nastavnog programa kome on poučava za njih najbolji, s obzirom na razinu njihova razumijevanja. [3]Njegovi ga učenici očekuju jer je njegov dolazak siguran. [4]Ponovno, to je samo stvar vremena. [5]Jednom kad izabere odigrati svoju ulogu, tad su i oni spremni odigrati svoju. [6]Vrijeme čeka na njegov izbor, ali ne i na to kome će on služiti. [7]Kad bude spreman učiti, dat će mu se i prilike za poučavanje.
2. Kako bi se razumio poučavajući-učeći plan za spasenje, neophodno je shvatiti pojam vremena koji ovaj tečaj objašnjava. [2]Pokora ispravlja opsjene, a ne istinu. [3]Zato ona i ispravlja nešto čega nikad nije ni bilo. [4]Dalje, plan za ovo ispravljanje utvrđen je i upotpunjen istovremeno jer je Volja Božja potpuno odvojena od vremena. [5]Tako je odvojena i sva stvarnost, s obzirom da potječe od Njega. [6]Trenutna ideja o odvajanju ušla je u um Sina Božjeg, a u tom istom trenutku dat je i Božji Odgovor. [7]U vremenu, to se dogodilo jako, jako davno. [8]U stvarnosti, to se uopće nije nikad dogodilo.
3. Svijet vremena je svijet opsjena. [2]Ono što se dogodilo vrlo davno izgleda kao da se događa sada. [3]Izbori koji su davno učinjeni izgledaju kao da su još i sada otvoreni, kao da ih tek treba napraviti. [4]Ono što je naučeno, shvaćeno i odavno prošlo, na to se gleda kao na novu misao, kao na svježu ideju, kao na različit pristup. [5]S obzirom da ti je volja slobodna, možeš prihvatiti ono što se već dogodilo u bilo koje vrijeme koje izabereš i tek ćeš tad shvatiti kako je to oduvijek tu. [6]Kao što tečaj naglašava, nisi slobodan izabrati nastavni program, pa čak ni oblik u kome ćeš ga naučiti. [7]Slobodan si odlučiti kad ga želiš naučiti. [8]Prihvaćajući ga, ti si ga već i naučio.
4. Vrijeme se, u stvarnosti, kreće unatrag prema jednom trenutku, toliko drevnom da je izvan područja sveg sjećanja, pa čak izvan i same mogućnosti sjećanja. [2]S obzirom na to da je to trenutak koji se nanovo i nanovo ponovno doživljava, pa još ponovno, on izgleda kao da je sada. [3]Tako izgleda kao da se učitelj i učenik susreću u sadašnjosti i nalaze jedan drugog kao da se nisu ranije sreli. [4]Učenik dolazi u pravo vrijeme na pravo mjesto. [5]To je neizbježno jer je učinio pravi izbor u tom prastarom trenutku koji on sada ponovno doživljava. [6]I učitelj je napravio neizbježni izbor u dalekoj prošlosti. [7]Volja Božja u svemu samo prividno zahtijeva vrijeme za Svoje ostvarenje. [8]Što može odgoditi moć vječnosti?

5. Kad se učenik i učitelj sretnu započinje situacija poučavanja-učenja. [2]Učitelj, u stvarnosti, nije onaj tko poučava. [3]Božji Učitelj govori bilo kojoj dvojici koji se saberu u svrhu učenja. [4]Odnos je svet zbog ove svrhe i Bog je obećao poslati Svog Duha u bilo koji sveti odnos. [5]U situaciji poučavanja-učenja svatko uči kako su davanje i primanje jedno te isto. [6]Granice koje su napravili među svojim ulogama, svojim umovima, svojim tijelima, potrebama, interesima i svim razlikama za koje misle kako ih razdvajaju jednog od drugog gube se, postaju nejasne i iščezavaju. [7]Oni koji hoće učiti isti tečaj uzajamno dijele jedan interes i jedan cilj. [8]Tako onaj koji je bio učenik postaje i sam Božji učitelj jer je donio jednu odluku koja mu je dala učitelja. [9]U drugoj je osobi vidio iste interese kao što su i njegovi.

3. ŠTO SU TO RAZINE NAUČAVANJA?

1. Božji učitelji nemaju jasno postavljenu razinu poučavanja. [2]Svaka situacija poučavanja-učenja u početku obuhvaća različit odnos, iako je krajnji cilj uvijek isti: od odnosa napraviti sveti odnos u kome obje strane mogu gledati u Sina Božjeg kao na nevinog. [3]Nema nikog od kog Božji učitelj ne može učiti, pa tako nema nikog kog ne bi mogao poučavati. [4]Ipak, praktično gledano, on ne može sresti svakog, niti svatko može njega naći. [5]Zato plan u sebi uključuje vrlo posebne kontakte koje treba uspostaviti svaki Božji učitelj. [6]U spasenju nema slučajnosti. [7]Oni koji se trebaju sresti, srest će se jer oni skupa imaju mogućnost uspostave svetog odnosa. [8]Oni su spremni jedan za drugog.
2. Najjednostavnija razina poučavanja izgleda sasvim površna. [2]Sastoji se od prividno vrlo usputnih susreta: »slučajni« susret dva prividna stranca u dizalu, djeteta koje ne gleda kud ide i »slučajno« naleti na odraslog, »dogodi se« da dva učenika idu skupa kući. [3]Ovo nisu slučajni susreti. [4]Svaki od njih ima mogućnost postati situacija poučavanja-učenja. [5]Možda će se prividni stranci u dizalu nasmiješiti jedan drugomu, možda odrasli neće izgrditi dijete zato što je udarilo u njega, možda će učenici postati prijatelji. [6]Čak i na razini najusputnijih susreta moguće je da dva čovjeka izgube viđenje o odvojenim interesima, bar za trenutak. [7]Taj je trenutak dovoljan. [8]Spasenje dolazi.
3. Teško je shvatiti kako su razine poučavanja sveopćeg tečaja pojam koji je isto toliko beznačajan u stvarnosti kao što je to i vrijeme. [2]Opsjena o jednom dozvoljava opsjenu o drugom. [3]U vremenu, Božji učitelj izgleda kao da mijenja svoj um u pogledu svijeta jednom jedinom odlukom, a potom uči sve više i više o novom smjeru, dok sam druge naučava o njemu. [4]Već smo obradili opsjenu o vremenu, ali opsjena o razinama naučavanja izgleda kao da je nešto drugo. [5]Možda je najbolji način pokazivanja kako ove razine ne mogu postojati jednostavni iskaz kako je bilo koja razina situacije poučavanja-učenja dio Božjeg plana Pokore, a Njegov plan ne može imati razine, s obzirom da je odraz Njegove Volje. [6]Spasenje je uvijek spremno i uvijek tu. [7]Božji učitelji rade na različitim razinama, ali je ishod uvijek isti.
4. Svaka situacija poučavanja-učenja najveća je moguća u smislu da svaka osoba koja se u njoj nađe nauči iz nje najviše što može od drugih osoba u to vrijeme. [2]U ovom smislu, i samo u ovom smislu, možemo govoriti o razinama poučavanja. [3]Koristeći se ovim terminom na ovaj način, druga razina poučavanja je trajniji odnos u kome, za izvjesno vrijeme, dvoje ljudi ulaze u vrlo snažnu situaciju poučavanja-učenja, a potom se prividno razdvajaju. [4]Kao i kod prve razine,

ni ti susreti nisu slučajni, niti je prividni kraj odnosa stvarni kraj. [5]Svatko je iz odnosa naučio najviše što je mogao u to vrijeme. [6]Svi koji su se sreli, jednog će se dana nanovo sresti jer je sudbina svih odnosa da postanu sveti. [7]Bog se ne vara u Svom Sinu.

5. Treća razina poučavanja pojavljuje se u odnosima koji, kad se jednom uspostave, traju doživotno. [2]Ovo su situacije poučavanja-učenja u kojima se svakoj osobi daje izabrani partner za učenje koji mu daje mogućnost neograničene prilike za učenje. [3]Uopće uzevši, malo je ovakvih odnosa jer njihovo postojanje podrazumijeva kako su oni koji su uvučeni u njih stigli istovremeno do istog stupnja u kome je ravnoteža poučavanja-učenja zaista savršena. [4]Ovo ne znači kako oni obvezno ovo i prepoznaju, ustvari, općenito, to nije slučaj. [5]Oni mogu čak biti sasvim neprijateljski raspoloženi jedan prema drugom neko vrijeme, a možda i doživotno. [6]Ako odluče to i naučiti, savršena lekcija je pred njima i mogu je naučiti. [7]Ako odluče naučiti ovu lekciju, oni postaju spasitelji učitelja koji posrću i koji mogu izgledati i kao da prividno ne uspijevaju. [8]Svaki Božji učitelj može naći pomoć koja mu je potrebna.

4.KOJE SU ZNAČAJKE BOŽJIH UČITELJA?

1. Površna obilježja Božjih učitelja uopće nisu slična. [2]Tjelesnim očima ne izgledaju slični, dolaze iz vrlo različitih sredina, njihovo se iskustvo u pogledu svijeta jako razlikuje i njihove su površinske »osobnosti« sasvim posebne. [3]U početnim stadijima svog djelovanja kao Božjih učitelja oni još ne stiču dublje značajke koje nepobitno dokazuju što su oni. [4]Bog daje posebne darove Svojim učiteljima jer oni imaju posebnu ulogu u Njegovom planu Pokore. [5]Posebnost im je, naravno, privremena: postavlja se u vremenu kao sredstvo za izlazak iz vremena. [6]Ovi posebni darovi, koji se rađaju iz svetog odnosa čijem je postignuću namijenjena situacija poučavanja-učenja, postaju značajke svih Božjih učitelja koji su napredovali u vlastitom učenju. [7]U ovom su pogledu svi oni slični.
2. Sve su razlike među Sinovima Božjim privremene. [2]Ipak, u vremenu se može reći kako napredni Božji učitelji imaju slijedeće značajke:

I. Povjerenje

1. Ovo je temelj na kome počiva njihova sposobnost izvršavanja vlastite zadaće. [2]Zamjedba je ishod učenja. [3]Ustvari, zamjedba jeste učenje jer se uzrok i posljedica nikad ne razdvajaju. [4]Božji učitelji imaju povjerenja u svijet jer su naučili kako njime ne vladaju zakoni koje je svijet proizveo. [5]Svijetom vlada Moć Koja je u njima, ali Koja ne potječe od njih. [6]Ova Moć osigurava sve stvari. [7]Kroz ovu Moć Božji učitelji gledaju na svijet kome je oprošteno.
2. Kad se jednom doživi ova Moć, nemoguće je nanovo imati povjerenja u svoju vlastitu beznačajnu snagu. [2]Tko će pokušati letjeti sićušnim krilima vrapca kad mu se daje velika moć orla? [3]Tko će povjerovati u egove bijedne ponude kad se pred njega postave Božji darovi? Što je to što ih navodi napraviti ovaj pomak?

Razvitak povjerenja

3. Prvo, oni moraju proći kroz ono što se može nazvati »periodom uklanjanja«. [2]Ovo ne mora biti bolno, ali ga se obično tako doživljava. [3]Izgleda kao da se stvari oduzimaju i stvarno se u početku razumije kako se njihova nedostatna vrijednost samo prepoznaje. [4]Kako se nedostatak vrijednosti može zamijetiti ako je onaj tko zamjećuje u položaju na kome mora zamijetiti stvari u drukčijoj svjetlosti? [5]Još nije sti-

gao do točke na kojoj može izvesti ovaj pomak potpuno u nutrini. [6]Tako plan ponekad poziva na promjene onoga što izgleda kao da su vanjske okolnosti. [7]Ove su promjene uvijek korisne. [8]Kad Božji učitelj ovo nauči, tad prelazi u drugi stadij.

4. Slijedeće, Božji učitelj mora proći kroz »period razvrstavanja«. [2]Ovo je uvijek prilično teško jer je dosad naučio kako su promjene u njegovom životu uvijek korisne, a sad mora odlučivati o svim stvarima na temelju toga da li one uvećavaju korisnost ili je ometaju. [3]Ustanovit će kako mnoge, ako ne i najveći dio, stvari koje je ranije cijenio samo ometaju njegovu sposobnost prenošenja onog što je naučio na nove situacije, onako kako se pojavljuju. [4]S obzirom na to da je cijenio ono što je stvarno bezvrijedno, on neće poopćiti lekciju iz straha od gubitka i od žrtvovanja. [5]Potrebno je puno toga naučiti da bi se razumjelo kako su sve stvari, događaji, susreti i okolnosti korisni. [6]Treba ih smatrati stvarnim samo u onoj mjeri u kojoj su korisni u ovom svijetu opsjena. [7]Njihova se »vrijednost« ne može primijeniti ni na što drugo.
5. Treći stadij kroz koji mora proći Božji učitelj može se nazvati »periodom odricanja«. [2]Ako se to protumači kao odricanje od poželjnog, to će izazvati golemi sukob. [3]Malo Božjih učitelja uspijevaju potpuno izbjeći ovaj jad. [4]Nema nikakva smisla razvrstavati vrijedno od bezvrijednog, ako se ne učini slijedeći logični korak. [5]Zato je prikladno da period preklapanja bude onaj period u kome se Božji učitelj osjeća kako je pozvan žrtvovati svoje najvažnije interese u korist istine. [6]On još ne shvaća kako je potpuno nemoguć ovakav zahtjev. [7]On to može naučiti samo ako se stvarno odrekne onog što je bezvrijedno. [8]Kroz ovo on uči kako tamo, gdje je očekivao tugu, umjesto nje nalazi veselje, tamo gdje je mislio kako se nešto od njega traži, nalazi na darove koji mu se daju.
6. Sad dolazi »period slijeganja«. [2]Ovo je vrijeme tišine u kome se Božji učitelj neko vrijeme odmara u razumnom miru. [3]Sad on učvršćuje naučeno. [4]Sad počinje uviđati prijenosnu vrijednost onog što je naučio. [5]Mogućnost tog naučenog doslovno je zapanjujuća i Božji učitelj sad stiže do točke u svom napredovanju s koje može vidjeti ostatak svog puta. [6]»Odreci se onog što ne želiš, a zadrži ono što želiš.« [7]Kako je jednostavno ono što je očito! [8]Kako ga je lako učiniti! [9]Božjem učitelju treba ovaj period odmora. [10]Nije još stigao toliko daleko koliko je mislio. [11]Kad bude spreman nastaviti putovanje, imat će moćne drugare oko sebe. [12]Sad se nakratko odmara i okuplja ih prije nastavljanja putovanja. [13]Odavde neće sam nastaviti put.
7. Slijedeći je stadij zaista »period nereda i zbunjenosti«. [2]Sad Božji učitelj mora razumjeti kako stvarno ranije nije znao što je vrijedno a

što nije. [3]Sve što je stvarno naučio do sada jeste kako ne želi bezvrijedno i kako želi ono što je vrijedno. [4]Njegovo vlastito razvrstavanje bilo je beznačajno s obzirom da ga je poučavalo razlici. [5]Ideja žrtvovanja, koja je toliko bitna za njegov misaoni sustav, onemogućila ga je prosuđivati. [6]Mislio je kako je naučio pripravnost, ali sad vidi kako ne zna čemu služi pripravnost. [7]Sad mora postići stanje koje može ostati nedostižnim za dugo, dugo vremena. [8]Mora naučiti ukloniti sve prosudbe i tražiti samo ono što stvarno želi u svakoj okolnosti. [9]Bez pojačavanja svakog koraka u ovom smjeru, ovo bi bilo zaista teško postići!

8. Konačno, tu je i »period postignuća«. [2]Ovdje se učenje utvrđuje. [3]Sad ono što se prije vidjelo samo kao sjene postaje čvrst dobitak na kog se može računati u svim »velikim opasnostima«, a također i u mirnim vremenima. [4]Zaista, smirenost je njihov ishod, ishod poštenog učenja, misaone dosljednosti i potpunog prijenosa. [5]Ovo je stadij stvarnog mira jer se ovdje potpuno odražava Nebesko stanje. [6]Ovdje se otvara put na Nebo i on je lak. [7]Ustvari, on je tu. [8]Tko će »ići« igdje, ako je duševni mir već potpun? [9]Tko će težiti zamijeniti smirenost za nešto još poželjnije? [10]Što može biti poželjnije od ovoga?

II. Poštenje

1. Sva druga obilježja Božjih učitelja počivaju na povjerenju. [2]Jednom kad se to postigne i drugi će tomu slijediti. [3]Samo oni koji vjeruju mogu biti pošteni jer samo oni mogu vidjeti vrijednost vjere. [4]Poštenje se ne odnosi samo na ono što kažeš. [5]Izraz stvarno znači dosljednost. [6]Ničeg nema u onom što govoriš što bi bilo u opreci s onim što misliš ili što radiš, ni jedna se misao ne opire drugoj misli, ni jedan čin ne utjerava u laž tvoju riječ i svaka je riječ usklađena s onom drugom. [7]Ovakvi su zaista istinski pošteni. [8]Ni na jednoj razini oni se ne sukobljavaju sa samima sobom. [9]Zato oni ne mogu doći u sukob ni sa kim i ni sa čim.

2. Duševni mir koji doživljavaju napredni Božji učitelji najvećim je dijelom posljedica njihova savršenog poštenja. [2]Samo želja za varanjem dovodi do rata. [3]Nitko od onih koji su u sebi sjedinjeni ne može čak ni zamisliti sukob. [4]Sukob je neizbježan ishod varanja sama sebe, a samozavaravanje je nepoštenje. [5]Nema izazova za Božjeg učitelja. [6]Izazov podrazumijeva sumnju, a vjera i povjerenje na kojima počivaju Božji učitelji osiguravaju nemogućnost sumnje. [7]Zato oni moraju uspjeti. [8]U ovome, kao i u svim ostalim stvarima, oni su pošteni. [9]Mogu samo uspjeti jer nikad sami ne izvršavaju svoju volju. [10]Oni izabiru za cijelo čovječanstvo, za sav svijet i sve stvari u njemu, za ono što se ne mijenja i što je nepromjenljivo izvan područja pojava i za Sina Božjeg i njegova

Stvoritelja. [11]Kako da ne uspiju? [12]Savršeno pošteno izabiru, sigurni u svoj izbor kao što su i u sebe sigurni.

III. Tolerancija

1. Božji učitelji ne sude. [2]Suditi znači biti nepošten jer suditi znači zauzeti položaj koji ti ne pripada. [3]Prosudba je nemoguća bez varanja sama sebe. [4]Prosudba podrazumijeva kako si se prevario u svojoj braći. [5]Kako se nećeš prevariti i u pogledu samog sebe? [6]Prosudba podrazumijeva nedostatak povjerenja, a povjerenje ostaje temelj cijelog misaonog sustava Božjeg učitelja. [7]Ako se povjerenje izgubi, s njim odlazi i sve učenje. [8]Bez prosudbe sve su stvari jednako prihvatljive jer tko može drukčije prosuđivati? [9]Bez prosudbe su svi ljudi braća jer tko će stajati odvojeno? [10]Prosudba razara poštenje i razbija povjerenje. [11]Ni jedan Božji učitelj ne može suditi i istovremeno se nadati kako će učiti.

IV. Blagost

1. Ozljeda je nemoguća za Božje učitelje. [2]Oni ne mogu druge ozlijediti, niti biti sami ozlijeđeni. [3]Ozljeda je posljedica prosudbe. [4]To je nepošteno djelo koje slijedi nepoštenoj misli. [5]To je proglašenje brata krivim, a time i sama sebe. [6]To je kraj mira i poricanje učenja. [7]To pokazuje odsutnost Božjeg nastavnog programa i njegovo zamjenjivanje ludilom. [8]Nema tog Božjeg učitelja koji ne mora učiti – i to vrlo rano u svom vježbanju – kako težnja da se drugi ozlijedi uklanja njegovu zadaću iz vlastite svjesnosti. [9]Ova ga težnja čini zbrkanim, prestrašenim, bijesnim i sumnjičavim. [10]Ona čini lekcije Duha Svetog nemogućim za učenje. [11]Božjeg učitelja tad drugi uopće neće čuti, osim oni koji shvaćaju kako ozljeda stvarno ništa ne postiže. [12]Iz nje ne proizlazi nikakav dobitak.
2. Zato su Božji učitelji potpuno blagi. [2]Potrebna im je snaga blagosti jer s njom zadaća spasenja postaje laka. [3]Ovo je nemoguće onima koji ozljeđuju druge. [4]Za one za koje je ozljeđivanje beznačajno, to je sasvim prirodno. [5]Kakav izbor ima ikakva značenja za onog tko je zdrav? [6]Tko izabire pakao kad zamjećuje put k Nebu? [7]Tko će izabrati slabost koja mora proizaći iz ozljeđivanja umjesto pouzdane, sveobuhvatne i bezgranične snage blagosti? [8]Moć Božjih učitelja leži u njihovoj blagosti jer oni razumiju kako njihove zle misli ne dolaze ni od Sina Božjeg, ni od njegova Stvoritelja. [9]Tako oni udružuju svoje misli s Njim Koji je njihov Izvor. [10]Tako je njihova volja, koja je uvijek i Njegova Vlastita, slobodna biti ono što zaista i jeste.

V. Radost

1. Radost je neizbježni ishod blagosti. [2]Blagost znači kako je strah nemoguć, a što bi inače moglo omesti radost? [3]Raširene ruke radosti uvijek su pune. [4]Blage ništa ne boli. [5]Oni ne mogu patiti. [6]Zašto onda ne bi bili radosni? [7]Sigurni su kako ih se voli i kako moraju biti sigurni. [8]Radost ide s blagosti kao što duboka žalost prati napad. [9]Božji učitelji imaju povjerenja u Njega. [10]Sigurni su kako Njegov Učitelj ide pred njima, osiguravajući da ih ništa ne ozlijedi. [11]Oni drže Njegove darove i koračaju Njegovim putem jer ih Božji Glas usmjerava u svim stvarima. [12]Radost je njihova pjesma zahvalnica. [13]Krist ih gleda odozgo i također im zahvaljuje. [14]On ih isto toliko treba, kao što i oni trebaju Njega. [15]Kako je radosno uzajamno dijeliti svrhu spasenja!

VI. Nebranjenost

1. Božji su učitelji naučili kako biti jednostavan. [2]Nemaju nikakvih snova koje bi trebalo braniti od istine. [3]Ne pokušavaju proizvesti same sebe. [4]Njihova radost proistječe iz razumijevanja Tko ih je stvorio. [5]Treba li obrana onome što je Bog stvorio? [6]Nitko ne može postati napredni Božji učitelj sve dok potpuno ne shvati kako su obrane samo budalasti zaštitnici ludih opsjena. [7]Što je groteskniji san, to su prividno žešće i moćnije njegove obrane. [8]Kad se Božji učitelj konačno suglasi gledati mimo njih, ustanovljuje kako tamo ničeg nema. [9]Ispočetka polako, dopušta da ga se oslobodi varke. [10]Kako se njegovo povjerenje povećava, tako i on brže uči. [11]Kad se odrekne obrana, ne dolazi nikakva opasnost. [12]Dolazi sigurnost. [13]Dolazi mir. [14]Dolazi radost. [15]Dolazi Bog.

VII. Velikodušnost

1. Izraz velikodušnost ima posebno značenje za Božjeg učitelja. [2]To nije uobičajeno značenje riječi, ustvari to je značenje koje se mora naučiti i to vrlo brižljivo. [3]Slično svim drugim svojstvima, i ovo svojstvo na kraju počiva na povjerenju, jer bez povjerenja nitko ne može biti velikodušan u istinskom smislu. [4]Za svijet, velikodušnost znači »davanje« u smislu »odricanja«. [5]Za Božje učitelje, ona znači davanje kako bi se nešto zadržalo. [6]To je naglašeno i kroz Tekst i kroz Radnu knjigu, ali je to možda još čudnije u odnosu na mišljenje svijeta nego mnoge druge ideje našeg nastavnog programa. [7]Njena još veća otuđenost leži jedino u očitosti kako ona preokreće mišljenje svijeta. [8]Na naj-

jasniji mogući način i na najjednostavnijoj razini, riječ znači oprečne stvari za Božje učitelje i za svijet.

2. Božji je učitelj velikodušan zbog interesa Pravog Ja. [2]Ovo se ne odnosi na ja o kome svijet govori. [3]Božji učitelj ne želi ništa što ne bi mogao dalje davati jer shvaća kako bi to i za njega bilo bezvrijedno, već po svom određenju. [4]Zbog čega bi ga on želio? [5]Samo može izgubiti zbog njega. [6]Ne može dobiti. [7]Zato on ne traži nešto što bi samo on mogao sačuvati, jer to jamči gubitak. [8]Ne želi patiti. [9]Zašto bi mu to osiguravalo bol? [10]Ali on želi sačuvati za sebe sve stvari koje potječu od Boga, pa tako i od Njegova Sina. [11]To su stvari koje mu pripadaju. [12]Njih on može istinski velikodušno dati, zauvijek ih zadržavajući za sebe.

VIII. Strpljenje

1. Oni koji su sigurni u ishod mogu si dopustiti čekanje i to čekanje bez tjeskobe. [2]Strpljenje je nešto prirodno za Božjeg učitelja. [3]Sve što vidi je siguran ishod, ponekad ga još ni sam ne zna, ali ipak u njega ne sumnja. [4]Vrijeme će biti pravo, kao i odgovor. [5]Ovo važi za sve što se sad događa ili će se događati u budućnosti. [6]Ni prošlost ne sadrži greške, sve služi dobrobiti svijeta i onoga kome se prividno događa. [7]Možda se to odmah ne razumije. [8]Ako je i tako, Božji je učitelj pripravan nanovo razmotriti sve svoje prošle odluke, ako one ikomu uzrokuju bol. [9]Strpljenje je nešto prirodno za one koji vjeruju. [10]Sigurni u tumačenje svih stvari u vremenu, ne plaši ih ni jedan ishod koji se već vidi ili će tek doći.

IX. Vjernost

1. Veličina odanosti Božjeg učitelja mjera je njegova napretka u ostvarenju nastavnog programa. [2]Izabire li on neke vidove svog života i dovodi li ih k svom učenju, a drži li druge odvojenim? [3]Ako je tako, ograničeno napreduje i vjera mu još nije čvrsto utemeljena. [4]Vjernost znači povjerenje u Božju Riječ od strane Božjeg učitelja kako će se sve stvari srediti, a ne samo neke od njih. [5]Uopće uzevši, njegova vjernost počinje zaustavljanjem samo na nekim problemima i bavljenjem samo njima za neko vrijeme. [6]Prepustiti sve probleme jednom Odgovoru znači preokrenuti potpuno mišljenje svijeta. [7]Samo je to vjernost. [8]Ništa osim ovog ne zaslužuje to ime. [9]Vrijedno je postići bar neki stupanj toga, ma kako on bio mali. [10]Pripravnost, kako to i Tekst primjećuje, nije još i majstorstvo.

2. Istinska vjernost ne zastranjuje. [2]Budući da je dosljedna, ona je uvijek i poštena. [3]Budući nepokolebljiva, puna je povjerenja. [4]Budući

utemeljena na neustrašivosti, ona je blaga. [5]Budući da je sigurna, ona je radosna. [6]Budući da je pouzdana, ona je i tolerantna. [7]Vjernost tako u sebi sadrži i druga svojstva Božjih učitelja. [8]Ona podrazumijeva prihvaćanje Riječi Božje i Njegovo određenje Njegova Sina. [9]Vjernost u istinskom smislu uvijek je usmjerena k Njima. [10]Prema Njima ona gleda i traži sve dok ne nađe. [11]Nebranjenost je prirodno prati, a radost je njeno stanje bića. [12]Našavši, ona počiva u tihoj sigurnosti samo u Onome Kome sva vjernost i pripada.

X. Otvorenost

1. Središnji položaj otvorenosti, možda posljednjeg svojstva kog stječe Božji učitelj, lako se razumije kad se prepozna njen odnos prema oprostu. [2]Otvorenost proizlazi iz nesuđenja. [3]Suđenje zatvara um u odnosu na Božjeg Učitelja, a otvorenost Ga poziva da uđe. [4]Osuda osuđuje Sina Božjeg kao zlog, a otvorenost dozvoljava Božjem Glasu da sudi u Njegovu korist. [5]Projekcija krivnje u njega poslat će ga u pakao, a otvorenost dopušta Kristovoj slici proširiti se na njega. [6]Samo otvoreni mogu biti u miru jer jedino oni vide razlog za to.
2. Kako otvoreni opraštaju? [2]Odriču se svih stvari koje ometaju oprost. [3]Uistinu, oni napuštaju svijet i dopuštaju da im se obnovi kao nov i radostan i tako veličanstven da ne mogu ni zamisliti takvu promjenu. [4]Sad više nije ništa onakvo kakvo je bilo ranije. [5]Sad blista ono što je ranije izgledalo sumorno i beživotno. [6]Iznad svega, sve stvari izražavaju dobrodošlicu jer je prijetnje nestalo. [7]Ne preostaje ni jedan oblak koji bi skrivao Kristovo lice. [8]Sad se postiže cilj. [9]Oprost je konačni cilj nastavnog programa. [10]On popločava put nečemu što je daleko izvan područja sveg učenja. [11]Nastavni se program ne napreže nadići svoj zakoniti cilj. [12]Oprost je njegov jedini cilj prema kome se na kraju sliva sve učenje. [13]To je zaista dovoljno.
3. Možda si primijetio kako spisak svojstava Božjih učitelja ne uključuje stvari koje su nasljedstvo Sina Božjeg. [2]U ovom se kontekstu ne pojavljuju izrazi kao što su ljubav, nevinost, savršenstvo, znanje i vječna istina. [3]One bi ovdje bile potpuno neumjesne. [4]Ono što je Bog dao toliko je izvan područja ovog nastavnog programa da učenje jednostavno nestaje u njegovoj nazočnosti. [5]Dok je njegova prisutnost ovdje nejasna, pozornost se ispravno usmjerava na nastavni program. [6]Zadaća je Božjih učitelja donijeti istinsko učenje svijetu. [7]Pravo govoreći, oni donose odučavanje, jer je to »istinsko učenje« u svijetu. [8]Božjim je učiteljima dato donijeti svijetu radosnu poruku potpunog oprosta. [9]Zaista su blagoslovljeni jer su donositelji spasenja.

5. KAKO SE POSTIŽE ISCJELJENJE?

1. Iscjeljenje podrazumijeva razumijevanje čemu služi opsjena o bolesti. [2]Bez ovoga je iscjeljenje nemoguće.

I. Zamjetljiva svrha bolesti

1. Iscjeljenje se postiže onog trena kad patnik više ne bude vidio ikakve vrijednosti boli. [2]Tko bi izabrao patnju kad ne bi mislio kako će mu ona donijeti nešto i to nešto dragocjeno? [3]On mora misliti kako je to niska cijena koju mora platiti za nešto što je vrijednije. [4]Bolest je izbor, odluka. [5]To je izbor slabosti, u pogrešnom uvjerenju kako je to snaga. [6]Kad se to pojavi, stvarna snaga se vidi kao prijetnja, a zdravlje kao opasnost. [7]Bolest je metoda, zamišljena u ludilu, za postavljanje Sina Božjeg na Očevo prijestolje. [8]Bog se vidi kao nešto vanjsko, kao žestok i moćan, željan da svu moć zadrži za Sebe. [9]Sin Ga može pobijediti samo ako Ga ubije.
2. Što onda predstavlja iscjeljenje u ovom luđačkom uvjerenju? [2]Ono simbolizira poraz Sina Božjeg i trijumf Njegova Oca nad njim. [3]Iscjeljenje predstavlja krajnji prkos u izravnom obliku koji je Sin Božji prisiljen priznati. [4]Ono predstavlja sve ono što on hoće sakriti od sama sebe kako bi zaštitio vlastiti »život« [5]Ako se iscijeli, bit će odgovoran za vlastite misli. [6]A ako je odgovoran za vlastite misli, bit će ubijen kako bi mu se dokazalo kako je slab i bijedan. [7]Ako sam izabere smrt, tad je njegova slabost zapravo snaga. [8]Sad on sam sebi daje ono što bi mu Bog dao i tako potpuno protuzakonito prisvaja prijestolje vlastita Stvoritelja.

II. Pomak zamjedbe

1. Iscjeljenje se mora pojaviti u točnoj razmjeri s prepoznavanjem bezvrijednosti bolesti. [2]Treba samo reći: »Ovim ništa ne dobivam.« – i iscjeljenje je tu. [3]Prije nego što se to kaže, prethodno se moraju prepoznati neke činjenice. [4]Prvo, očito je kako odluke donosi um, a ne tijelo. [5]Ako je bolest samo pogrešan pristup rješavanju problema, to je onda odluka. [6]A ako je odluka, tad je donosi um, a ne tijelo. [7]Ogroman je otpor prepoznavanju ove činjenice jer opstojnost svijeta, onakvog kakvog ga zamjećuješ, ovisi o tome da tijelo bude donositelj odluke. [8]Izrazi kao što su »porivi«, »refleksi« i slični su pokušaji obdarivanja

tijela ne-umnim pokretačima. [9]U stvarnosti, ovakvi izrazi samo postavljaju ili opisuju problem. [10]Oni ne odgovaraju na njega.

2. Prihvaćanje bolesti kao odluke uma, za svrhu za koju se on koristi tijelom, temelj je iscjeljenja. [2]To važi za sve oblike iscjeljivanja. [3]Pacijent odluči da je to tako i oporavi se. [4]Ako odluči protiv oporavka, neće se iscijeliti. [5]Tko je liječnik? [6]Isključivo um samog pacijenta. [7]Ishod je onakav kako on odluči. [8]Izgleda kao da mu pri tome pripomažu i neki posebni lijekovi, ali oni samo daju oblik njegovu vlastitu izboru. [9]On ih izabire kako bi dao opipljiv oblik svojim željama. [10]Oni to i čine i ništa drugo. [11]Stvarno uopće nisu ni potrebni. [12]Pacijent može samo ustati, bez njihove pomoći, i reći: »Ovo mi ne koristi.« [13]Nema tog oblika bolesti koji se ne bi iscijelio odmah.

3. Koji je jedan jedini uvjet za ovakav pomak zamjedbe? [2]To je jednostavno ovo: prepoznavanje kako bolest potječe od uma i kako nema nikakve sveze s tijelom. [3]Kolika je »cijena« ovog prepoznavanja? [4]Ona te košta cijelog svijeta kog vidiš jer svijet nikad više neće prividno vladati umom. [5]Ovim prepoznavanjem odgovornost se smješta na pravo mjesto: ne u svijet, već u onoga tko gleda u svijet i vidi ga onakvim kakav on nije. [6]On gleda u ono što izabire vidjeti. [7]Ni manje ni više. [8]Svijet mu ne čini ništa. [9]On je samo mislio kako mu čini. [10]Ni on ništa ne čini svijetu jer je bio u zabludi u pogledu onog što je svijet. [11]Ovdje leži oslobođenje i od krivnje i od bolesti jer su oni jedno te isto. [12]Da bi se prihvatilo ovo oslobođenje, mora se prihvatiti ideja beznačajnosti tijela.

4. S ovom idejom bol zauvijek nestaje. [2]S njom nestaje i sva zbrka u pogledu stvaranja. [3]Slijedi li to nužno iz ovoga? [4]Postavi uzrok i posljedicu u ispravni poredak u jednoj prilici i to će učenje uopćiti i preobraziti svijet. [5]Bezgranična je i beskrajna prijenosna vrijednost jedne istinite ideje. [6]Konačni ishod ove lekcije je sjećanje na Boga. [7]Što sad znače krivnja i bolest, bol, katastrofa i sva patnja? [8]S obzirom da nemaju nikakve svrhe, one nestaju. [9]S njima nestaju i sve posljedice čiji su one prividni uzroci. [10]Uzrok i posljedica samo ponavljaju stvaranje. [11]Ako ih se vidi u ispravnoj perspektivi, bez iskrivljavanja i straha, oni nanovo uspostavljaju Nebo.

III. Zadaća Božjeg učitelja

1. Ako pacijent mora promijeniti vlastiti um kako bi se iscijelio, što onda Božji učitelj treba učiniti? [2]Može li u pacijentovo ime izmijeniti njegov um? [3]Sigurno ne. [4]U pogledu onih koji i tako već hoće promijeniti vlastite umove, on nema nikakve zadaće, osim da se s njima skupa veseli, jer su i oni postali Božji učitelji, skupa s njim. [5]Njegova je posebnija zadaća u svezi s onima koji ne razumiju što je iscjeljenje.

[6]Ovi pacijenti ne shvaćaju kako su sami izabrali svoju bolest. [7]Oprečno tomu, oni vjeruju kako je bolest izabrala njih. [8]U svezi s ovim, um im nije otvoren. [9]Tijelo im govori što im je činiti i oni se tomu pokoravaju. [10]Nisu svjesni koliko je lud ovaj pojam. [11]Kad bi u to samo i posumnjali, već bi se iscijelili. [12]Oni ni u što ne sumnjaju. [13]Za njih je odvojenost sasvim stvarna.

2. Njima dolaze Božji učitelji kako bi predstavili i drukčiji izbor kog su oni zaboravili. [2]Jednostavna prisutnost Božjeg učitelja je podsjetnik. [3]Njegove misli traže pravo postaviti pitanje što je to pacijent prihvatio kao istinu. [4]Kao Božji glasnici, Njegovi su učitelji simboli spasenja. [5]Oni od pacijenta traže oprost za Sina Božjeg u Njegovo vlastito Ime. [6]Oni predstavljaju Alternativu. [7]S Riječju Božjom u svojim umovima, oni dolaze s blagoslovom, i to ne da iscijele bolesne, već da ih podsjete na lijek kog im je Bog već dao. [8]Ne iscjeljuju njihove ruke. [8]Ne govori njihov glas Riječ Božju. [10]Oni samo daju ono što im je dato. [11]Vrlo će blago pozvati svoju braću da se okrenu od smrti: »Pogledaj, Sine Božji, što ti Život može pružiti. [12]Hoćeš li izabrati bolest umjesto toga?«

3. Ne jednom su Božji učitelji razmatrali oblike bolesti u koje njihova braća vjeruju. [2]Učiniti ovo znači zaboraviti kako svi oni imaju istu svrhu i kako zato nisu stvarno različiti. [3]Oni traže Božji Glas u bratu koji tako vara sama sebe da vjeruje kako Sin Božji može patiti. [4]Podsjećaju ga kako nije sam sebe proizveo i kako mora ostati onakav kakva ga je Bog stvorio. [5]Prepoznaju kako opsjene ne mogu imati posljedica. [6]Istina u njihovim umovima doseže do istine u umovima njihove braće, tako da se opsjene ne pojačavaju. [7]Tako ih se dovodi do istine, a istina se ne dovodi k njima. [8]Tako se raspršuju opsjene i to ne nekom tuđom voljom, već sjedinjenjem Jedne Volje sa Samom Sobom. [9]Ovo je zadaća Božjih učitelja: ne vidjeti ni jednu volju kao odvojenu od vlastite, niti njihove vlastite kao odvojene od Božje.

6. JE LI ISCJELJENJE SIGURNO?

1. Iscjeljenje je uvijek sigurno. [2]Nemoguće je opsjene privesti k istini i sačuvati ih. [3]Istina pokazuje kako su opsjene bezvrijedne. [4]Božji učitelj vidi ispravljanje vlastitih zabluda u pacijentovu umu, prepoznajući ga sam. [5]Prihvaćanjem Pokore za sama sebe, prihvatio ju je i za svog pacijenta. [6]Što ako pacijent koristi bolest kao način života, vjerujući kako je iscjeljenje put k smrti? [7]Kad je to tako, naglo iscjeljenje može ubrzati jaku potištenost i osjećaj gubitka, tako dubok da pacijent može pokušati čak i uništiti sama sebe. [8]S obzirom da nema više razloga za život, može potražiti smrt. [9]Iscjeljenje tad mora čekati, kako bi se pacijent zaštitio.
2. Iscjeljenje će se uvijek skloniti ustranu kad ga se vidi kao prijetnju. [2]U trenu kad mu se izrazi dobrodošlica, ono je tu. [3]Tamo gdje se iscjeljenje daje, tamo se i prima. [4]Što je vrijeme u usporedbi s Božjim darovima? [5]Puno smo puta u Tekstu spominjali riznicu s blagom koje se podjednako čuva i za davatelja i za primatelja Božjih darova. [6]Ni jedan se dar ne gubi, već se oni samo uvećavaju. [7]Ni jedan se Božji učitelj ne treba osjetiti razočaranim ako je ponudio iscjeljenje, a onda izgleda kao da iscjeljenje nije primljeno. [8]Nije na njemu prosuditi kad dar treba biti prihvaćen. [9]Neka bude siguran kako je primljen i neka vjeruje kako će biti prihvaćen kad ga se prepozna kao blagoslov, a ne prokletstvo.
3. Nije zadaća Božjih učitelja procjenjivati ishod njihovih darova. [2]Zadaća im je samo dati ih. [3]Jednom kad se ti darovi daju, uz njih se daje i njihov ishod, jer je to dio dara. [4]Nitko ne može davati ako se brine za ishod tog davanja. [5]To ograničava samo davanje i tad ni davatelj ni primatelj neće posjedovati dar. [6]Povjerenje je bitni dio davanja, ustvari to je dio koji omogućava uzajamno dijeljenje, dio koji jamči kako davatelj neće izgubiti, već samo dobiti. [7]Tko daje dar i onda ostaje s njim kako bi bio siguran da će ga se koristiti na način koji davatelj smatra prikladnim? [8]Ovo nije davanje, već zatočenje.
4. Dar se istinski daje odricanjem od sve brige o njemu. [2]Povjerenje omogućava istinsko davanje. [3]Iscjeljenje je promjena uma koju Duh Sveti za pacijenta traži u pacijentovu umu. [4]Duh Sveti u umu davatelja je Taj Koji mu daje dar. [5]Kako bi se to moglo izgubiti? [6]Kako bi to moglo biti nedjelotvorno? [7]Kako bi se to moglo uludo utrošiti? [8]Božja riznica nikad ne može biti prazna. [9]Ako samo jedan dar nedostaje, ona neće biti puna. [10]Njenu puninu jamči Bog. [11]Što bi se onda Božji učitelj brinuo o tome što će biti s njegovim darovima? [12]Kad Bog daje Bogu, tko tad u ovoj svetoj razmjeni može primiti manje od svega?

7. TREBA LI PONAVLJATI ISCJELJIVANJE?

1. Ovo pitanje stvarno odgovara samo sebi. [2]Iscjeljivanje se ne može ponavljati. [3]Ako je pacijent iscijeljen, od čega ga još treba tad iscijeliti? [4]A ako je iscjeljenje sigurno, kao što smo već rekli, što još treba ponoviti? [5]Ako se Božji učitelj i dalje bude brinuo o ishodu iscjeljivanja, time će ograničiti iscjeljenje. [6]Ovo znači kako treba iscijeliti um Božjeg učitelja. [7]On mora upravo ovo olakšati. [8]On je sada pacijent i takvim sebe treba smatrati. [9]Načinio je pogrešku i mora biti pripravan promijeniti vlastiti um u svezi s tim. [10]Manjka mu povjerenje koje pridonosi istinskom davanju, pa tako on ne koristi vlastiti dar.
2. Kad god Božji učitelj pokuša biti kanal za iscjeljenje, on uspijeva. [2]Kad god upadne u iskušenje da u to posumnja, ne treba ponavljati svoje ranije nastojanje. [3]Ono je već bilo maksimalno jer ga je Duh Sveti prihvatio kao takvo i koristio se njime. [4]Sad se Božji učitelj treba držati samo jednog smjera. [5]Mora se koristiti razumom da kaže samom sebi kako je problem prepustio Jednome Koji mora uspjeti i mora prepoznati kako njegova vlastita nesigurnost nije ljubav, već strah, i zato je to mržnja. [6]Položaj mu je postao neodrživ jer nudi mržnju onome kome je ponudio ljubav. [7]Ovo je nemoguće. [8]S obzirom da je ponudio ljubav, samo se ljubav tad može primiti.
3. Božji učitelj mora u ovo vjerovati. [2]Ovo se stvarno podrazumijeva u izričaju kako je jedina odgovornost čudotvorca prihvatiti Pokoru za sebe. [3]Božji učitelj je čudotvorac jer daje darove koje je primio. [4]Prvo ih sam mora prihvatiti. [5]Ne treba ništa više učiniti, niti može išta više učiniti. [6]Prihvaćanjem iscjeljenja, on ga može dalje dati. [7]Ako u ovo sumnja, nek se sjeti Tko daje dar i Tko ga prima. [8]Tako se njegova sumnja ispravlja. [9]Mislio je kako se mogu povući Božji darovi. [10]To je greška, ali ne takva da se s njom može ostati. [11]Božji učitelj je može samo prepoznati i dopustiti da se ona za njega ispravi.
4. Jedna od najtežih kušnji za prepoznavanje jeste sumnja u iscjeljenje zbog pojave stalnih simptoma i to je greška u obliku nevjerovanja. [2]Sumnja kao takva je napad. [3]Obično izgleda kao opreka tome. [4]Ispočetka izgleda nerazumno kad se kaže kako je stalna briga zapravo napad. [5]Ona potpuno sliči ljubavi. [6]Ali ljubav bez povjerenja nije moguća, a sumnja i povjerenje ne mogu usporedo postojati. [7]Mržnja mora biti opreka ljubavi, bez obzira na oblik koji preuzima. [8]Ne sumnjaj u dar, a tad je nemoguće sumnjati u ishod. [9]Ovo je sigurnost koja Božjim učiteljima daje moć da budu čudotvorci jer su povjerovali u Njega.

temelj sumnje u pogledu ishoda ikojeg problema koji se daje Božjem učitelju na rješavanje uvijek je sumnja u samog sebe. [2]Ovo nužno podrazumijeva kako se vjeruje u lažno ja jer se može sumnjati samo u takvo ja. [3]Ova opsjena može preuzeti puno oblika. [4]Možda postoji strah od slabosti i ranjivosti. [5]Možda postoji strah od neuspjeha i osjećaj srama povezanog s osjećajem nedoraslosti. [6]Možda postoji zbunjenost i krivnja koje proizlaze iz lažne skromnosti. [7]Oblik greške nije važan. [8]Ono što je važno samo je prepoznavanje greške kao greške.

6. Greška je uvijek neki oblik brige o sebi, pri čemu se isključuje pacijent. [2]To je neuspjeh da ga se prepozna kao dio Pravog Ja i tako predstavlja zbrku u poistovjećivanju. [3]Sukob glede toga što si ušao ti je u um i tako se varaš u svezi sa samim sobom. [4]Varaš se u svezi sa samim sobom jer poričeš Izvor svog stvaranja. [5]Ako ponudiš samo iscjeljenje, tad ne možeš sumnjati. [6]Ako stvarno želiš rješenje problema, tad ne možeš sumnjati. [7]Ako si siguran što je problem, tad ne možeš sumnjati. [8]Sumnja je ishod sukobljenih želja. [9]Budi siguran u ono što želiš i tad sumnja postaje nemoguća.

8. KAKO SE MOŽE IZBJEĆI ZAMJEDBA LJESTVICE TEŠKOĆA?

1. Vjerovanje u ljestvicu teškoća jeste temelj zamjedbe svijeta. [2]Svijet počiva na razlikama: na neravnoj podlozi i pomičnoj podlozi, na nejednakim visinama i različitim mjerama, na različitim stupnjevima tame i svjetla i tisućama kontrasta u kojima se svaka stvar prividno natječe sa svakom drugom kako bi je se prepoznalo. [3]Veći predmeti zasjenjuju manje. [4]Sjajnija stvar privlači pozornost više od druge koja je manje privlačna. [5]Ideja koja više prijeti ili ona za koju se smatra kako je poželjnija prema standardima svijeta, potpuno remeti mentalnu ravnotežu. [6]Tjelesne oči vide samo sukob. [7]Ne traži od njih mir i razumijevanje.
2. Opsjene su uvijek opsjene razlika. [2]Kako bi i moglo biti drukčije? [3]Po definiciji, opsjena je pokušaj učiniti stvarnim nešto što se smatra vrlo važnim, ali što se prepoznaje kao neistinito. [4]Um ga zato nastoji učiniti istinitim zbog svoje snažne želje imati ga za sebe. [5]Opsjene su karikature stvaranja, pokušaji privođenja istine k laži. [6]Ustanovljujući kako je istina neprihvatljiva, um se buni protiv istine i sebi daje opsjenu pobjede. [7]Nalazeći kako je zdravlje teret, on se povlači u groznićave snove. [8]U tim je snovima um odvojen, različit od drugih umova, s vlastitim različitim interesima i sposoban zadovoljiti svoje potrebe na račun drugih.
3. Odakle stižu ove razlike? [2]One prividno potječu iz vanjskog svijeta. [3]Um prosuđuje ono što oči vide. [4]Um tumači poruke koje oči primaju i pridaje im »značenje«. [5]Ovo značenje uopće ne postoji u vanjskom svijetu. [6]Ono što se vidi kao »stvarnost« samo je ono čemu um daje prednost. [7]Njegova se skala vrijednosti projicira u vanjski svijet, a tad um šalje tjelesne oči da to nađu. [8]Tjelesne oči sve vide kroz razlike. [9]Zamjedba ne počiva na onome što njihove poruke donose. [10]Samo um procjenjuje njihove poruke i zato je samo um odgovoran za viđenje. [11]Samo on odlučuje je li stvarno ono što se vidi ili je to samo opsjena, je li poželjno ili nepoželjno, prijatno ili bolno.
4. Greške u zamjećivanju ulaze u umne djelatnosti raspoređivanja i razvrstavanja. [2]Tu se mora izvršiti ispravljanje. [3]Um raspoređuje ono što mu tjelesne oči donesu u skladu s njegovim unaprijed izgrađenim vrijednostima, pri čemu um prosuđuje gdje se najbolje uklapa svaki osjetilni podatak. [4]Koji je temelj lažniji od ovoga? [5]Neprepoznat sam po sebi, taj temelj traži da mu se da ono što je prikladno ovom razvrstavanju. [6]Učinivši ovo, um zaključuje kako i samo razvrstavanje

mora biti istinito. [7]Na ovome počiva sva prosudba razlika jer o tome ovisi prosudba svijeta. [8]Može li se pouzdati u ovo zbrkano i besmisleno »razmišljanje« u svezi s ičim?

5. Ne može postojati ljestvica teškoća u iscjeljivanju jer je sva bolest opsjena. [2]Je li teže raspršiti luđakovo vjerovanje u veliku tlapnju u odnosu na onu manju? [3]Hoće li jači glas smatrati stvarnijim od tišeg? [4]Hoće li lakše odbaciti šaputavi zahtjev za ubojstvom od povika? [5]Hoće li broj vila za sijeno koji nose đavli koje vidi biti uvjerljiviji u njegovoj zamjedbi? [6]Sve ih je njegov um razvrstao kao stvarne i tako su oni za njega stvarni. [7]Kad shvati kako su to opsjene, oni će iščeznuti. [8]Tako je i s iscjeljenjem. [9]Nevažna su svojstva opsjena koja ih prividno čine različitim jer su im svojstva isto toliko lažna kao i one same.

6. Tjelesne će oči nastaviti vidjeti razlike. [2]Um koji je dopustio da ga se iscijeli neće ih više priznavati. [3]Bit će onih koji su prividno »bolesniji« od drugih i tjelesne će oči izvještavati o njihovom promijenjenom izgledu kao i prije. [4]Iscijeljeni će ih um sve staviti u istu klasu: one su nestvarne. [5]Ovo je Učiteljev dar: razumijevanje kako su samo dvije vrste značajne pri razvrstavanju poruka koje um prima iz onoga što izgleda kao vanjski svijet. [6]Od ove dvije, samo je jedna stvarna. [7]Samo je stvarnost potpuno stvarna, bez obzira na veličinu i oblik, vrijeme i mjesto – jer u njoj ne mogu postojati razlike – a i opsjene se ne razlikuju. [8]Jedan jedini odgovor na bolest ikoje vrste jeste iscjeljenje. [9]Jedan jedini odgovor na sve opsjene jeste istina.

9. JESU LI NEOPHODNE PROMJENE U ŽIVOTNOJ SITUACIJI BOŽJIH UČITELJA?

1. Promjene su potrebne u umovima Božjih učitelja. [2]Ovo može ali ne mora sadržati u sebi i promjene vanjske situacije. [3]Zapamti: nitko nije slučajno tu gdje je sada, a slučaj ne igra nikakvu ulogu u Božjem planu. [4]Promjene stavova su prvi korak novopečenog učitelja Božjeg odgoja i školovanja. [5]Ne postoji pri tome nikakav obrazac, jer je ovo školovanje prilagođeno uvjetima svakog pojedinca. [6]Postoje oni koje se poziva da skoro odmah promijene svoju životnu situaciju, ali su oni uopće uzevši posebni slučajevi. [7]Daleko najvećem dijelu daje se postupniji program školovanja u kome se ispravlja što je moguće više ranijih grešaka. [8]Posebno se odnosi moraju ispravno zamjećivati i iz njih ukloniti svi tamni temeljni kamenovi neoprosta. [9]Ako se to ne učini, starom misaonom sustavu i dalje ostaje temelj za povratak.
2. Kako Božji učitelj napreduje u svom školovanju, tako sve temeljitije uči jednu lekciju. [2]On ne odlučuje sam: traži od Učitelja da mu odgovori i tad se drži tog Odgovora kao svoje upute za djelovanje. [3]To postaje sve lakše i lakše, kako Božji učitelj uči odricati se vlastite prosudbe. [4]Odricanje od prosudbe je preduvjet da se čuje Božji Glas, a to je prilično spor proces, ne zato što je to teško, nego zato što se može zamijetiti kao osobno uvredljiv. [5]Svjetski odgoj je usmjeren prema postizanju cilja koji je izravno oprečan našem nastavnom programu. [6]Svijet školuje čovjeka pouzdanju u vlastitu prosudbu kao kriteriju zrelosti i snage. [7]Naš nastavni program školuje i poučava odricanju od prosudbe kao neophodnom preduvjetu spasenja.

10. KAKO SE ODREĆI PROSUDBE?

1. Svijet potpuno krivo shvaća prosudbu, kao i druge majstorije i lukavstva kojima se održava svijet opsjena. [2]Prosudba se brka s mudrosti i njome (prosudbom) se zamjenjuje istina. [3]Onako kako se svijet koristi ovim izrazom, pojedinac može »dobro« ili »loše« prosuđivati i svjetska se naobrazba usmjerava na jačanje prvog i na smanjenje drugog. [4]Ipak postoji izvjesna zbrka glede značenja ovih vrsta. [5]Ono što je jednome »dobra« prosudba, drugome je »loša«. [6]I dalje: čak i ista osoba jednom procjenjuje isto djelovanje kao »dobro«, a drugi put kao »loše«. [7]Ne može se stvarno poučavati nikakvim dosljednim mjerilima kako ove stvari razvrstati. [8]Bilo kada učenik se može ne složiti s onim što o tome kaže njegov tobožnji učitelj, a i sam učitelj može također biti nedosljedan u svezi s onim u što vjeruje. [9]»Dobra« prosudba, ovako izražena, ne znači ništa. [10]Također ni »loša«.
2. Neophodno je Božjem učitelju shvatiti ne samo kako ne treba prosuđivati, već i kako ne može prosuđivati. [2]Odricanjem od prosudbe, on se samo odriče onog što nema. [3]Odriče se opsjene, ili bolje, on posjeduje opsjenu kako se nečeg odriče. [4]On jednostavno postaje pošteniji. [5]Prepoznajući kako nikad ne može prosuđivati, on to više i ne pokušava. [6]To nije nikakvo žrtvovanje. [7]Oprečno tomu, stavlja se u položaj u kome se može pojaviti prosudba, ali ne njegova, već ona koja se izriče kroz njega. [8]Ova prosudba nije ni dobra ni loša. [9]To je jedina prosudba koja postoji i ona je samo jedna: »Sin je Božji nevin i grijeh ne postoji.«
3. Cilj našeg nastavnog programa, za razliku od onoga čemu svijet naučava, jeste spoznaja kako je nemoguća prosudba u uobičajenom smislu riječi. [2]To nije mišljenje, već činjenica. [3]Da bi se išta pravedno prosudilo, moralo bi se biti potpuno svjesnim nezamislivo širokog raspona stvari: prošlih, sadašnjih i budućih. [4]Trebalo bi unaprijed prepoznati sve posljedice svoje prosudbe na ikoga i išta što je upleteno u nju na ikoji način. [5]Moralo bi se biti sigurnim kako vlastita zamjedba nije iskrivljena, tako da prosudba može biti potpuno pravedna prema svakomu kome se izriče, i sada i u budućnosti. [6]Tko je u položaju ovo učiniti? [7]Tko može na ovo polagati pravo, osim ogromne mašte?
4. Sjeti se koliko si puta mislio kako poznaješ sve »činjenice« potrebne za prosudbu i kako si bio u krivu! [2]Ima li ikog tko nije ovo doživio? [3]Bi li htio znati koliko si puta mislio kako si u pravu, a da nisi ni shvatio kako si imao krivo? [4]Zašto se koristiš ovako proizvoljnim temeljem za odlučivanje? [5]Mudrost nije prosudba, ona je odricanje od prosudbe. [6]Prosudi samo još jednom. [7]Ovo je ta prosudba: postoji Netko s tobom Čija je

prosudba savršena. [8]On poznaje sve činjenice – prošle, sadašnje i buduće. [9]On poznaje sve posljedice Svoje prosudbe na svakoga i na sve što je s njom na ikoji način povezano. [10]On je potpuno pravedan prema svakomu jer Njegova zamjedba nije iskrivljena.

5. Zato se odreci prosuđivanja, ne s žaljenjem, već s uzdahom zahvalnosti. [2]Time se oslobađaš velikog tereta pod čijom bi se težinom teturao i pod njega pao. [3]Sve je to samo opsjena. [4]Ništa više. [5]Božji učitelj može ustati neopterećen i lagano dalje koračati. [6]Ovo nije jedina korist. [7]Nestala je njegova briga jer uopće nema više briga. [8]Otišla je skupa s prosudbom. [9]Predao se Njemu u Čiju je prosudbu sad odlučio vjerovati, umjesto u vlastitu. [10]Sad ne čini greške. [11]Vodič mu je siguran. [12]Tamo gdje je ranije dolazio prosuđivati, sad dolazi blagoslivljati. [13]Tamo gdje sad dolazi smijati se, ranije je dolazio plakati.

6. Nije teško odreći se prosudbe. [2]Ali je zaista teško pokušati nje se držati. [3]Sav sretan, Božji je se učitelj odriče u trenutku kad joj shvati cijenu. [4]Sva ružnoća koju oko sebe vidi rezultat je prosudbe. [5]Sva bol u koju gleda njena je posljedica. [6]Iz nje proizlaze i usamljenost i osjećaj gubitka, prolaženje vremena i sve veće beznađe, bolesni očaj i strah od smrti. [7]Sad zna kako te stvari ne trebaju postojati. [8]Ni jedna od njih nije istinita. [9]Odrekao se njihova uzroka i one tad spadaju s njega, s obzirom da su bile samo posljedice njegova pogrešnog izbora. [10]Božji učitelju, ovaj će ti korak donijeti mir. [11]Može li biti teško željeti samo ovo?

11. KAKO JE MIR MOGUĆ U OVOME SVIJETU?

1. Ovo je pitanje kog svatko mora postaviti. [2]Prividno mir nije moguć u ovome svijetu. [3]Riječ Božja obećala je i druge stvari koje su izgledale nemoguće kao i ovo. [4]Njegova je Riječ obećala mir. [5]Obećala je i nepostojanje smrti, pojavu uskrsnuća i naslijeđe ponovnog rođenja. [6]Svijet kojeg vidiš ne može biti svijet kog Bog ljubi, a ipak nas Njegova Riječ uvjerava kako On voli svijet. [7]Riječ je Božja obećala kako je mir moguć u ovom svijetu, a ono što On obeća to i jeste moguće. [8]Ipak je istina kako se na svijet mora drukčije gledati, ako se hoće prihvatiti Njegova obećanja. [9]Što svijet jeste, samo je činjenica. [10]Ne možeš izabirati što to treba biti. [11]Možeš izabrati kako ćeš ga vidjeti. [12]Zaista, to moraš izabrati.
2. Opet dolazimo do pitanja prosudbe. [2]Ovaj se put upitaj što je istinito: tvoja prosudba ili Riječ Božja. [3]Oni govore različite stvari o svijetu i to toliko oprečne da je besmisleno i pokušati izmiriti ih. [4]Bog nudi svijetu spasenje, tvoja prosudba to proklinje. [5]Bog kaže kako smrti nema, tvoja prosudba vidi samo smrt kao neizbježni kraj života. [6]Riječ te Božja uvjerava kako On ljubi svijet, tvoja prosudba kaže kako se svijet ne može voliti. [7]Tko je u pravu? [8]Jedno od vas je u krivu. [9]Tako to mora biti.
3. Tekst objašnjava kako je Duh Sveti Odgovor na sve probleme koje si sam proizveo. [2]Ovi problemi nisu stvarni, ali je to beznačajno za one koji u njih vjeruju. [3]Svatko vjeruje u vlastiti proizvod jer ga je proizvelo njegovo vjerovanje. [4]U ovu čudnu i paradoksalnu situaciju – lišenu značenja i smisla, ali iz koje izgleda kao da nema izlaza – Bog je poslao Svoju Prosudbu da odgovori tvojoj. [5]Njegova prosudba blago zamjenjuje tvoju. [6]Ovom zamjenom nerazumljivo postaje razumljivim. [7]Kako je mir moguć u ovom svijetu? [8]Prema tvojoj prosudbi, nije moguć i nikad neće biti. [9]Prema Božjoj Prosudbi, ono što se u ovom svijetu odražava jeste samo mir.
4. Mir je nemoguć za one koji gledaju rat. [2]Mir je neminovan za one koji nude mir. [3]Tad se lako izbjegava prosudba svijeta! [4]Nije svijet taj koji prividno onemogućava mir. [5]Nemoguć je svijet kog ti vidiš. [6]Božja prosudba ovog iskrivljenog svijeta oslobađa taj svijet i čini ga prikladnim za izražavanje dobrodošlice miru. [7]Tad se mir na njega spušta kao radosni odgovor. [8]Sad mir pripada svijetu jer je u njega ušla Božja Misao. [9]Što drugo, osim Božje Misli, pretvara pakao u Nebo samom svojom nazočnošću? [10]Zemlja se klanja pred njenom blagoslovljenom Nazočnošću, a ona se sa svoje strane saginje prema dolje kao odgovor, kako bi je nanovo podigla. [11]Sad pitanje drukčije glasi. [12]To više nije: »Je li mir moguć u ovome svijetu?«, već umjesto toga: »Zar je moguće da nema mira u ovome svijetu?«

12. KOLIKO TREBA BOŽJIH UČITELJA ZA SPASENJE SVIJETA?

1. Odgovor na ovo pitanje je – jedan. [2]Dovoljan je jedan savršeni učitelj koji je sve potpuno naučio. [3]Ovaj jedan, posvećen i spašen, postaje Pravo Ja koje je Sin Božji. [4]On je uvijek bio potpuno duh i sad više ne vidi sebe kao tijelo, pa čak ni kao nekog tko samo obitava u tijelu. [5]Zato je bezgraničan. [6]S obzirom da je bezgraničan, misli su mu zauvijek združene s Božjim. [7]Njegova se zamjedba samog sebe temelji na Božjoj Prosudbi, a ne na vlastitoj. [8]Tako on uzajamno s Bogom dijeli Njegovu Volju i donosi Njegove Misli u još uvijek sumanute umove. [9]On je zauvijek jedan jer je onakav kakvog ga je Bog stvorio. [10]Prihvatio je Krista i spasio se.
2. Tako sin čovječji postaje Sinom Božjim. [2]To nije stvarna promjena, to je promjena uma. [3]Ništa se izvana ne mijenja, ali sve unutra odražava Božju Ljubav. [4]Nema više straha od Boga jer um više ne vidi razloga za kaznu. [5]Izgleda kao da ima puno Božjih učitelja jer to svijetu treba. [6]Glede na to da oni svi uzajamno dijele jednu svrhu i da tu svrhu uzajamno dijele s Bogom, kako bi onda oni mogli biti odvojeni jedan od drugog? [7]Zar je važno što se pojavljuju u puno oblika? [8]Umovi su im sjedinjeni, potpuno su se udružili. [9]Sad Bog djeluje kroz njih kao kroz jednog, jer su oni zaista jedno.
3. Zašto je potrebna opsjena kao da se radi o puno njih? [2]Samo zato što sumanuti ne mogu razumjeti stvarnost. [2]Samo malo njih mogu uopće čuti Božji Glas, pa čak ne mogu ni prenijeti Njegove poruke izravno preko Duha Koji im ih je dao. [4]Potreban im je medij kroz koji je moguće općiti s onima koji ne shvaćaju kako su i sami duh. [5]Mogu vidjeti tijelo. [6]Razumiju i mogu slušati glas tijela, bez straha da će susresti istinu. [7]Ne zaboravi kako istina može doći samo tamo gdje joj se izrazi dobrodošlica bez straha. [8]Jedinstvo Božjih učitelja ne može se izravno prepoznati i zato im treba tijelo.
4. Ono što čini Božje učitelje onim što jesu je njihova spoznaja prave svrhe tijela. [2]Dok napreduju svojim profesionalnim putem, postaju sve sigurniji kako je zadaća tijela samo dopuštenje Božjem Glasu da kroz njega govori ljudskim ušima. [3]Ove će uši prenijeti umu slušatelja poruke koje nisu od ovoga svijeta i um će ih razumjeti zbog njihova Izvora. [4]Iz ovoga razumijevanja doći će i spoznaja, u ovom novom Božjem učitelju, o stvarnoj svrsi tijela, o njegovoj jedinoj uporabnoj vrijednosti. [5]Ova je lekcija dovoljna i dopušta misli o jedinstvu da uđe i tad se ono što je jedno i prepoznaje kao jedno. [6]Božji učitelji prividno

uzajamno dijele opsjenu o odvojenosti, ali u nju ne vjeruju, usprkos prividu, zbog toga što razumiju čemu tijelo služi.

5. Središnja je lekcija uvijek ova: tijelo će se uvijek uskladiti sa svrhom kojoj ga budeš posvetio i rabio. [2]Koristi ga za grijeh i napad, koji je isto što i grijeh, i vidjet ćeš ga kao ispunjenog grijehom. [3]S obzirom da je grešno, ono je i slabo, ono pati i umire. [4]Ako ga budeš koristio za prenošenje Riječi Božje onima koji je nemaju, tad tijelo postaje sveto. [5]Glede na to da je sveto, ono se ne može razboljeti ni umrijeti. [6]Kad ga se više ne bude moglo koristiti, ono se odlaže ustranu i to je sve. [7]Um donosi ovu odluku kao što i odlučuje u pogledu tjelesnih stanja uopće. [8]Božji učitelj ne donosi sam ovu odluku. [9]Učiniti to značilo bi pridati tijelu drukčiju svrhu od one koja ga čini svetim. [10]Božji će mu Glas kazati kad je završio svoju ulogu, isto onako kao što mu kazuje što mu je zadaća. [11]Neće patiti, bilo da ode ili ostane. 1[2]Ne može se više razboljeti.

6. Jednota i bolest ne mogu usporedo postojati. [2]Božji učitelji izabiru gledati neko vrijeme u snove. [3]To je svjesni izbor. [4]Već su naučili kako su svi izbori svjesni, uz punu svjesnost o njihovim posljedicama. [5]Snovi govore drukčije, ali tko će vjerovati snovima jednom kad ih se prepozna što su zaista? [6]Svjesnost sanjanja je stvarna zadaća Božjih učitelja. [7]Gledaju kako likovi snova dolaze i odlaze, kako se pomiču i mijenjaju, pate i umiru. [8]Ne vara ih ono što vide. [9]Spoznaju kako vidjeti lik u snu kao bolesnog i odvojenog znači isto i kao vidjeti ga kao zdravog i lijepog. [10]Jedino jedinstvo nije lik iz snova. [11]Božji učitelji priznaju to jedinstvo kao pozadinu sna, izvan područja privida i kao ono što im sigurno i jedino pripada.

13. ŠTO JE STVARNO ZNAČENJE ŽRTVOVANJA?

1. Iako je uistinu izraz žrtvovanje potpuno besmislen, on ipak ima svoje značenje u svijetu. [2]Slično svim stvarima u svijetu, značenje mu je privremeno i na kraju će iščeznuti u ništavilo, iz kojeg je i stiglo, i to onda kad ga se više ne bude rabilo. [3]Sad je njegovo stvarno značenje lekcija koju treba naučiti. [4]Slično ostalim lekcijama, i ova je samo opsjena jer se u stvarnosti nema što naučiti. [5]Ovu se opsjenu mora zamijeniti izumom za ispravljanje: drugom opsjenom koja zamjenjuje prvu, tako da na kraju obje mognu iščeznuti. [6]Prva opsjena, koju se mora ukloniti prije nego što drugi misaoni sustav preuzme vlast, jeste kako je zaista žrtvovanje odreći se stvari u ovom svijetu.[7]Što je to ako ne opsjena, s obzirom da je i sam ovaj svijet jedna opsjena?
2. Treba puno učiti kako bi se shvatila i prihvatila činjenica da ovaj svijet nema što za dati. [2]Što može značiti žrtvovanje ničega? [3]Ne može značiti kako zbog njega imaš manje. [4]U uvjetima ovog svijeta nema žrtvovanja koje ne bi obuhvaćalo tijelo. [5]Nakratko pomisli na ono što svijet naziva žrtvovanjem. [6]Moć, ugled, novac, fizičko zadovoljstvo – tko je junak kome pripadaju sve ove stvari? [7]Mogu li one značiti išta osim tijela? [8]Tijelo ne može procjenjivati. [9]Tražeći ovakve stvari um se povezuje s tijelom i zamagljuje vlastiti identitet i gubi iz vida ono što stvarno jeste.
3. Jednom kad dođe do zbrke, um više ne može razumjeti kako su sva svjetska »zadovoljstva« ravna nuli. [2]Kakvo žrtvovanje – a to je zaista žrtvovanje! – sve ovo povlači za sobom. [3]Sad um sam sebe osuđuje na traženje bez nalaženja, na vječno nezadovoljstvo, na neznanje onoga što stvarno želi naći. [4]Tko može izbjeći ovu samoosudu? [5]Ovo je moguće samo kroz Riječ Božju. [6]Samoosuda je odluka u pogledu identiteta i nitko ne sumnja u ono za što vjeruje da on jeste. [7]U sve stvari može sumnjati, ali nikad u ovu.
4. Božji učitelji ne mogu žaliti zbog odricanja od ovosvjetskih zadovoljstava. [2]Je li žrtvovanje odreći se boli? [3]Zamjera li odrasli odricanje od dječijih igračaka? [4]Da li onaj tko je načas spazio Kristovo lice gleda čežnjivo unatrag na klaonicu? [5]Nitko od onih koji su izbjegli svijet sa svim njegovim nevoljama ne gleda unatrag na taj svijet s osudom. [6]Ipak se mora radovati što se oslobodio od sveg žrtvovanja koje od njega zahtijevaju svjetske vrijednosti. [7]Tim je vrijednostima on žrtvovao sav svoj mir. [8]Njima je on žrtvovao svu svoju slobodu. [9]Da bi ih posjedovao, on mora žrtvovati vlastitu nadu dolaska na Nebo i sjećanje na Očevu Ljubav. [10]Tko bi, pri zdravoj pameti, izabrao ništavilo kao zamjenu za sve?

5. Što je stvarno značenje žrtvovanja? [2]Ono je cijena vjerovanja u opsjene. [3]To je cijena koja se mora platiti za poricanje istine. [4]Nema zadovoljstva u svijetu koje ne zahtijeva baš ovo, inače bi se zadovoljstvo vidjelo kao bol, a nitko ne traži bol, ako je prepozna. [5]Ideja žrtvovanja ga oslijepljuje. [6]Ne vidi ono što traži. [7]I tad on to traži na tisuću načina i na tisuću mjesta i svaki put vjeruje kako je to baš tu i svaki put se na kraju razočara. [8]»Traži ali nemoj naći« ostaje stroga zapovijed ovoga svijeta i nitko tko se drži ciljeva ovog svijeta ne može drukčije činiti.
6. Možeš vjerovati kako ovaj tečaj zahtijeva žrtvovanje svega onog što smatraš dragocjenim. [2]U jednom smislu to je istina jer ti smatraš dragocjenim stvari koje razapinju Sina Božjeg, a cilj je ovog tečaja osloboditi ga. [3]Nemoj se varati glede onog što žrtvovanje znači. [4]Ono uvijek znači odricanje od onoga što želiš. [5]Što je to, Božji učitelju, to što želiš? [6]Bog te je pozvao i ti si odgovorio. [7]Hoćeš li sada žrtvovati taj Poziv? [8]Do sada ih je malo čulo taj Poziv i oni se mogu obratiti samo tebi. [9]Nema druge nade u svijetu kojoj mogu vjerovati. [10]Nema drugog glasa u cijelom svijetu koji bi bio jeka Božjeg. [11]Ako ti budeš žrtvovao istinu, oni će ostati u paklu. [12]A ako oni tu ostanu, ostat ćeš i ti s njima.
7. Ne zaboravi kako je žrtvovanje potpuno. [2]Nema polovičnog žrtvovanja. [3]Ne možeš se odreći Neba djelomično. [4]Ne možeš samo malo biti u paklu. [5]Riječ Božja ne poznaje izuzetke. [6]To je i čini svetom i postavlja izvan područja ovoga svijeta. [7]Njena svetost pokazuje u smjeru Boga. [8]Ova te svetost čini sigurnim. [9]Napadom na brata iz bilo kog razloga, ti je poričeš. [10]Tu se javlja raskol s Bogom. [11]Raskol koji je nemoguć. [12]Raskol koji se ne može dogoditi. [13]Pa ipak, raskol u kog čvrsto vjeruješ jer si sam doveo do nemoguće situacije. [14]U ovoj se situaciji nemoguće može prividno dogoditi. [15]Ono izgleda kao da se događa »žrtvovanjem« istine.
8. Božji učitelju, nemoj zaboraviti značenje žrtvovanja i pamti što svaka odluka koju doneseš mora značiti u smislu cijene. [2]Odluči se za Boga i sve ti se besplatno daje. [3]Odluči protiv Njega i time izabireš ništavilo na račun svjesnosti svega. [4]Čemu bi ti poučavao? Sjeti se samo onog što i sam hoćeš naučiti. [6]O ovome trebaš brinuti. [7]Pokora je za tebe. [8]Tvoje učenje polaže pravo na nju i tvoje ti je učenje i daje. [9]Svijet je u sebi ne sadrži. [10]Nauči ovaj tečaj i ona je tvoja. [11]Bog ti pruža Svoju Riječ jer Mu trebaju učitelji. [12]Na koji bi se drugi način mogao spasiti Njegov Sin?

14. KAKO ĆE SVIJET ZAVRŠITI?

1. Može li se stvarno završiti ono što nema početka? [2]Svijet će završiti u opsjeni, onako kako je i započeo. [3]Njegov će kraj biti opsjena milosrdnosti. [4]Opsjena oprosta, potpunog, koji nikog ne isključuje, bezgranično nježnog, prekrit će ga, skriti svo zlo, skriti sav grijeh i zauvijek dokrajčiti krivnju. [5]Ovako završava svijet kog je krivnja proizvela jer sada on nema nikakve svrhe i zato nestaje. [6]Otac opsjena je vjerovanje kako svi oni (svijet, zlo, krivnja, grijeh) imaju svrhu, kako služe potrebi zadovoljavanja želje. [7]Kad ih se zamijeti kao nesvrhovite, tad ih se više ne vidi. [8]Spoznaje se njihova nekorisnost i oni nestaju. [9]Kako bi se drukčije i završile opsjene? [10]Dovede ih se pred istinu, a istina ih onda uopće ne vidi. [11]Ona jednostavno previđa ono što je beznačajno.
2. Sve dok oprost ne bude potpun, svijet neće imati nikakve svrhe. [2]On postaje dom u kome se rađa oprost i u kome on raste, jača i postaje sveobuhvatan. [3]Ovdje se on hrani jer je ovdje i potreban. [4]Nježni Spasitelj koji se rađa na mjestu na kome je grijeh proizveden i na kome krivnja izgleda stvarna. [5]Ovdje je Njegov dom jer Ga se ovdje zaista treba. [6]On sa Sobom donosi kraj svijeta. [7]Božji učitelji odgovaraju na Njegov Poziv, obraćajući Mu se tiho kako bi primili Njegovu Riječ. [8]Svijet će se završiti kad On bude Svojom Prosudbom svim stvarima u njemu pravično presudio. [9]Svijet će završiti s blagoslovom svetosti na sebi. [10]Kad ne preostane ni jedna misao o grijehu, sa svijetom je gotovo. [11]Neće biti razoren, niti napadnut, pa čak ni dodirnut. [12]Jednostavno će prestati prividno postojati.
3. Sigurno ovo izgleda vrlo daleko, daleko. [2]»Kad ne preostane ni jedna misao o grijehu« izgleda kao zaista vrlo daleki cilj. [3]Vrijeme stoji i čeka na cilj Božjih učitelja. [4]Neće preostati ni jedna misao o grijehu u trenutku kad ikoji od njih za sebe prihvati Pokoru. [5]Ništa nije lakše oprostiti jedan grijeh nego oprostiti ih sve. [6]Opsjena o ljestvici teškoća jeste prepreka koju Božji učitelj mora naučiti zaobići i ostaviti je iza sebe. [7]Jedan jedini grijeh kojeg savršeno oprosti jedan jedini Božji učitelj može spasenje učiniti potpunim. [8]Možeš li ovo razumjeti? [9]Ne, to je beznačajno svakomu u ovom svijetu. [10]Ipak je to završna lekcija kojom se obnavlja jedinstvo. [11]Ona je oprečna svemu mišljenju ovog svijeta, ali takvo je i Nebo.
4. Ovaj će se svijet završiti kad mu se potpuno preokrene misaoni sustav. [2]Sve dotle, komadići njegova mišljenja još će uvijek izgledati smisleni. [3]Završnu lekciju, koja donosi kraj svijeta, ne mogu shvatiti oni koji se još nisu pripremili napustiti ovaj svijet i otići izvan njegova

sićušna dosega. [4]Što je onda zadaća Božjeg učitelja u ovoj završnoj lekciji? [5]Treba samo naučiti kako joj pristupiti, biti pripravan ići u njenom smjeru. [6]On treba vjerovati kako može naučiti ovu lekciju, ako mu Božji Glas kaže da može. [7]Ne prosuđuje je ni kao tešku ni kao laku. [8]Njegov mu je Učitelj pokazuje i on vjeruje kako će mu On pokazati i kako je naučiti.

5. Svijet će se završiti radošću jer je mjesto tuge. [2]Kad radost dođe, tad nestaje svrhe svijeta. [3]Svijet će završiti u miru jer je mjesto rata. [4]Kad dođe mir, kakva je tad svrha svijeta? [5]Svijet će završiti smijehom jer je mjesto suza. [6]Kad je tu smijeh, tko će tad dalje plakati? [7]Samo potpuni oprost sve to donosi da blagoslovi svijet. [8]U tom blagoslovu svijet iščezava jer se neće završiti onako kao je počeo. [9]Preobratiti pakao u Nebo jeste zadaća Božjih učitelja jer oni poučavaju lekcijama u kojima se Nebo odražava. [10]Sada sjedi i budi istinski skroman i shvati kako možeš učiniti sve ono što Bog hoće da učiniš. [11]Ne budi ohol tvrdeći kako ne možeš naučiti Njegov Vlastiti nastavni program. [12]Njegova Riječ kaže nešto drugo. [13]Bit će izvršena Njegova Volja. [14]Ne može biti drukčije. [15]Budi zahvalan što je to tako.

15. HOĆE LI SE NA KRAJU SVAKOME SUDITI?

1. Zaista, hoće! [2]Nitko ne može izbjeći Božju Konačnu Presudu (Dan Sudnji). [3]Tko može zauvijek pobjeći istini? [4]Konačna Presuda neće doći sve dok se bude vezivala za strah. [5]Jednog će je dana svatko pozdraviti i baš će mu tog istog dana biti i data. [6]Čut će proglas o svojoj nevinosti kako kruži svijetom, oslobađajući i sam taj svijet, dok on prima Božju Konačnu Presudu o samom sebi. [7]U ovoj Presudi leži spasenje. [8]Ovo je Presuda koja će ga osloboditi. [9]Ovo je Presuda kojom se oslobađaju sve stvari, skupa s njim. [10]Vrijeme se zaustavlja dok se vječnost približava, a svijet se stišava kako bi svatko mogao čuti ovu Presudu Sinu Božjem:

> *[11]Svet si ti, vječan, slobodan i cjelovit, zauvijek u miru u Srcu Božjem. [12]Gdje su sada i svijet i tuga?*

2. Sudiš li i ti ovako samom sebi, Božji učitelju? [2]Vjeruješ li kako je ovo potpuno istinito? [3]Ne, još ne, još ne. [4]Ali je ovo tvoj dugoročni cilj, razlog tvog postojanja u ovom svijetu. [5]Zadaća ti je pripraviti se čuti ovu Presudu i spoznati kako je ona istinita. [6]Samo jedan tren potpunog vjerovanja u ovo i prijeći ćeš od vjerovanja u Izvjesnost. [7]Samo jedan tren bivanja izvan područja vremena donosi kraj vremena. [8]Ne sudi jer sudiš isključivo samom sebi, a ovo odgađa Konačnu Presudu. [9]Kako sudiš o svijetu, Božji učitelju? [10]Jesi li već naučio stati ustranu i u samom sebi čuti Glas Presude? [11]Ili još uvijek pokušavaš oduzeti Mu Njegovu ulogu? [12]Nauči biti tih jer se Njegov Glas čuje samo u dubokoj tišini. [13]Njegova Presuda dolazi svima koji stoje po strani i tiho slušaju, čekajući na Njega.
3. Ponekad si tužan, a ponekad gnjevan, ponekad osjećaš kako ti nije dat tvoj pravedni udio, kako tvoji najbolji napori ne nailaze na pohvalu, nego i na prezir – odreci se ovih budalastih misli! [2]One su premale i beznačajne da bi i trenutak dulje zauzimale tvoj sveti um. [3]Božja Presuda čeka na tebe kako bi te oslobodila. [4]Što ti svijet može pružiti, bez obzira na tvoju ocjenu njegovih darova, a što bi ti rado imao? [5]Sudit će ti se, pravično i pošteno. [6]Bog ne vara. [7]Njegova će se obećanja sigurno ispuniti. [8]Samo to pamti. [9]Njegova obećanja jamče Njegovu Presudu, a samo će ona na kraju biti prihvaćena. [10]Zadaća ti je učiniti sve kako bi što prije došao taj kraj. [11]Zadaća ti je zadržati je u vlastitom srcu i ponuditi je cijelom svijetu da je sigurno čuva.

16. KAKO BOŽJI UČITELJ TREBA PROVODITI SVOJE DANE?

1. Za naprednog Božjeg učitelja ovo je pitanje beznačajno. [2]Nema programa jer se lekcije svakog dana mijenjaju. [3]Božji je učitelj ipak siguran u jednu stvar: one se ne mijenjaju nasumce. [4]Zadovoljan je videći to i shvaćajući kako je to istinito. [5]Reći će mu se sve što je u svezi s njegovom ulogom, i danas i svaki dan. [6]Oni koji uzajamno dijele ovu ulogu s njim naći će ga, tako da mogu skupa naučiti dnevne lekcije. [7]Ni jedan nije odsutan od onih koji mu trebaju, ni jedan mu se ne šalje bez cilja učenja koji je već postavljen, i to onog kog treba naučiti baš tog dana. [8]Za naprednog Božjeg učitelja ovo je pitanje suvišno. [9]Ono je postavljeno i na njega je već odgovoreno i on održava stalni dodir s Odgovorom. [10]Spreman je za put kojim treba ići i vidi taj put kojim korača kako se sigurno i glatko pruža pred njim.
2. Što ćemo s onima koji nisu dosegli ovu izvjesnost? [2]Oni još nisu pripravni na ovakav nedostatak strukture s njihove strane. [3]Što moraju učiniti kako bi naučili pokloniti dan Bogu? [4]Postoji samo nekoliko općih pravila koja ovdje vrijede, iako ih svatko mora koristiti što bolje može na svoj vlastiti način. [5]Rutine su opasne jer lako postaju svojevrsni bogovi koji ugrožavaju i same ciljeve zbog čijeg se postizanja koriste. [6]Uopćeno govoreći, može se reći kako je dobro dan započeti na pravi način. [7]Uvijek se može nanovo započeti, ako dan pogrešno započne. [8]Ipak postoje očite prednosti u smislu uštede vremena.
3. U početku je mudro razmišljati o vremenu. [2]Ovo nije ni u kom slučaju krajnji kriterij, ali je na početku vjerojatno najjednostavniji kog se može držati. [3]Ušteda vremena je bitni rani naglasak koji se sve više smanjuje, iako ostaje važan tijekom procesa učenja. [4]Na početku možemo sigurno reći kako ispravno započinjanje dana zaista štedi vrijeme. [5]Koliko se vremena treba utrošiti? [6]Ovo mora ovisiti o samom Božjem učitelju. [7]On ne može polagati pravo na ovaj naslov, ako nije prošao Radnu knjigu jer mi učimo unutar okvira našeg tečaja. [8]Poslije završetka strukturiranijih vježbi, koje u sebi sadrži Radna knjiga, glavno značenje dobivaju pojedinčeve potrebe.
4. Ovaj je tečaj uvijek praktičan. [2]Može se dogoditi da Božji učitelj nije u situaciji koja pogoduje tihom razmišljanju tijekom njegova buđenja. [3]Ako je tako, neka se što prije sjeti kako je izabrao provesti vrijeme s Bogom i neka to i učini.[4]Trajanje nije najvažnije. [5]Može se mirno sjediti cijeli sat sa zatvorenim očima i ne postići ništa. [6]Može se Bogu pokloniti samo jedan tren i u tom se trenu potpuno s Njim združiti.

[7]Možda se može napraviti samo ovo uopćavanje: smiri se što prije poslije buđenja i nastavi s tim još minutu-dvije poslije pojave teškoća. [8]Možda će se teškoće smanjiti i nestati. [9]Ako ne, tad prekini.

5. Iste se procedure drži i uvečer. [2]Možda ćeš u ranu večer naći vremena za smirenje, ako ga već ne možeš imati tik prije odlaska na spavanje. [3]Nije mudro pri tome leći. [4]Bolje je sjediti, u položaju koji ti odgovara. [5]Prošavši Radnu knjigu, moraš doći do nekih zaključaka u pogledu ovoga. [6]Ako je moguće, poželjno vrijeme za posvetu Bogu je vrijeme pred odlazak na spavanje. [7]Pridržavanje ovog vremena uspostavlja obrazac po kome se um smiruje i udaljava te od straha. [8]Ako ti je prikladnije ranije naći vrijeme za ovo, nemoj zaboraviti rezervirati barem jedan tren u kome zatvaraš oči i misliš o Bogu.

6. Postoji jedna posebna misao koje se trebaš sjećati cijelog dana. [2]To je misao o čistoj radosti, misao o miru, misao o beskrajnom oslobođenju, beskrajnom jer se sve stvari oslobađaju unutar njega. [3]Misliš kako si sebi izgradio sigurni zaklon. [4]Misliš kako si proizveo moć koja te može spasiti od svih zastrašujućih stvari koje vidiš u snovima. [5]To nije tako. [6]Tu ne leži tvoja sigurnost. [7]Ono čega se odričeš samo je opsjena o zaštiti opsjena. [8]Ovog se plašiš i samo ovoga. [9]Kako je budalasto plašiti se ništavila! [10]Uopće ičega! [11]Obrane ti neće djelovati, ali ti nisi u opasnosti. [12]One ti ne trebaju. [13]Spoznaj ovo i one će nestati. [14]Tek ćeš tada prihvatiti svoju stvarnu zaštitu.

7. Kako jednostavno i lako vrijeme prolazi Božjem učitelju koji je prihvatio Njegovu zaštitu! [2]Više ga ne zanima ništa od onoga što je činio u ime zaštite. [3]Siguran je i zna da je tako. [4]Ima Vodiča Koji neće razočarati. [5]Ne treba praviti nikakve razlike među problemima koje zamjećuje jer Onaj Kome se obraća zbog svih njih ne prepoznaje nikakvu ljestvicu teškoća u njihovu rješavanju. [6]On je siguran u sadašnjosti kao što je bio i prije nego što je opsjene prihvatio u svoj um i kao što će opet biti kad ih se odrekne. [7]Nema razlika u njegovu stanju u različitim vremenima i različitim mjestima jer su sva ona za Boga jedno. [8]Ovo je njegova sigurnost. [9]I ne treba mu više od toga.

8. Bit će još kušnji duž puta kojim Božji učitelj treba još ići i potrebno mu je podsjetiti se tijekom dana na svoju zaštitu. [2]Kako će to učiniti, posebno tijekom vremena kad mu je um zauzet vanjskim stvarima? [3]Može samo pokušati, a uspjeh mu ovisi o vlastitu uvjerenju da će uspjeti. [4]Mora biti siguran kako uspjeh ne potječe od njega i da će mu se dati u bilo koje vrijeme, na bilo kom mjestu i okolnosti, samo ako ga prizove. [5]Bit će vremena kad će biti manje siguran i tad će se pokušati osloniti na sebe. [6]Ne zaboravi kako je to magija, a magija je žalosna zamjena za istinsku pomoć. [7]To nije dovoljno dobro za Božjeg učitelja jer to nije dovoljno za Sina Božjeg.

9. Izbjegavanje magije je izbjegavanje kušnje. [2]Sva je kušnja samo pokušaj zamjene Božje Volje nekom drugom voljom. [3]Ovi pokušaji mogu izgledati zastrašujuće, ali su zapravo jadni. [4]Nemaju nikakvih posljedica, ni dobrih, ni loših, niti nagrađuju, niti zahtijevaju žrtvovanje, niti iscjeljuju, niti razaraju, niti smiruju, niti zastrašuju. [5]Kad se sva magija prepozna kao jedno veliko ništa, tad Božji učitelj doseže najviše stanje. [6]Sve prethodne lekcije vode ovome i ovaj cilj dovode sve bliže prepoznavanju. [7]Magija ikoje vrste, u svim svojim oblicima, jednostavno ništa ne čini. [8]Njena je bespomoćnost razlog zašto je se tako lako može izbjeći. [9]Ono što nema posljedica ne može ni zastrašiti.

10. Božja se Volja ne može zamijeniti. [2]Jednostavno rečeno, ovoj činjenici Božji učitelj posvećuje svoj dan. [3]Svaka zamjena koju prihvaća kao stvarnu može ga samo prevariti. [4]Ako odluči, može biti siguran od sveg varanja. [5]Možda se treba sjetiti: »Bog je sa mnom. [6]Mene se ne može prevariti.« [7]Možda mu se dopadaju druge riječi, ili samo jedna, ili uopće ni jedna. [8]Svaka kušnja prihvatiti magiju kao istinitu mora se odbaciti pomoću spoznaje kako je magija beznačajna, a ne zastrašujuća, grješna i opasna. [9]Dosad je bio ukorijenjen u žrtvovanje i odvojenost, dva vida iste greške i ništa više, a sad izabire odreći se svega onog što nikad i nije imao. [10]Poslije ovakve »žrtve« postaje opet svjestan Neba.

11. Zar ovo nije razmjena koju želiš? [2]Svijet će je radosno izvršiti, ako bude znao da je se može obaviti. [3]Božji ga učitelji moraju naučiti kako je to moguće. [4]Zadaća im je osigurati da je sami nauče. [5]Tijekom dana nema drugog rizika, osim tvog vjerovanja u magiju, jer samo to i vodi k boli. [6]»Nema volje osim Božje«. [7]Njegovi učitelji znaju da je tako, naučivši kako je sve ostalo magija. [8]Vjerovanje u magiju održava samo jedna bezazlena opsjena: kako ona djeluje. [9]Kroz sve ovo vježbanje Božji učitelji moraju naučiti prepoznati sve oblike magije i zamijetiti njihovu beznačajnost i to svaki dan, svakog sata, pa čak i svake minute i svake sekunde. [10]Strah se iz njih povukao i oni idu svojim putem. [11]Nebeska se kapija nanovo otvara i njena svjetlost može opet sjati na nepomućeni, mirni um.

17. KAKO BOŽJI UČITELJI POSTUPAJU S MAGIJSKIM MISLIMA?

1. Ovo je ključno pitanje i za učitelja i za učenika. [2]Ako se s ovim predmetom pogrešno postupi, tad će Božji učitelj ozlijediti sama sebe i istovremeno napasti svog učenika. [3]Ovo pojačava strah i magiju čini sasvim stvarnom za njih obojicu. [4]Kako postupati s magijom postaje velika lekcija koju Božji učitelj mora svladati. [5]Prva mu je odgovornost pri tome ne napadati je. [6]Ako magijska misao izazove gnjev u ma kom obliku, Božji učitelj može biti siguran kako je ojačao vlastito vjerovanje u grijeh i kako je osudio sama sebe. [7]Može također biti siguran kako je time zatražio da mu dođu potištenost, bol, strah i propast. [8]Neka zapamti kako tomu neće poučavati jer to neće i sam učiti.
2. Postoji kušnja odgovoriti na magiju na način koji je osnažuje. [2]Ni ovo nije uvijek očito. [3]Ova se kušnja lako može skriti ispod želje da se pomogne. [4]Ova dvostruka želja bitno smanjuje pomoć i mora odvesti do neželjenih ishoda. [5]Ne treba zaboraviti kako ishod koji iz toga proizlazi dolazi jednako i učitelju i učeniku. [6]Koliko smo već puta naglasili kako sve ono što daješ, daješ samom sebi? [7]A gdje se to može bolje pokazati nego u vrstama pomoći koju Božji učitelj daje onima kojima je njegova pomoć potrebna? [8]Ovdje se njegov dar najjasnije daje njemu samom. [9]On će dati samo ono što je izabrao za sama sebe. [10]U ovome je daru njegova presuda Sinu Božjem.
3. Najlakše je dopustiti ispravljanje greške tamo gdje je ona najuočljivija, a greške se mogu prepoznati po njihovim ishodima. [2]Lekcija kojoj se istinski poučava može dovesti samo do oslobođenja i učitelja i učenika koji uzajamno dijele jednu istu nakanu. [3]Napad može ući samo onda ako uđe i zamjedba o odvojenim ciljevima. [4]Ovo mora zaista biti slučaj ako je ishod išta drugo, osim radosti. [5]Jedan jedini učiteljev cilj usmjerava podijeljeni učenikov cilj u jednom pravcu, gdje poziv upomoć postaje njegov jedini poziv. [6]Na ovo se tad lako odgovara jednim jedinim odgovorom, a ovaj odgovor ulazi nepogrešivo i pouzdano u učiteljev um. [7]Odavde on tad sja u učenikov um, sjedinjavajući ga sa sobom.
4. Možda je korisno sjetiti se kako se nitko ne može ljutiti na činjenicu. [2]Tumačenje uvijek izaziva negativne osjećaje, bez obzira na njegovu prividnu opravdanost onim što izgleda kao činjenica. [3]Bez obzira na jačinu gnjeva koju je izazvalo. [4]To može biti samo laka razdraženost, možda i previše blaga da bi je se jasno prepoznalo. [5]Može preuzeti oblik jakog bijesa, praćenog mislima o nasilju, koje se samo

zamišlja ili prividno izvršava. [6]To nije važno. [7]Sve su ove reakcije iste. [8]One zamračuju istinu, a to nikad ne može biti stvar stupnjevanja. [9]Istina je ili očevidna ili nije. [10]Ne može je se djelomično prepoznati. [11]Onaj tko nije svjestan istine, mora gledati u opsjene.

5. Gnjev kao odgovor na magijske misli je temeljni uzrok straha. [2]Razmotri što ova reakcija znači i tad će postati očita njena središnja uloga u misaonom sustavu ovoga svijeta. [3]Samom svojom nazočnošću magijska misao priznaje odvojenost od Boga. [4]U najjasnijem mogućem obliku ona izjavljuje kako um koji vjeruje da posjeduje odvojenu volju koja se može oduprijeti Volji Božjoj, vjeruje i kako može uspjeti. [5]Očito je kako to ne može biti činjenica. [6]Očito je također kako se u to može vjerovati kao u činjenicu. [7]Ovdje je rodno mjesto krivnje. [8]Onaj tko nasilu zauzme Božje mjesto za sebe sad ima smrtnog »neprijatelja«. [9]Mora sam braniti ovo mjesto i biti štit koji ga osigurava od bijesa koji se nikad ne može stišati i od osvete koja se nikad ne može zadovoljiti.

6. Kako se može razriješiti ova nepravedna bitka? [2]Kraj joj je neizbježan jer joj ishod mora biti smrt. [3]Kako se onda može vjerovati u obrane? [4]Opet magija mora pomoći. [5]Zaboravi bitku. [6]Prihvati je kao činjenicu, a potom zaboravi. [7]Ne pamti nemoguće vjerojatnosti koje su protiv tebe. [8]Ne sjećaj se golemosti »neprijatelja« i ne misli o vlastitoj krhkosti u usporedbi s njim. [9]Prihvati svoju odvojenost, ali se nemoj sjećati kako je do nje došlo. [10]Vjeruj kako si je zaista dobio, ali ne zadrži ni najmanje sjećanje o tome Tko je stvarno tvoj veliki »protivnik«. [11]Projiciravši u Njega vlastiti »zaborav«, izgleda ti kako je i On zaboravio.

7. Kako ćeš sada reagirati na sve magijske misli? [2]One mogu samo nanovo probuditi usnulu krivnju, koju si skrio, ali je se nisi odrekao. [3]Svatko jasno govori tvom prestrašenom umu: »Nezakonito si zauzeo Božje mjesto. [4]Nemoj misliti kako je On to zaboravio.« [5]Ovo je najpotpunija predstava straha od Boga. [6]Ovom je mišlju krivnja uzdigla ludilo na prijestolje Samog Boga. [7]Sad više nema nade. [8]Osim da se ubija. [9]Sad je ovo spasenje. [10]Gnjevni otac proganja svog krivog sina. [11]Ubiti ili biti ubijen, to je ovdje jedini izbor. [12]Nema drugog izbora, a učinjeno se više ne da ukloniti. [13]Mrlje krvi nikad se ne mogu ukloniti i svatko onaj tko na sebi nosi ovu mrlju mora umrijeti.

8. U ovu beznadnu situaciju Bog šalje Svoje učitelje. [2]Oni donose svjetlost nade od Samog Boga. [3]Postoji način pronalaženja izlaza. [4]On se može naučiti i njemu se može druge poučiti, ali on zahtijeva strpljenje i pripravnost. Kad joj se ovo pruži, očita jednostavnost lekcije ističe se kao jaka bijela svjetlost nasuprot crnom obzorju, jer je ona baš takva. [6]Ako gnjev proizlazi iz tumačenja, a ne činjenice, tad on nikad nije opravdan. [7]Jednom kad se to makar i nejasno shvati, put se otvara.

[8]Može se napraviti slijedeći korak. [9]Konačno se može izmijeniti tumačenje. [10]Magijske misli ne moraju voditi osudi jer one nemaju stvarne moći da probude krivnju. [11]Može ih se previdjeti i tako zaboraviti u najistinskijem smislu.

9. Ludilo samo izgleda strašno. [2]Uistinu ono nema moći išta učiniti. [3]Slično magiji, koja mu je sluškinja, ni ludilo ne napada, niti štiti. [4]Vidjeti to i prepoznati njegov misaoni sustav znači gledati u ništa. [5]Može li ništavilo izazvati gnjev? [6]Teško. [7]Zapamti, Božji učitelju: gnjev prepoznaje stvarnost koje nema, a ipak je on siguran svjedok kako ti u to vjeruješ kao u činjenicu. [8]Sad je nemoguće sve to izbjeći sve dok ne uvidiš kako zapravo odgovaraš na vlastito tumačenje koje si projicirao u vanjski svijet. [9]Nek ti se taj strašni mač sad oduzme. [10]Smrti nema. [11]Ovaj mač ne postoji. [12]Strah od Boga je bezrazložan. [13]Njegova je Ljubav uzrok svega štoje izvan područja straha i tako zauvijek stvarna i uvijek istinita.

18. KAKO SE OBAVLJA ISPRAVLJANJE?

1. Trajno ispravljanje – a samo je ono istinsko ispravljanje – ne može se izvršiti sve dok Božji učitelj ne prestane brkati tumačenje i činjenicu ili opsjenu s istinom. [2]Ako raspravlja s učenikom o magijskoj misli, ako je napada, pokušava pokazati njenu pogrešku ili ukazati na njenu lažnost, time samo svjedoči o njenoj stvarnosti. [3]Tad je neizbježna potištenost jer je on »dokazao« i sebi i učeniku kako im je zadaća izbjeći nečem stvarnom. [4]Ovo može biti samo nemoguće. [5]Stvarnost je nepromjenljiva. [6]Magijske su misli samo opsjene. [7]Inače bi spasenje bilo samo isti prastari nemogući san u drukčijem obliku. [8]San o spasenju ima novi sadržaj. [9]Nije samo oblik taj u kome leže razlike.
2. Velika lekcija Božjih učitelja je naučiti kako reagirati na magijske misli bez ikakva gnjeva. [2]Samo na ovaj način oni mogu proglasiti istinu o samima sebi. [3]Kroz njih Duh Sveti može govoriti o stvarnosti Sina Božjeg. [4]On može podsjetiti svijet na nevinost, nepromijenjeno i nepromjenjivo stanje svega onog što je Bog stvorio. [5]On može govoriti Riječ Božju ušima koje slušaju i dovesti Kristovo viđenje očima koje vide. [6]On može slobodno poučavati sve umove istini o tome što su, tako da Mu se oni radosno vrate. [7]Sad se krivnja oprašta, Njegovim se viđenjem i Riječju Božjom potpuno previđa.
3. Gnjev kriješti: »Krivnja je stvarna!« [2]Kad se ovo ludo vjerovanje uzme kao zamjena Volji Božjoj, tad se stvarnost briše. [3]Tjelesne oči sad »vide«, samo tjelesne uši mogu »čuti«. [4]Njegov mali prostor i sićušni dah postaju mjerilo stvarnosti. [5]Istina se smanjuje i postaje beznačajna. [6]Ispravljanje ima samo jedan odgovor na sve ovo, kao i na svijet koji se na ovom temelji:

> *[7]Ti samo brkaš tumačenje s istinom. [8]U krivu si. [9]Greška nije grijeh, niti je stvarnost uklonjena sa svog prijestolja zbog tvojih pogrešaka. [10]Bog zauvijek vlada i samo Njegovi zakoni vladaju i nad tobom i nad svijetom. [11]Njegova Ljubav ostaje jedina postojeća stvar. [12]Strah je opsjena jer si Mu sličan.*

4. Kako bi mogao iscjeljivati, za Božjeg je učitelja bitno dopustiti ispravljanje svih svojih grešaka. [2]Ako osjeti u sebi ma i najslabiji nagovještaj razdražljivosti, dok odgovara bilo komu, neka odmah shvati kako je proizveo neistinito tumačenje. [3]Neka se tada obrati svom Vječnom Vodiču i dopusti Mu prosuditi kakav treba biti odgovor. [4]Tako se

iscjeljuje i s njegovim se iscjeljenjem iscjeljuje i učenik. [5]Jedina je odgovornost Božjeg učitelja prihvatiti za sebe Pokoru. [6]Pokora znači ispravljanje ili uklanjanje pogrešaka. [7]Kad se to postigne, Božji učitelj, već po određenju, postaje čudotvorac. [8]Grijehovi su mu oprošteni i on više sebe ne osuđuje. [9]Kako bi onda ikog mogao osuditi? [10]Tko je taj kog njegov oprost ne bi mogao iscijeliti?

19. ŠTO JE PRAVDA?

1. Pravda je božansko ispravljanje nepravde. [2]Nepravda je temelj svih svjetskih prosudbi. [3]Pravda ispravlja tumačenja koja izaziva nepravda i poništava ih. [4]Na Nebu ne postoje ni pravda ni nepravda jer je tamo greška nemoguća i ispravka besmislena. [5]U ovome svijetu oprost ovisi o pravdi, s obzirom da napad može biti samo nepravedan. [6]Pravda je presuda Duha Svetog svijetu. [7]Pravda je nemoguća, osim u Njegovoj prosudbi, jer nitko u ovom svijetu ne može proizvesti makar samo pravedno tumačenje i ne može u stranu odložiti sve nepravde. [8]Kad bi se Sinu Božjem pravedno sudilo, tad ne bi bilo potrebno spasenje. [9]Misao o odvojenosti tad bi zauvijek bila nezamisliva.
2. Pravda je, baš kao i njena opreka, samo tumačenje. [2]Ona je tumačenje koje vodi k istini. [3]To je moguće jer pravda isključuje sve što se protivi istini, iako sama po sebi nije istinita. [4]Nema bitnog sukoba između pravde i istine, ova prva je samo prvi mali korak u smjeru druge. [5]Put postaje sasvim drukčiji dok se njime korača. [6]Ispočetka se ne može unaprijed iskazati sva veličanstvenost i sva uzvišenost scene i ogromni vidici koji se otvaraju, uzdižući se kako bi se susreli s putnikom koji nastavlja koračati putem. [7]Pa čak i ovi vidici i scene koji postaju neopisivo sjajni kako se put nastavlja nisu tako divni kao ono što putnika očekuje na kraju puta, kad se završava i vrijeme. [8]Negdje se treba početi. [9]Pravda je taj početak.
3. Svi pojmovi o tvojoj braći i o tebi samom, svi strahovi od budućih stanja i sve opsjednutosti prošlošću proizlaze iz nepravde. [2]Ovo je leća koja izopačava zamjedbu, kad je se drži pred očima, koja dovodi svjedoke izopačenog svijeta natrag umu koji je proizveo leću i koji je smatra dragocjenom. [3]Svaki je pojam ovog svijeta selektivno i proizvoljno izgrađen baš na ovaj način. [4]»Grijesi« se zamjećuju i opravdavaju pažljivim izborom u kome se sva misao o cjelini mora izgubiti. [5]Oprost nema mjesta u ovom modelu jer svaki »grijeh« izgleda kao zauvijek istinit.
4. Spasenje je Božja pravda. [2]Ona u tvojoj svjesnosti obnavlja cjelinu odlomaka koje zamjećuješ kao razlomljene i odvojene. [3]Baš ovo svladava strah od smrti. [4]Odvojeni se odlomci moraju raspasti i umrijeti, ali je cjelina besmrtna. [5]Ona zauvijek i zauvijek ostaje slična svom Stvoritelju, budući je jedno s Njim. [6]Božja je Presuda Njegova pravda. [7]U ovo si projicirao svoju nepravdu, u Presudu kojoj potpuno nedostaje osuda, u procjenu koja se potpuno temelji na ljubavi, pripisujući Bogu leću iskrivljene zamjedbe kroz koju ti gledaš. [8]Sad ta leća pripada

Njemu, a ne tebi. [9]Plašiš Ga se i ne vidiš kako ti sam mrziš i plašiš se vlastitog Pravog Ja kao neprijatelja.

5. Moli se za Božju pravdu i ne brkaj Njegovu milost s vlastitim ludilom. [2]Zamjedba može proizvesti bilo koju sliku koju um želi vidjeti. [3]Zapamti ovo. [4]U ovome leži ili Nebo ili pakao – možeš izabrati. [5]Božja pravda ukazuje na Nebo baš zato što je potpuno nepristrana. [6]Ona prihvaća sve podatke koji se pred nju stave, ne ispuštajući ništa i ne procjenjujući ništa kao odvojeno i izvan sveg ostalog. [7]S ove točke gledišta ona prosuđuje i samo s nje. [8]Ovdje sav napad i sva osuda postaju beznačajni i nebranjivi. [9]Zamjedba se zaustavlja, um je tih, a svjetlost se nanovo vraća. [10]Sad se viđenje obnavlja. [11]Što je bilo izgubljeno, sad se nalazi. [12]Mir Božji silazi na sav svijet i možemo vidjeti. [13]Možemo vidjeti!

20. ŠTO JE MIR BOŽJI?

1. Rečeno je kako postoji takva vrsta mira koja nije od ovoga svijeta. [2]Kako ga se prepoznaje? [3]Kako ga se nalazi? [4]A kad ga se nađe, kako ga se može zadržati? [5]Razmotrimo svako od ovih pitanja odvojeno, jer svako odražava različit korak na putu.
2. Prvo, kako se mir Božji prepoznaje? [2]Mir se Božji odmah prepoznaje uz pomoć samo jedne stvari: u svakom pogledu on je potpuno različit od svih prijašnjih iskustava. [3]On ništa ne priziva u um od onoga što je bilo prije. [4]Ne nosi sa sobom nikakve ranije sveze. [5]To je nešto potpuno novo. [6]Da, zaista postoji opreka između ove stvari i sve prošlosti. [7]Čudno, to nije opreka istinskih razlika. [8]Prošlost jednostavno nestaje i na njeno mjesto dolazi vječni mir. [9]Samo to. [10]Opreka koja se na početku zamjećivala jednostavno iščezava. [11]Mir se širi na sve.
3. Kako se nalazi ovo spokojstvo? [2]Svatko mora uspjeti tko traži samo njegove nužne preduvjete. [3]Mir Božji nikad ne može doći tamo gdje je gnjev jer gnjev mora poricati i samo postojanje mira. [4]Onaj tko smatra gnjev opravdanim na ikoji način i u ikojim okolnostima proglašava mir beznačajnim i mora vjerovati kako mir ne može postojati. [5]Pod ovakvim uvjetima ne može se naći mir. [6]Zato je oprost nužan preduvjet za nalaženje Božjeg mira. [7]I više od toga: tamo gdje je oprost dat, tu mora biti mir. [8]Što, osim napada, vodi ratu? [9]Što je opreka ratu, ako ne mir? [10]Ovdje prvobitna opreka stoji jasno i očito. [11]Kad se nađe mir, tad je rat beznačajan. [12]Sukob se zamjećuje kao nepostojeći i nestvaran.
4. Kako se može zadržati mir Božji, kad ga se jednom nađe? [2]Ako se gnjev vrati u ikojem obliku, on će nanovo spustiti tešku zavjesu i vratit će se opet vjerovanje kako mir ne može postojati. [3]Nanovo se prihvaća rat kao jedina stvarnost. [4]Moraš još jednom odložiti svoj mač, iako ne prepoznaješ kako si ga nanovo uzeo. [5]Shvatit ćeš kako si ga morao nanovo uzeti radi obrane, ako se ma i nejasno i slabo sjetiš kako si bio sretan bez njega. [6]Za trenutak se zaustavi i pomisli na ovo: želiš li sukob ili misliš kako je mir Božji bolji izbor? [7]Koji ti od njih daje više? [8]Smireni um nije mali dar. [9]Zar ne bi radije živio nego izabrao smrt?
5. Život je radost, a smrt može samo plakati. [2]U smrti vidiš izlaz iz onog što si sam proizveo. [3]Ali ovo ipak ne vidiš: kako si sam proizveo smrt, a ona je samo opsjena kraja. [4]Smrt ne može biti izlaz, jer problem ne leži u životu. [5]Život nema opreke jer je život isto što i Bog. [6]Život i smrt izgledaju kao opreke jer si sam odlučio kako smrt okončava život. [7]Oprosti svijetu i razumjet ćeš kako se ne može završiti ništa od

onoga što je Bog stvorio, a ono što On nije stvorio nije stvarno. [8]Ova jedna jedina rečenica tumači cijeli naš tečaj. [9]Ovom jednom rečenicom našim se vježbama daje jedan jedini smjer. [10]Ovom se rečenicom točno označava posebnost nastavnog programa Duha Svetog, baš onakvog kakav zaista i jeste.

6. Što je mir Božji? [2]Ništa više od ovog: jednostavno razumijevanje kako Njegova Volja nema nikakve opreke. [3]Nema ni jedne istinite misli koja bi se opirala Njegovoj Volji. [4]Opreka između Njegove Volje i tvoje samo je prividno stvarna. [5]Uistinu nema nikakva sukoba jer je Njegova Volja i tvoja. [6]Moćna Volja Samog Boga je Njegov dar tebi. [7]On je ne teži zadržati za Sebe. [8]Zašto bi ti težio zadržati za se svoju sićušnu krhku maštariju, odvojenu od Njega? [9]Volja Božja je jedna i samo Ona postoji. [10]To je tvoje nasljedstvo. [11]Svemir izvan područja sunca i zvijezda i sve misli koje možeš zamisliti pripadaju tebi. [12]Mir Božji preduvjet je Njegove Volje. [13]Postigni Njegov mir i time Ga se sjećaš.

21. KAKVA JE ULOGA RIJEČI PRI ISCJELJIVANJU?

1. Strogo govoreći, riječi ne igraju uopće nikakvu ulogu u iscjeljivanju. [2]Motivirajući čimbenik je molitva ili traženje. [3]Ono što tražiš, to i dobivaš. [4]To se odnosi na molitvu srca, a ne na riječi kojima se koristiš pri molitvi. [5]Ponekad su riječi i molitva oprečni, a ponekad se slažu. [6]To nije važno. [7]Bog ne razumije riječi jer su ih (riječi) proizveli odvojeni umovi da ih (te umove) održe u opsjeni odvojenosti. [8]Riječi mogu biti korisne, posebno početniku, da pomognu usredotočenost i olakšaju isključenje, ili bar nadzor, stranih i nebitnih misli. [9]Ne zaboravimo kako su riječi samo simboli simbola. [10]One su dvostruko udaljene od stvarnosti.
2. Kao simboli, riječi imaju sasvim posebne odnose. [2]Čak i kad izgledaju najapstraktnije, slika koja pada u um sklona je biti vrlo konkretna. [3]Ako se poseban odnos ne javi u umu u svezi s riječi, tad riječ ima malo ili nikakvo praktično značenje i tako ne može pomoći proces iscjeljivanja. [4]Molitva srca stvarno ne traži konkretne stvari. [5]Ona uvijek traži neku vrstu iskustva, posebne stvari koje se traže da budu nositeljice željenog iskustva prema mišljenju molitelja. [6]Riječi su tako simboli stvari koje se traže, ali same stvari predstavljaju iskustva za koja se molitelj nada kako će ih doživjeti.
3. Molitva za stvari ovoga svijeta donijet će iskustva ovoga svijeta. [2]Ako molitva srca ovo traži, ovo će se i dati jer će se ovo i primiti. [3]Nemoguće je da molitva srca ostane bez odgovora u zamjedbi molitelja. [4]Ako traži nemoguće, ako želi nešto čega nema ili traži opsjene u svom srcu, sve to postaje njegova svojina. [5]Moć njegove odluke nudi mu to na njegov zahtjev. [6]Ovdje leži pakao ili Nebo. [7]Uspavani Sin Božji ima samo ovu moć na raspolaganju. [8]To je dovoljno. [9]Riječi mu nisu važne. [10]Samo je Riječ Božja značajna jer ona simbolizira ono što uopće nema ljudskih simbola. [11]Jedino Duh Sveti razumije što ova Riječ predstavlja. [12]Ovo je dovoljno.
4. Treba li Božji učitelj izbjegavati korištenje riječi pri svom poučavanju? [2]Ne, zaista! [3]Postoji puno njih koje se mora doseći riječima, s obzirom da još ne mogu čuti tišinu. [4]Božji učitelj mora naučiti koristiti riječi na nov način. [5]Postupno uči kako dopustiti da se njegove riječi izabiru u njegovo ime tako što prestaje sam odlučivati što će reći. [6]Ovaj je proces samo poseban slučaj lekcije u Radnoj knjizi koja kaže: »Koraknut ću unazad i dopustit ću Mu da mi pokaže put«. [7]Božji učitelj prihvaća riječi koje mu se nude i daje ih onakve kakve ih je primio. [8]Ne nadzire smjer svog govorenja. [9]On sluša, čuje i potom govori.

5. Velika prepreka u ovom vidu njegova učenja je strah Božjeg učitelja glede valjanosti onog što čuje. [2]Ono što bude čuo može biti sasvim iznenađujuće. [3]Može izgledati i kao sasvim bezvrijedno u odnosu na predstavljeni problem, onako kako ga on zamjećuje i može učitelja suočiti sa situacijom koja mu izgleda vrlo zbunjujuća. [4]Sve su ovo bezvrijedne prosudbe. [5]One su njegove vlastite i dolaze od bijedne zamjedbe sama sebe koje se on želi odreći. [6]Ne sudi o riječima koje ti dolaze, nego ih s pouzdanjem ponudi drugima. [7]One su daleko mudrije od tvojih vlastitih. [8]Iza simbola Božjih učitelja stoji Riječ Božja. [9]Sam On daje moć Svog Duha riječima kojima se oni služe i tako ih podiže s razine beznačajnih simbola na razinu Poziva samog Neba.

22. U KAKVOM SU ODNOSU ISCJELJIVANJE I POKORA?

1. Iscjeljivanje i Pokora nisu povezani, oni su jedno te isto. [2]U čudima nema ljestvice teškoća jer u Pokori nema stupnjevanja. [3]Ona je jedini potpuni mogući pojam u ovom svijetu jer je izvor potpuno sjedinjene zamjedbe. [4]Djelomična Pokora je besmislena ideja, baš kao što su nezamisliva i posebna područja pakla na Nebu. [5]Prihvati Pokoru i iscjeljuješ se. [6]Pokora je Riječ Božja. [7]Prihvati Njegovu Riječ i što onda preostaje što bi omogućavalo bolest? [8]Prihvati Njegovu Riječ i tad se ostvaruje svako čudo. [9]Oprostiti znači iscijeliti. [10]Božji učitelj preuzeo je prihvaćanje Pokore za sama sebe kao svoju jedinu zadaću. [11]Što on tada ne bi mogao iscijeliti? [12]Koje bi mu se čudo tad moglo uskratiti?
2. Napredovanje Božjeg učitelja može biti sporo ili brzo, a to ovisi o njegovu prepoznavanju sveobuhvatnosti Pokore i o tome isključuje li on neka područja iz nje. [2]U nekim slučajevima postoji nagla i potpuna svjesnost savršene primjenjivosti Pokore na sve situacije, ali je to razmjerno rijetko. [3]Božji je učitelj možda prihvatio zadaću koju mu je Bog dao puno prije nego što je naučio sve ono što mu prihvaćanje Pokore pruža. [4]To je samo kraj koji je izvjestan. [5]Bilo gdje duž puta može ga doseći neophodno shvaćanje sveobuhvatnosti. [6]Ako se put čini dugačkim, neka bude zadovoljan. [7]Odlučio je kojim smjerom želi ići. [8]Što se više i traži od njega? [9]Kad se učini ono što se traži, zar bi Bog uskratio ostalo?
3. Treba razumjeti kako je oprost isto što i iscjeljenje, ako Božji učitelj hoće napredovati. [2]Ideja kako tijelo može biti bolesno središnji je pojam u egovu misaonom sustavu. [3]Ova misao daje tijelu samostalnost, odvaja ga od uma i čuva ideju o napadu netaknutom. [4]Ako se tijelo može razboliti, tad je Pokora nemoguća. [5]Tijelo koje može zapovijedati umu da postupa onako kako se njemu čini prikladnim može samo zauzeti Božje mjesto i dokazati nemogućnost spasenja. [6]Što tad preostaje za iscjeljivanje? [7]Tijelo je postalo gospodar uma. [8]Kako se um može vratiti Duhu Svetomu, ako se tijelo ne ubije? [9]Tko bi volio spasenje po ovakvoj cijeni?
4. Sigurno je kako bolest ne izgleda kao odluka. [2]Niti itko stvarno vjeruje kako sam želi biti bolestan. [3]Možda može prihvatiti ovu ideju u teoriji, ali se ona rijetko, ako ikad i dosljedno, primjenjuje na sve posebne oblike bolesti, i u pojedinačnoj zamjedbi sama sebe, a također i u zamjećivanju drugih. [4]Na ovoj razini Božji učitelj ne zaziva čudo iscjeljenja. [5]On previđa i um i tijelo, videći samo Kristovo lice kako sja

pred njim i kako ono ispravlja sve greške i iscjeljuje svu zamjedbu. [6]Iscjeljenje je ishod prepoznavanja, od strane Božjeg učitelja, onog kome je potrebno iscjeljenje. [7]Ovo prepoznavanje nije usmjereno ni na kog posebno. [8]Ono vrijedi za sve stvari koje je Bog stvorio. [9]U njemu se iscjeljuju sve opsjene.

5. Kad Božji učitelj ne uspije u iscjeljivanju, razlog za to je njegov zaborav vlastita Identiteta. [2]Bolest drugog čovjeka tako postaje njegova vlastita. [3]Dopuštajući da se to dogodi, on se poistovjećuje s drugim egom i tako ga brka s tijelom. [4]Čineći to, on odbija prihvatiti Pokoru za samog sebe i onda je ne može ni ponuditi bratu u Kristovo Ime. [5]Ustvari, on uopće ne može prepoznati brata jer njegov Otac nije stvorio tijela i zato on u svom bratu vidi samo ono što je nestvarno. [6]Greške ne ispravljaju greške, a izopačena zamjedba ne iscjeljuje. [7]Sad odstupi, Božji učitelju. [8]U krivu si. [9]Ne budi vodič na putu jer si se na njemu izgubio. [10]Brzo se obrati svom Učitelju i dopusti da se iscijeliš.

6. Ponuda Pokore je sveopća. [2]Jednako se može primijeniti na sva ljudska bića u svim okolnostima. [3]U njoj je moć iscjeljenja svih ljudskih bića i svih oblika bolesti. [4]Ne vjerovati u ovo znači biti nepravedan prema Bogu, a tako i biti Mu nevjeran. [5]Bolesna osoba zamjećuje sebe kao odvojenu od Boga. [6]Hoćeš li je ti vidjeti i kao odvojenu od sebe? [7]Zadaća ti je iscijeliti osjećaj odvojenosti koji ga je učinio bolesnim. [8]Zadaća ti je prepoznati u njegovo ime kako nije istina ono što on vjeruje o sebi. [9]Tvoj mu oprost mora ovo pokazati. [10]Iscjeljenje je vrlo jednostavno. [11]Pokora se prima i dalje nudi. [12]Jednom primljena, mora se prihvatiti. [13]Iscjeljenje leži u primanju Pokore. [14]Sve ostalo mora proizići iz ove jedne jedine svrhe.

7. Tko može ograničiti moć Samog Boga? [2]Tko može reći tko može biti iscijeljen i od čega i što mora ostati izvan Božje moći oprosta? [3]Ovo je zaista ludilo. [4]Nije na Božjim učiteljima ograničavati Ga jer nemaju ovlaštenja suditi Njegovu Sinu. [5]Suditi Njegovu Sinu znači ograničavati njegova Oca. [6]Oboje je jednako besmisleno. [7]Ovo se neće razumjeti sve dok Božji učitelj ne spozna kako je ovo oboje ista greška. [8]Ovdje on prima Pokoru jer povlači svoju prosudbu sa Sina Božjeg, prihvaćajući ga onakvog kakvog ga je Bog stvorio. [9]Ne stoji više odvojen od Boga i ne određuje više gdje treba iscjeljivati, a gdje treba iscjeljenje uskratiti. [10]Sad može reći, skupa s Bogom: »Ovo je Sin moj Ljubljeni, stvoren kao savršen i koji je zauvijek takav i ostao.«

23. IMA LI ISUS POSEBNO MJESTO U ISCJELJIVANJU?

1. Božji se darovi rijetko mogu izravno primiti. [2]Čak i najnapredniji Božji učitelji popuštaju kušnji u ovom svijetu. [3]Zar bi onda bilo pravedno ako bi se iz istog razloga zanijekalo iscjeljenje njihovim učenicima? [4]Biblija kaže: »Zaišti u Ime Isusa Krista.« [5]Je li to puko zazivanje magije? [6]Ime ne iscjeljuje, niti prizivanje poziva ikakvu posebnu moć. [7]Što to znači pozvati Isusa krista? [8]Što daje prizivanje njegova Imena? [9]Zašto je pozivanje njega dio iscjeljivanja?
2. Više smo puta rekli kako onaj tko savršeno prihvati Pokoru za sebe može iscijeliti svijet. [2]Zaista on je to već i učinio. [3]Kušnja se može vratiti drugima, ali ne ovom Jednom. [4]On postaje uskrsli Sin Božji. [5]Svladao je smrt jer je prihvatio Život. [6]Prepoznao je sebe kao onakvog kakvog ga je Bog stvorio i čineći to spoznao je i sve žive stvari kao dio sama sebe. [7]Sad mu je moć bezgranična jer je to Božja Moć. [8]Tako njegovo ime postaje Božje Ime jer on više sebe ne vidi kao odvojenog od Njega.
3. Što ovo za tebe znači? [2]To znači kako je sjećanje na Isusa sjećanje na Boga. [3]U njemu leži cijeli odnos između Oca i Sina. [4]Njegova je uloga u Sinovstvu također i tvoja i njegovo završeno učenje jamči i tvoj uspjeh. [5]Stoji li on još na raspolaganju u pogledu pomoći? [6]Što on sam kaže o tome? [7]Sjeti se njegovih obećanja i pošteno sebe upitaj je li vjerojatno da ih se on neće držati. [8]Može li Bog ostaviti na cjedilu Svog Sina? [9]Može li netko tko je jedno s Bogom ne biti sličan Njemu? [10]Tko nadiđe tijelo nadilazi ograničenja. [11]Zar neće najveći učitelj biti dostupan svojim sljedbenicima?
4. Ime Isusa Krista kao takvo samo je simbol. [2]Ono predstavlja ljubav koja nije od ovoga svijeta. [3]Ono je simbol koji se sigurno koristi za zamjenu mnogih imena svih bogova kojima se moliš. [4]Ono je sjajni simbol Riječi Božje, tako blizak onome što predstavlja da se i to malo razdaljine među njima gubi u trenutku kad se Ime prizove u um. [5]Sjećanje na Ime Isusa Krista je zahvalnost za sve darove koje ti je Bog dao. [6]Zahvalnost Bogu postaje način na koji se Njega sjeća jer ljubav ne može biti daleko iza zahvalnog srca i uma. [7]Bog lako tu ulazi jer su to istinski preduvjeti za tvoje vraćanje domu svojemu.
5. Isus je bio vodič na putu. [2]Zašto mu ne bi bio zahvalan? [3]Tražio je ljubav ali samo kako bi ti je mogao opet dati. [4]Ti ne ljubiš sama sebe. [5]U njegovim je očima tvoja krasota tako potpuna i bez mrlja da on u njoj vidi Očevu sliku. [6]Ti postaješ simbol njegova Oca ovdje, na zemlji. [7]U tebi on traži nadu jer u tebi ne vidi granice ni mrlje koja bi kvarila

tvoje divno savršenstvo. [8]U njegovim očima Kristovo viđenje sja savršeno i postojano. [9]On je ostao s tobom. [10]Zar nećeš naučiti lekciju spasenja kroz njegovo vlastito učenje? [11]Zašto bi ti nanovo započinjao putovanje, kad je on putovao i za tebe?

6. Nitko na zemlji ne može shvatiti što je Nebo, ni što jedan Stvoritelj stvarno znači. [2]Imamo svjedoke. [3]Njih mudrost priziva. [4]Postojali su oni čije je učenje daleko premašilo ono što mi možemo naučiti. [5]Ne želimo poučavati ograničenjima koja smo sami sebi nametnuli. [6]Nitko od onih koji su postali istinski i posvećeni Božji učitelji ne zaboravlja svoju braću. [7]Ono što im on može ponuditi ograničeno je onim što je on sam naučio. [8]Tad se obratio onome tko je uklonio sva ograničenja i otišao još dalje od najdaljih dosega učenja. [9]On će ga povesti sa sobom jer ne ide sam. [10]I onda ćeš biti s njim, kao što si i sada.

7. Ovaj je tečaj došao od njega (tj.Isusa) jer su te njegove riječi dosegle na jeziku koji možeš ljubiti i razumjeti. [2]Ima li i drugih učitelja da budu vodičima na putu onima koji govore različitim jezicima i koje privlače različiti simboli? [3]Sigurno da ih ima. [4]Bi li Bog ostavio ikoga bez vrlo prisutne pomoći u vrijeme nevolje, bez spasitelja koji može simbolizirati Njega Samog? [5]Treba nam nastavni program s puno vidova, ne zbog sadržajnih razlika, nego zbog toga što se simboli moraju pomicati i mijenjati kako bi odgovorili potrebi. [6]Isus je došao zadovoljiti tvoje potrebe. [7]U njemu nalaziš Božji Odgovor. [8]Poučavaj druge skupa s njim jer je on s tobom – on je uvijek ovdje.

24. JE LI REINKARNACIJA ONAKVA KAKVOM JE OPISUJU?

1. U kranjem smislu, reinkarnacija je nemoguća. [2]Nema ni prošlosti, ni budućnosti i ideja o rođenju u tijelu nema značenja, bilo da se radi o samo jednokratnom ili višekratnim rođenjima. [3]Reinkarnacija ne može biti istinita u bilo kom stvarnom smislu. [4]Naše jedino pitanje treba glasiti: »Je li ovaj pojam koristan?« [5]To, naravno, ovisi o tome čemu on služi. [6]Ako ga se koristi za jačanje spoznaje o vječnoj prirodi života, tad je zaista koristan. [7]Je li ikakvo drugo pitanje o njoj stvarno korisno za osvjetljavanje puta? [8]Kao i mnoga druga vjerovanja, i ovo se može jako zlorabiti. [9]U najmanju ruku, ovakva zloraba nudi preveliku usredotočenost i možda oholost u pogledu prošlosti. [10]U najgorem slučaju, ono navodi na nepokretnost u sadašnjosti. [11]Između tog dvoga, moguće su mnoge vrste ludosti.
2. Reinkarnacija, ni pod kojim okolnostima, ne treba biti problem kojim bi se sada trebalo baviti. [2]Ako bi raniji životi bili odgovorni za neke teškoće koje pojedinac sreće sada, njegova zadaća jeste riješiti se sada tih teškoća. [3]Ako pojedinac postavlja temelje budućeg života, on se još uvijek može spasiti samo sada. [4]Za neke ovaj pojam može biti utjeha, a ako ih ohrabruje, tad mu je vrijednost sasvim razumljiva. [5]Izvjesno je kako put k spasenju mogu naći i oni koji vjeruju u reinkarnaciju i oni koji ne vjeruju. [6]Ideja se ne može smatrati bitnom za ovaj nastavni program. [7]Postoji uvijek izvjestan rizik viđenja sadašnjosti u svjetlu prošlosti. [8]Uvijek ima nečeg dobrog u bilo kojoj misli koja jača ideju kako život i tijelo nisu jedno te isto.
3. Za našu svrhu ne bi bilo korisno zauzeti ikakav konačan stav u pogledu reinkarnacije. [2]Božji učitelj treba biti koristan i onima koji u nju vjeruju i onima koji ne vjeruju. [3]Ako bi se od njega zahtijevao sasvim određen stav, to bi samo ograničilo učiteljevu korisnost, a također i njegovo donošenje odluka. [4]Naš se tečaj ne bavi nikakvim pojmom koji ne bi bio prihvatljiv svakomu, bez obzira na njegova formalna vjerovanja. [5]Dosta mu je njegov vlastiti ego da se s njim hrve i nije mudro, uz taj teret, još mu natovariti i sektaške sukobe. [6]Ne bi bilo nikakve koristi kad bi on prerano prihvatio tečaj samo zato što tečaj zastupa njegovo vlastito dugogodišnje vjerovanje.
4. Nikad se ne može pretjerano naglasiti kako ovaj tečaj ima kao cilj potpuno preokretanje mišljenja. [2]Kad se to konačno postigne, teme kao što je vrijednost reinkarnacije postaju beznačajne. [3]Sve do tada, vjerojatno će one biti predmet sporenja. [4]Božji će učitelj zato mudro

postupiti ako uzmakne od svih ovih pitanja jer ima još puno toga i poučavati druge i sam učiti. [5]Treba i sam naučiti i druge poučavati kako se teoretskim raspravama samo uzaludno troši vrijeme i oduzima ga od energije koja se posvećuje postizanju određenog cilja. [6]Ako postoje vidovi bilo kog pojma ili vjerovanja koji su korisni, to će se reći Božjem učitelju. [7]Reći će mu se i kako to koristiti. [8]Što bi još više trebao znati?

5. Znači li to kako Božji učitelj ne treba sam vjerovati u reinkarnaciju ili kako o njoj ne treba razgovarati s drugima koji u nju vjeruju? [2]Odgovor je sigurno ne! [3]Ako vjeruje u reinkarnaciju, počinio bi grešku kad bi se odrekao tog vjerovanja, ako ga njegov unutarnji Učitelj ne bi tako savjetovao. [4]A to uopće nije vjerojatno. [5]Moglo bi ga se upozoriti da ne zlorabi ovo vjerovanje na način koji je štetan za napredovanje njegova učenika ili njegovo vlastito. [6]Tad će se preporučiti ponovno tumačenje jer je neophodno. [7]Sve što se mora prepoznati jeste da rođenje nije početak, a smrt nije kraj. [8]Čak se i to ne traži od početnika. [9]On treba samo prihvatiti ideju da ono što on zna nije nužno i sve što se ima za naučiti. [10]Njegovo je putovanje tek počelo.

6. Naglasak ovog tečaja uvijek ostaje isti – u ovom ti se trenu nudi potpuno spasenje i u ovom ga trenutku možeš prihvatiti. [2]Ovo je i dalje još uvijek samo tvoja odgovornost. [3]Pokora se može izjednačiti s potpunim bijegom od prošlosti i potpunim nedostatkom interesiranja za budućnost. [4]Nebo je ovdje. [5]Nema ga nigdje drugdje. [6]Nebo je sada. [7]Nema drugog vremena. [8]Ni jedno poučavanje koje ne vodi ovome nije briga Božjih učitelja. [9]Sva vjerovanja ukazuju na ovo, ako ih se ispravno protumači. [10]U ovom smislu, može se reći kako im istina leži u korisnosti. [11]Treba štovati sva vjerovanja koja vode napretku. [12]Ovo je jedno jedino mjerilo koje ovaj tečaj zahtijeva. [13]Ništa više nije potrebno.

25. JESU LI POŽELJNE »PSIHIČKE« MOĆI?

1. Odgovor na ovo pitanje sličan je odgovoru na ono prije njega. [2]Naravno, ne postoje »neprirodne« moći i očito proizvođenje nepostojeće moći znači prizivanje magije. [3]Jednako je tako očito kako svaki pojedinac posjeduje puno sposobnosti kojih nije svjestan. [4]Kako mu se svjesnost povećava, može razviti sposobnosti koje su za njega sasvim iznenađujuće. [5]Ništa od onoga što on može učiniti ne može se ni najmanje usporediti s veličanstvenim iznenađenjem koje donosi sjećanje na Sama Sebe. [6]Neka se svo njegovo učenje i svi njegovi napori usmjere prema ovom jedinstvenom velikom konačnom iznenađenju i tad se neće više zadovoljiti da mu to odlažu mala iznenađenja koja mu mogu dolaziti dok korača stazom.
2. Postoji puno »psihičkih« moći koje su u suglasnosti s ovim tečajem. [2]Općenje nije ograničeno na mali raspon kanala koje svijet prepoznaje. [3]Kad bi tako bilo, imalo bi malo smisla pokušavati poučavati spasenju. [4]To bi bilo nemoguće učiniti. [5]Granice koje svijet nameće općenju su glavne prepreke za izravno doživljavanje Duha Svetog, Koji je uvijek ovdje Nazočan i Čiji je Glas dostupan i samo Ga treba čuti. [6]Strah gradi ove prepreke jer bi se bez njih srušili bedemi koji opasuju sva odvojena mjesta. [7]Onaj tko nadilazi ove granice na ikoji način samo postaje prirodniji. [8]Ne čini ništa posebno i nema nikakve magije u njegovim postignućima.
3. Prividno nove sposobnosti koje se stječu koračanjem stazom mogu biti vrlo korisne. [2]Ako ih se preda Duhu Svetomu i koristi pod Njegovim usmjerenjem, tad su one dragocjena pomagala za poučavanje. [3]Nije važno kako su se ove sposobnosti pojavile. [4]Jedino je važno kako ih se koristi. [5]Ako su one cilj same po sebi, bez obzira na način njihova korištenja, njihova će uporaba odložiti napredovanje. [6]Vrijednost im ne leži u dokazivanju ičega: postignuća iz prošlosti, neobično usklađivanje s »nevidljivim« ili »posebni« Božji darovi. [7]Bog ne daje posebne darove i nitko ne posjeduje ikakve moći koje nisu dostupne svakomu. [8]Posebne moći se mogu »pokazati« samo magijskim trikovima.
4. Ništa od onog što je izvorno ne koristi se za varanje. [2]Duh Sveti ne može varati i On se koristi samo izvornim sposobnostima. [3]Ono čime se magija koristi za Njega je beskorisno. [4]Ono čime se On koristi ne može se koristiti u magiji. [5]Postoji posebna privlačnost neobičnih sposobnosti koja može na čudan način dovesti u kušnju. [6]Ovo su snage koje Duh Sveti želi i treba. [7]Ego vidi te iste snage kao priliku za veličanje sama sebe. [8]Snage pretvorene u slabost zaista su tragedija. [9]Ono

što se ne da Duhu Svetom mora se dati slabosti jer ono što se uskrati ljubavi daje se strahu i posljedica će biti zastrašujuća.

5. Čak i oni koji više ne cijene materijalne stvari ovoga svijeta mogu se još uvijek prevariti u »psihičkim« sposobnostima. [2]Poslije uskrate ulaganja u materijalne darove ovoga svijeta, ego se osjeća ozbiljno ugroženim. [3]Još uvijek može biti dovoljno snažan i oporaviti se pod ovom novom kušnjom kako bi prevarom vratio svoju punu snagu. [4]Mnogi ne mogu ovdje prozrijeti egove obrane, iako one nisu posebno suptilne. [5]Prevara postaje laka, ako joj se pokloni preostala želja biti prevarenim. [6]Sad »moć« više nije izvorna sposobnost i ne može se pouzdano koristiti. [7]Ako pojedinac ne izmijeni vlastiti um u pogledu njene svrhe, skoro je neizbježno kako će sve većim varanjem uvećati nesigurnost svoje »moći«.

6. Svaka sposobnost koju itko razvije ima mogućnost koristiti dobru. [2]Tu nema izuzetaka. [3]Što je neobičnija i neočekivanija moć, to je veća njena moguća korisnost. [4]Spasenju trebaju sposobnosti jer ono što svijet uništava to Duh Sveti obnavlja. [5]»Psihičke« sposobnosti koriste se i za prizivanje đavla, što samo znači jačanje ega. [6]U službi Duha Svetoga postoji i veliki kanal za nadu i iscjeljivanje. [7]Oni koji su razvili »psihičke« moći jednostavno su dopustili uklanjanje nekih ograničenja koja su sami postavili svojim umovima. [8]Ako iskoriste svoju uvećanu slobodu za još veće porobljavanje, to će samo biti još veće ograničavanje koje nameću sami sebi. [9]Duhu Svetom trebaju ovi darovi i oni koji Mu ih ponude, i to samo Njemu, nastavljaju koračanje stazom s Kristovom zahvalnosti u svojim srcima i Njegovim svetim viđenjem koje nije daleko iza nje.

26. MOŽE LI SE BOG IZRAVNO DOSEGNUTI?

1. Bog se zaista može izravno doseći jer nema razdaljine između Njega i Njegova Sina. [2]Svjesnost Njega je u svačijem sjećanju, a Riječ je Njegova upisana u svačijem srcu. [3]Ova svjesnost i ovo sjećanje mogu se uzdići i prijeći prag spoznaje samo ako se uklone prepreke koje stoje pred istinom. [4]Kod koliko njih je to slučaj? [5]Ovdje dolazi do izražaja uloga Božjih učitelja. [6]Ni oni još nisu stigli do neophodnog razumijevanja, ali su se udružili s drugima. [7]To ih odvaja od svijeta. [8]To onda omogućuje i drugima da skupa s njima napuste svijet. [9]Svaki za sebe oni nisu ništa. [10]Ali je u njihovom udruživanju Božja Moć.
2. Postoje i oni koji su izravno dosegli Boga, ne zadržavajući tragove svjetskih ograničenja, savršeno se sjećajući vlastitog Identiteta. [2]Može ih se nazvati Učiteljima učitelja jer se njihova slika može prizvati u um, iako više nisu vidljivi. [3]Pojavit će se kad i gdje im je to korisno. [4]Onima kojima je ovakvo pojavljivanje zastrašujuće, oni daju svoje ideje. [5]Nitko ih uzalud ne poziva. [6]Sviju su svjesni. [7]Poznaju sve potrebe i prepoznaju i previđaju sve pogreške. [8]Doći će vrijeme kad će se ovo razumjeti. [9]U međuvremenu oni daju sve svoje darove Božjim učiteljima koji od njih traže pomoć, tražeći sve stvari u njihovo Ime i ni u jedno drugo.
3. Ponekad Božji učitelj može imati kratko iskustvo izravnog sjedinjenja s Bogom. [2]U ovome svijetu to ne traje dugo. [3]To se može steći poslije puno predanosti i odanosti, a onda održati dugo vremena u životu na zemlji. [4]To je tako rijetko da se ne može smatrati stvarnim ciljem. [5]Ako se dogodi, neka bude. [6]Ako se ne dogodi, također neka tako bude. [7]Sva su stanja ovoga svijeta samo opsjene. [8]Ako se Bog izravno dosegne i zadrži u trajnoj svjesnosti, tijelo se neće dugo održati. [9]Zaista je malo onih koji su odložili tijelo samo kako bi proširili svoju korisnost u odnosu na one koji su ostali iza, u ovome svijetu. [10]Njima trebaju pomagači koji su još uvijek u ropstvu i koji još spavaju tako da se Glas Božji može čuti tijekom njihova buđenja.
4. Nemoj očajavati zbog ograničenja. [2]Zadaća ti je izbjeći im, ali ne i biti bez njih. [3]Ako hoćeš da te čuju oni koji pate, moraš govoriti njihovim jezikom. [4]Ako hoćeš biti spasitelj, moraš razumjeti čemu treba izbjeći. [5]Spasenje nije teoretsko. [6]Vidi u čemu je problem, zatraži odgovor na njega i onda ga prihvati kad ti dođe. [7]Njegov dolazak se neće dugo odgađati. [8]Dat će ti se sva pomoć koju možeš prihvatiti i izaći će se u susret svakoj potrebi koju imaš. [9]Zato se nemojmo brinuti za ciljeve za koje još nisi spreman. [10]Bog te prihvaća tu gdje jesi i izražava ti dobrodošlicu. [11]Što još možeš poželjeti kad je to sve što ti treba?

27. ŠTO JE SMRT?

1. Smrt je središnji san iz kog proizlaze sve opsjene. [2]Zar nije ludo misliti o životu kako se rađa, stari, gubi vitalnost i na kraju umire? [3]Ovo smo pitanje i ranije postavljali, ali sad ga trebamo pozornije razmotriti. [4]Smrt je kruto, nepromjenljivo vjerovanje ovoga svijeta kako se sve stvari u njemu rađaju da bi kasnije umrle. [5]Ovo se smatra »prirodnim putem« koji se uopće ne stavlja pod upitnik, već ga se prihvaća kao »prirodni« zakon života. [6]Kružni, promjenljiv i nesiguran, neovisan i nepostojan, koji raste i opada na izvjestan način na izvjesnom putu – sve se ovo shvaća kao Volja Božja. [7]I nitko ne pita može li dobrohotni Stvoritelj htjeti nešto ovako.
2. U ovoj zamjedbi svemira, onakog kakvog ga je Bog stvorio, nemoguće je o Njemu misliti kao o nekom tko voli. [2]Onog tko zapovijedi da sve stvari nestanu, da se okončaju u prahu, razočaranju i očaju, može se samo plašiti. [3]On drži u vlastitoj ruci na tankoj niti tvoj mali život, spreman ju je prekinuti bez žaljenja i brige, možda baš danas. [4]Ako i čeka, kraj je izvjestan. [5]Tko voli ovakva boga, taj ne zna što je ljubav, jer poriče kako je život stvaran. [6]Smrt je postala simbol života. [7]Njegov je svijet sad bojišnica u kojoj vlada protuslovlje i u kojoj opreke vode beskrajni rat. [8]Tamo gdje je smrt, tu je mir nemoguć.
3. Smrt je simbol straha od Boga. [2]Ova je ideja zbrisala Njegovu Ljubav i drži je daleko od svjesnosti, slično štitu koji se drži tako da zakloni sunce. [3]Jezovitost ovog simbola dovoljna je da se pokaže kako smrt ne može usporedo postojati s Bogom. [4]Ovaj simbol održava sliku Sina Božjeg u kojoj se on »polaže na počinak« u razorne ruke u kojima crvi čekaju da ga pozdrave i da neko vrijeme traju hraneći se njegovim raspadanjem. [5]I crvi su osuđeni na sigurno uništenje. [6]I tako sve stvari žive zbog toga što smrt postoji. [7]Proždiranje je prirodni »zakon života«. [8]Bog je lud, a jedino je strah nešto stvarno.
5. Čudno vjerovanje kako postoji dio smrtnih stvari koji može nastaviti put odvojivši se od onoga što umire ne proglašava postojanje Boga koji ljubi, niti obnavlja ikakav temelj povjerenja i vjere. [2]Ako je smrt stvarna u ikojem smislu, tad života nema. [3]Smrt poriče život. [4]Ako je život stvaran, tad to poriče smrt. [5]U ovome nije moguć nikakva nagodba. [6]Postoji ili bog straha ili Bog Ljubavi. [7]Svijet pokušava proizvesti tisuću nagodbi i pokušat će ih proizvesti još jednu tisuću. [8]Ni jedna od njih nije prihvatljiva za Božje učitelje jer ni jedna ne može biti prihvatljiva za Boga. [9]On nije proizveo smrt jer nije proizveo ni strah. [10]Oboje su za Njega jednako besmisleni.

5. »Stvarnost« smrti čvrsto je ukorijenjena u vjerovanju kako je Sin Božji istovjetan tijelu. [2]Da je Bog stvorio tijela, tad bi smrt bila stvarna. [3]Tad Bog ne bi bio Onaj Tko ljubi. [4]Nema točke u kojoj bi bila očitija opreka između zamjedbe stvarnog svijeta i zamjedbe svijeta opsjena od ove. [5]Smrt je zaista smrt Boga, ako je On isto što i Ljubav. [6]Prema ovome, Njegovo se Vlastito stvaranje mora Njega plašiti. [7]Prema ovome, On nije Otac, već razarač. [8]Nije Stvoritelj, već osvetnik. [9]Misli su Mu strašne i slika Mu je zastrašujuća. [10]Pogledati u Njegovo stvaranje znači umrijeti.

6. »Kao posljednji neprijatelj bit će obeskrijepljena smrt.« [2]Naravno! [3]Bez ideje o smrti, nema ovog svijeta. [4]Ovim će se snom završiti svi snovi. [5]Krajnji je cilj spasenja: okončanje svih opsjena. [6]U smrti se rađaju sve opsjene. [7]Što se može roditi u smrti i posjedovati život? [8]Što se rađa u Bogu što bi moglo umrijeti? [9]Nedosljednosti, nagodbe i rituali koje ovaj svijet njeguje su jalovi pokušaji prijanjanja za smrt uz istovremeno mišljenje kako je stvarna ljubav bezumna magija, nedjelotvorna i beznačajna. [10]Bog jeste i u Njemu sve stvorene stvari moraju biti vječne. [11]Zar ne vidiš kako bi inače On imao oporbu, a strah bi bio isto tako stvaran kao i ljubav.

7. Božji učitelju, jedna se tvoja zadaća može ovako iskazati: ne prihvaćaj ikakvu nagodbu u kojoj bi smrt igrala ikakvu ulogu. [2]Ne vjeruj u okrutnost i ne dopusti da napad skrije istinu pred tobom. [3]Ono što prividno umire samo je krivo zamjećeno i dovedeno do opsjene. [4]Zadaća ti je dopustiti da se opsjena privede istini. [5]Budi čvrst u ovo me: ne dopusti da te vara »stvarnost« ikojeg promjenjivog oblika. [6]Istina se ne kreće i ne koleba, niti tone u smrt i raspadanje. [7]Što okončava misao o smrti? [8]Samo ovo: shvaćanje kako je Sin Božji nevin i sada i zauvijek. [9]Ništa osim ovog. [10]Ali ne zaboravi: ni manje od ovog.

28. ŠTO JE USKRSNUĆE?

1. Vrlo jednostavno, uskrsnuće je svladavanje smrti. [2]Ono je ponovno buđenje ili ponovno rođenje, promjena uma glede značenja ovog svijeta. [3]Ono je prihvaćanje tumačenja Duha Svetog u pogledu svrhe svijeta, prihvaćanje Pokore za sebe. [4]Ono je kraj snova o bijedi i radosna svjesnost konačnog sna Duha Svetog. [5]Ono je prepoznavanje Božjih darova. [6]Ono je san u kome tijelo savršeno funkcionira, pri čemu nema druge zadaće osim općenja. [7]Ono je lekcija kojom se završava učenje jer se istrošilo i jer ga je uskrsnuće nadišlo. [8]Ono je poziv Bogu da učini Svoj posljednji korak. [9]Ono je odricanje od svih drugih ciljeva, svih drugih interesa, svih drugih želja i svih drugih briga. [10]Ono je jedna jedina želja Sina za Ocem.
2. Uskrsnuće je poricanje smrti jer je ono potvrđivanje života. [2]Njim se potpuno preokreće mišljenje ovoga svijeta. [3]Život se spoznaje kao spasenje, a bol i bijeda ikoje vrste zamjećuju kao pakao. [4]Više ne postoji strah od ljubavi, već joj se radosno izražava dobrodošlica. [5]Idoli iščezavaju i sjećanje na Boga nesmetano sja svijetom. [6]Kristovo se lice vidi u svakoj živoj stvari i ništa se ne zadržava u mraku, odvojeno od svjetlosti oprosta. [7]Nema više tuge na zemlji. [8]Došla joj je Nebeska radost.
3. Ovim se završava nastavni program. [2]Odavde pa nadalje, ne treba nikakva usmjeravanja. [3]Viđenje je potpuno ispravljeno i sve su greške uklonjene. [4]Napad je besmislen i mir dolazi. [5]Postiže se cilj nastavnog programa. [6]Misli su se okrenule Nebu i udaljile od pakla. [7]Sve su čežnje zadovoljene jer ništa nije ostalo bez odgovora ni nepotpuno. [8]Posljednja opsjena širi se svijetom, opraštajući svim stvarima i zamjenjujući sav napad. [9]Postiže se potpuno preokretanje. [10]Ništa više ne protuslovi Volji Božjoj. [11]Istina više nema oporbe. [12]Istina konačno dolazi. [13]Kako brzo dolazi kad je se pozove ući i obuhvatiti ovakav svijet!
4. Sva se živa srca stišavaju i čekaju jer se bliži vrijeme vječnih stvari. [2]Smrti nema. [3]Sin je Božji slobodan. [4]U njegovoj se slobodi okončava strah. [5]Na zemlji više nema skrivenih mjesta kao skloništa bolesnih opsjena, snova o strahu i pogrešnih zamjedbi svemira. [6]Sve se stvari vide u svjetlosti i u toj se svjetlosti shvaća i preobražava njihov cilj. [7]Mi se, djeca Božja, uzdižemo iz praha i gledamo u svoju savršenu nevinost. [8]Nebeska pjesma odjekuje svijetom jer se svijet uzdigao i priveo istini.
5. Nema više razlika. [2]Iščezle su i Ljubav gleda u Sebe Samu. [3]Kakav bi drugi vid trebao? [4]Što bi još viđenje trebalo postići? [5]Vidimo Kristovo lice, Njegovu nevinost, Njegovu Ljubav koja je u pozadini svih oblika,

izvan područja svih ciljeva. [6]Sveti smo jer nas je Njegova svetost oslobodila! [7]Prihvaćamo Njegovu svetost kao vlastitu, što ona i jeste. [8]Bit ćemo onakvi kakvima nas je Bog stvorio zauvijek i navijeke i ništa više ne želimo nego da Njegova Volja bude i naša vlastita. [9]Nestale su opsjene o nekoj drugoj volji jer je nađen jedinstveni cilj.

6. Ove nas stvari čekaju, ali još nismo pripravni izraziti im dobrodošlicu. [2]Sve dok i jedan jedini um bude opsjednut zlim snovima, misao o paklu bit će stvarna. [3]Cilj je Božjih učitelja probuditi umove onih koji spavaju i omogućiti im vidjeti kako u njima Kristovo lice preuzima mjesto njihovih snova. [4]Blagoslovom se zamjenjuje misao o ubojstvu. [5]Uklanja se prosudba i predaje Onome Čija je zadaća prosuđivanje. [6]U Njegovom se posljednjem sudu (»Dan Sudnji«) obnavlja istina o svetom Sinu Božjem. [7]On se izbavlja jer je čuo Riječ Božju i razumio njeno značenje. [8]Slobodan je jer je dopustio Glasu Božjem proglasiti istinu. [9]Sve ono što je prije težio razapeti sad uskrsava skupa s njim i stoji mu s boka, dok se on skupa s tim pripravlja za susret s Bogom.

29. O OSTALOM....

1. Ovaj priručnik nije namijenjen odgovaranju na sva pitanja koja mogu postaviti i učitelj i učenik. [2]Ustvari, on odgovara samo na nekoliko razumljivijih pitanja u obliku kratkog rezimea nekih od važnih pojmova u Tekstu i Radnoj knjizi. [3]Priručnik nije zamjena ni za jednog od njih, već samo dopuna. [4]Naziva se priručnikom za učitelje, ali se mora zapamtiti kako samo vrijeme odvaja učitelja i učenika, tako da je razlika među njima već po svom određenju samo privremena. [5]U nekim slučajevima učeniku bi moglo koristiti da prvo pročita Priručnik. [6]Drugima bi moglo biti bolje započeti s Radnom knjigom. [7]Trećima će trebati započeti od apstraktnije razine, tj. od Teksta.
2. Koji je od njih za koga? [2]Tko će imati koristi od samih molitava? [3]Kome treba samo osmijeh, s obzirom kako još nije spreman za nešto više? [4]Nitko ne treba ni pokušati sam odgovoriti na ta pitanja. [5]Sigurno ni jedan Božji učitelj nije došao ovako daleko a da to nije shvatio. [6]Nastavni je program vrlo prilagođen pojedinčevim potrebama i svi su njegovi vidovi pod posebnom brigom i vodstvom Duha Svetoga. [7]Pitaj i On će ti odgovoriti. [8]Odgovornost je Njegova i On je jedini prikladan preuzeti je. [9]Zadaća Mu je to učiniti. [10]Usmjeriti pitanja k Njemu tvoja je odgovornost. [11]Želiš li biti odgovoran za odluke koje tako malo razumiješ? [12]Budi radostan što imaš Učitelja Koji ne može praviti greške. [13]Odgovori su Mu uvijek točni. [14]Možeš li to reći za svoje?
3. Postoji i druga prednost – a ona je vrlo važna – u sve češćem prepuštanju odlučivanja Duhu Svetom. [2]Možda nisi razmišljao o ovome, ali je njegova središnja važnost i uloga očita. [3]Držati se uputa Duha Svetog znači osloboditi se krivnje. [4]To je bit Pokore. [5]To je srž nastavnog programa. [6]Zamišljeno nezakonito preuzimanje funkcije koja nije tvoja temelj je straha. [7]Cijeli svijet kojeg vidiš odražava opsjenu kako si baš to učinio što čini strah neizbježivim. [8]Vraćanje funkcije Onome Kome ona i pripada znači izbjegavanje straha. [9]Ovo dopušta povratak sjećanja na ljubav. [10]Zato ne misli kako je pokoravanje vodstvu Duha Svetog potrebno samo zbog tvoje nedoraslosti toj zadaći. [11]To je za tebe izlaz iz pakla.
4. Ovdje opet nailazimo na paradoks o kome se često govori u ovom tečaju. [2]Reći: »Ja sam od sebe ne mogu učiniti ništa.« znači steći svu moć. [3]To je samo prividni paradoks. [4]S obzirom da te je Bog stvorio, ti već imaš svu moć. [5]Slika koju si proizveo o sebi nema nikakve. [6]Duh Sveti poznaje istinu o tebi. [7]Slika koju si sam proizveo to ne zna. [8]Usprkos svog očitog i potpunog neznanja, ova slika pretpostavlja kako zna sve stvari jer si joj ti usadio ovo vjerovanje. [9]Ovako poučavaš, a

tako i svijet poučava i to poučavanje je proizvedeno da podrži ovu sliku. [10]Učitelj Koji poznaje istinu nije je zaboravio. [11]Njegove odluke donose korist svima jer su potpuno lišene agresivnosti. [12]Zato i ne mogu potaknuti krivnju.

5. Onaj tko preuzima moć koju ne posjeduje sam sebe vara. [2]Prihvatiti moć koju mu Bog daje znači samo priznati vlastitog Stvoritelja i prihvatiti Njegove darove. [3]Njegovi su darovi bezgranični. [4]Tražiti od Duha Svetog da odlučuje za tebe jednostavno znači prihvatiti vlastito istinsko nasljedstvo. [5]Znači li to kako ništa ne možeš reći bez Njegova savjeta? [6]Zaista, ne! [7]Teško da bi to bilo praktično, a baš se praktičnim ovaj tečaj najviše bavi. [8]Kad izgradiš naviku da tražiš pomoć kad i gdje možeš, možeš biti uvjeren kako će ti se mudrost dati kad je budeš trebao. [9]Svakog se jutra za to pripremaj, sjećajući se Boga tijekom dana, traži pomoć Duha Svetog kad je to moguće i u noći Mu zahvali za Njegovo vodstvo. [10]Tvoje će pouzdanje zaista biti dobro utemeljeno.

6. Nikad ne zaboravi kako Duh Sveti ne ovisi o tvojim riječima. [2]On razumije traženja tvog srca i odgovara na njih. [3]Znači li to, ako ti napad i dalje ostane privlačan, kako će On odgovoriti zlom? [4]Neće! [5]Bog Mu je dao moć prevođenja tvojih molitava srca na Njegov jezik. [6]On shvaća kako je napad zapravo poziv upomoć. [7]U skladu s tim, Njegov je odgovor – pomoć. [8]Bog bi bio okrutan kad bi dopustio da tvoje riječi zamijene Njegove Vlastite. [9]Otac koji ljubi ne dopušta da Njegovo dijete ozlijedi samo sebe, niti da izabere vlastitu propast. [10]Dijete može tražiti ozljedu, ali će ga otac ipak zaštititi. [11]Koliko više od ovoga Otac tvoj ljubi Sina Svoga?

7. Zapamti kako si ti Njegovo dovršenje i Njegova Ljubav. [2]Zapamti kako je tvoja slabost Njegova snaga. [3]Nemoj ovo čitati prenagljeno ili krivo. [4]Ako je Njegova snaga u tebi, tad je ono što zamjećuješ kao svoju slabost puka opsjena. [5]On ti je dao sredstva da dokažeš kako je to istina. [6]Traži sve stvari od Njegova Učitelja i sve će ti se stvari dati. [7]Ne u budućnosti, već odmah, sada. [8]Bog ne čeka jer čekanje podrazumijeva vrijeme, a On je bezvremen. [9]Zaboravi svoje budalaste slike, svoj osjećaj krhkosti i svoj strah od ozljede, svoje snove o opasnosti i izabrane »nepravde«. [10]Bog poznaje samo Svog Sina i on je onakav kakav je prvobitno stvoren. [11]S povjerenjem smještam te u Njegove Ruke i u tvoje se ime zahvaljujem što je to tako.

8. Sad si blagoslovljen u svim svojim djelovanjima.
[2]Bog ti se obraća za pomoć radi spasenja svijeta.
[3]Božji učitelju, On ti nudi Svoju zahvalnost,
a cijeli svijet stoji tih u milosti koju donosiš od Njega.

[4]Ti si Sin kog On ljubi i dato ti je biti sredstvo
kroz koje se Njegov Glas čuje diljem ovog svijeta, kako
bi završio sve vremenske stvari, okončaoviđenje svih
vidljivih stvari i uklonio sve promjenjive stvari.
[5]Ti si ulaz u svijet koji dosad nije viđen,
koji nije čut, ali koji istinski postoji.
[6]Svet si ti i u tvojoj svjetlosti svijet odražava
tvoju svetost jer nisi osamljen niti bez prijatelja.
[7]Zahvaljujem ti, pridružujući se tvojim naporima
u Božju korist, znajući kako su oni usmjereni također
i u moju korist i u korist svih onih koji skupa sa mnom
koračaju k Bogu.
[8]AMEN

OBJAŠNJENJE IZRAZA

UVOD

1. Ovo nije tečaj filozofskog mudrovanja, niti ga zanima precizna terminologija. [2]Bavi se Pokorom ili ispravljanjem zamjedbe. [3]Oprost je sredstvo Pokore. [4]Struktura »pojedinačne svijesti« u biti je nevažna jer je to pojam koji predstavlja »prvobitnu zabludu« ili »prvobitni grijeh«. [5]Proučavanje same zablude ne vodi ispravljanju, ako zaista hoćeš previdjeti zabludu. [6]Tečaj ima za cilj ovaj proces previđanja.
2. Svi su izrazi potencijalno oprečni i oni koji budu tražili opreke, naći će ih. [2]Oni koji budu tražili razjašnjenje, naći će ga. [3]Ovi drugi moraju htjeti previdjeti oprečnost, spoznajući kako je to obrana protiv istine u obliku manevra odlaganja. [4]Teološka razmatranja kao takva nužno su proturječna jer ona ovise o vjerovanju i zato se mogu prihvatiti ili odbaciti. [5]Sveopća je teologija nemoguća, ali je sveopće iskustvo ne samo moguće nego i neophodno. [6]Tečaj je usmjeren prema iskustvu. [7]Jedino je ovdje moguća dosljednost jer se samo ovdje završava neizvjesnost.
3. Ovaj tečaj ostaje u egovu okviru, gdje je i potreban. [2]Ne bavi se onim što je izvan područja zablude jer je planiran samo postaviti usmjerenje prema tomu. [3]Zato se i koristi riječima koje su simbolične i ne može izraziti ono što leži s druge strane simbola. [4]Samo ego postavlja pitanja jer samo ego sumnja. [5]Jednom kad se već postavi pitanje, tečaj daje drukčiji odgovor. [6]Ovaj odgovor ne pokušava pribjeći domišljatosti ili dosjetljivosti. [7]Ovo su egova svojstva. [8]Tečaj je jednostavan. [9]On ima jednu funkciju i jedan cilj. [10]Samo u tome ostaje potpuno dosljedan jer jedino to i može biti dosljedno.
4. Ego zahtijeva mnoge odgovore koje ovaj tečaj ne daje. [2]On ne prepoznaje kao pitanja ono što samo ima oblik pitanja na koje je nemoguće odgovoriti. [3]Ego može pitati: »Kako se pojavilo nemoguće?«, »Kome se nemoguće dogodilo?« i sve to može pitati u mnogo oblika. [4]Tu nema odgovora, postoji samo iskustvo. [5]Samo to traži i ne dopusti da te teologija zadržava pri tome.
5. Primijetit ćeš kako je kratak i ran naglasak na strukturnim temama. [2]Ubrzo poslije toga, on otpada kako bi napravio prostora za središnje poučavanje. [3]S obzirom da si tražila (odnosi se na »pisara« – Helenu Schucman) razjašnjenje, ovdje su razjašnjenja nekih izraza koji su u Tečaju korišteni.

1. UM – DUH

1. Izraz um se koristi za prikazivanje čimbenika koji aktivira duh i koji ga snabdijeva stvaralačkom energijom. [2]Kad se ovaj izraz napiše velikim slovom, tad se odnosi na Boga ili Krista (tj. Božji Um ili Kristov Um). [3]Duh je Božja Misao koju je On stvorio kao sličnu Sebi. [4]Sjedinjeni duh je jedinstveni Sin Božji ili Krist.
2. U ovome svijetu Sinovi Božji se prividno pojavljuju kao odvojeni jer je um rascijepljen. [2]Ni umovi im ne izgledaju udruženi. [3]U ovom iluzornom stanju pojam »pojedinačnog uma« prividno je značajan. [4]Zato se i opisuje u tečaju kao da ima dva dijela: duh i ego.
3. Duh je dio koji je još uvijek u dodiru s Bogom kroz Duha Svetog Koji prebiva u ovom dijelu, ali vidi i drugi dio. [2]Izraz »duša« se ne koristi, osim u izravnim citatima iz Biblije jer mu je priroda vrlo proturječna. [3]On je jednakovrijedan izrazu »duh«, podrazumijevajući kako je duša vječita i kako se nikad nije rodila, s obzirom na to da potječe od Boga.
4. Drugi dio uma potpuno je iluzoran i proizvodi samo opsjene. [2]Duh zadržava mogućnost stvaranja, ali njegova Volja koja je Božja, izgleda kao da je utamničena sve dok se um ne sjedini. [3]Stvaranje se neprekidno nastavlja jer je to Volja Božja. [4]Ova je Volja uvijek sjedinjena i zato nema nikakva značenja u ovome svijetu. [5]Ona nema nikakvih oprека ni stupnjeva.
5. Um može biti ispravan ili pogrešan, što ovisi o glasu kog sluša. [2]Pravoumnost sluša Duha Svetog, oprašta svijetu i Kristovim vidom umjesto ovog svijeta vidi stvarni svijet. [3]Ovo je završno viđenje, posljednja zamjedba, stanje u kome Sam Bog pravi posljednji korak. [4]Ovdje se skupa završavaju i vrijeme i opsjene.
6. Krivoumnost sluša ego i proizvodi opsjene, zamjećuje grijeh i opravdava gnjev videći krivnju, bolest i smrt kao stvarne. [2]I ovaj svijet i stvarni svijet su opsjene jer pravoumnost samo previđa ili oprašta ono što se nikad nije dogodilo. [3]Zato ono nije Jednoumnost Kristova Uma, Čija je Volja jedno s Božjom.
7. U ovomu svijetu jedina preostala sloboda jeste sloboda izbora, uvijek između dvije mogućnosti ili dva glasa. [2]Volja nije upletena u zamjedbu ni na kojoj razini i nema nikakve sveze s izborom. [3]Svijest je prijamni mehanizam koji prima poruke odozgo i odozdo, od Duha Svetog ili od ega. [4]Svijest ima razine i svjesnost se može vrlo dramatično pomicati, ali ne može nadići područje zamjedbe. [3]Na najvišem stupnju postaje svjesna stvarnog svijeta i može je se vježbati da to čini sve više i više. [6]Sama činjenica kako ima razine i kako je se može vježbati pokazuje kako ona ne može doseći do znanja.

2. EGO – ČUDO

1. Opsjene ne traju dugo. [2]Smrt im je sigurna i samo je to izvjesno u njihovu svijetu. [3]Zbog ovoga je to egov svijet. [4]Što je ego? [5]San o tome što si stvarno. [6]To je misao koja kaže kako si se odvojio od svog Stvoritelja i želja biti nešto što On nije stvorio. [7]To je ludilo i uopće nije stvarnost. [8]Ime za bezimeno – to je ego. [9]Simbol nemogućnosti, izbor opcija koje ne postoje. [10]Dajemo mu ime kako bismo pomogli razumjeti kako je on prastara misao koja kaže da je besmrtno ono što je proizvedeno. [11]Što može iz toga proizići, osim sna, koji se završava smrću kao i svi ostali snovi?
2. Što je ego? [2]Ništavilo ali u takvom obliku da izgleda kao da jeste nešto. [3]U svijetu se oblika ego ne može poricati jer on jedini tu izgleda stvaran. [4]Može li Sin Božji, onakav kakvog ga je On stvorio, prebivati u obliku ili u svijetu oblika? [5]Onaj tko od tebe traži da odrediš što je ego i protumačiš kako se on pojavio može biti samo onaj tko misli kako je ego stvaran i traži njegovo definiranje kako bi osigurao da se njegova iluzorna priroda skrije iza riječi koje to prividno čine.
3. Nema te definicije laži koja bi laž učinila istinitom. [2]Ne može postojati ni istina koju bi laž djelotvorno skrila. [3]Riječi ne poriču egovu nestvarnost niti je njegovo značenje jasno jer njegova priroda prividno ima oblik. [4]Tko može odrediti neodredivo? [5]Odgovor postoji čak i ovdje.
4. Ne možemo stvarno definirati ego, ali možemo reći što on nije. [2]To nam se pokazuje savršeno jasno. [3]Odatle zaključujemo što ego jeste. [4]Pogledaj na njegovu opreku i tad možeš vidjeti jedini značajan odgovor.
5. Egovu opreku u svakom pogledu – u podrijetlu, efektu i posljedicama – nazivamo čudom. [2]Ovdje nalazimo sve što nije ego u ovome svijetu. [3]Ovo je egova opreka i samo ovdje gledamo na ono što je ego bio jer ovdje vidimo sve ono što je on prividno činio, a uzrok i njegove posljedice još uvijek moraju biti jedno.
6. Tamo gdje je bio mrak, sad vidimo svjetlost. [2]Što je ego? [3]Ono što je bila tama. [4]Gdje je ego? [5]Tamo gdje je bio mrak. [6]Što je on sada i gdje ga se može naći? [7]Ništa i nigdje. [8]Svjetlost je došla, njena je opreka nestala bez traga. [9]Tamo gdje je bilo zlo, sad je svetost. [10]Što je ego? [11]Ono što je bilo zlo. [12]Gdje je ego? [13]U zlom snu koji ti se činio stvarnim dok si ga sanjao. [14]Gdje je bilo razapinjanje, sad stoji Sin Božji. [15]Što je ego? [16]Tko ima potrebu to i pitati? [17]Gdje je ego? [18]Kome je potrebno tražiti opsjenu kad se san završio?

7. Što je čudo? [2]Također jedan san. [3]Pogledaj u sve vidove ovog sna i više nećeš pitati. [4]Pogledaj u nježni svijet koji vidiš kako se širi pred tobom dok blago koračaš. [5]Gledaj na pomagače duž cijelog puta kojim putuješ, sretan zbog izvjesnosti Neba i sigurnosti mira. [6]Pogledaj za tren i u ono što si konačno ostavio iza sebe i konačno prošao.
8. To je bio ego – sva okrutna mržnja, potreba za osvetom i krici boli, strah od umiranja i poriv za ubijanjem, opsjena kako nemaš braće i ja koje je prividno samo u cijelom svemiru. [2]Čudo nježno ispravlja ovu strašnu grešku u svezi s tobom kao što majka koja ljubi pjeva svom djetetu uspavanku. [3]Zar ne bi htio čuti pjesmu nalik ovoj? [4]Zar ona neće odgovoriti na sve što si pomislio upitati, pa će čak i samo pitanje učiniti beznačajnim?
9. Na tvoja pitanja nema odgovora, s obzirom da su i proizvedena kako bi ušutkala Glas Božji Koji svakome postavlja samo jedno pitanje: »Jesi li spreman pomoći Mi spasiti svijet?« [2]Ovo upitaj, umjesto pitanja o tome što je ego i vidjet ćeš kako nagli sjaj prekriva svijet koji je ego proizveo. [3]Sad se ni jedno čudo nikome ne uskraćuje. [4]Svijet se spasio onoga što si ti o njemu mislio. [5]Ono što on jeste, potpuno je bez osude i potpuno je čisto.
10. Čudo oprašta, ego proklinje. [2]Ni jedno od njih ne treba drukčije odrediti nego pomoću ovog. [3]Može li određenje biti sigurnije ili usklađenije sa spasenjem? [4]Ovdje skupa leže i problem i odgovor na njega i njihovim konačnim susretom izbor postaje jasan. [5]Tko bi izabrao pakao, kad ga prepozna? [6]Tko ne bi išao još malo kad mu se omogući razumijevanje kako je put kratak i kako mu je cilj Nebo?

3. OPROST – KRISTOVO LICE

1. Oprost je neophodan za sjedinjenje s Bogom i usmjeren je k Njemu, ali ne potječe od Njega. [2]Nemoguće je misliti o ičemu što je On stvorio, a čemu bi trebao oprost. [3]Oprost je opsjena, ali zbog svoje svrhe, koja pripada Duhu Svetom, ova je opsjena u jednom pogledu različita. [4]Za razliku od svih drugih opsjena, ova vodi sve dalje od greške, a ne prema njoj.
2. Oprost se može nazvati i nekom vrstom sretne izmišljotine, načinom na koji oni koji ne znaju mogu premostiti pukotinu između vlastite zamjedbe i istine. [2]Oni ne mogu izravno ići od zamjedbe k znanju jer ne misle kako hoće to učiniti. [3]Ovo čini Boga prividnim neprijateljem, umjesto onog što On stvarno jeste. [4]I baš ih ova luđačka zamjedba čini nespremnim ustati i mirno Mu se vratiti.
3. Za ovo im treba opsjena pomoći jer su bespomoćni, treba im Misao o miru jer se sukobljavaju. [2]Bog zna što treba Njegovu Sinu i prije nego to ovaj zaište. [3]On se ne brine za oblik, već hoće da se razumije sadržaj koji je dao. [4]To je dovoljno. [5]Oblik se prilagođava potrebi, sadržaj se ne mijenja, on je vječan kao i njegov Stvoritelj.
4. Prije nego što se vrati sjećanje na Boga, mora se prvo vidjeti Kristovo lice.[2]Razlog je očit. [3]Viđenje Kristova lica obuhvaća zamjedbu. [4]Nitko ne može gledati na znanje.[5]Kristovo je lice veliki simbol oprosta. [6]Ono je spasenje. [7]Ono je simbol stvarnog svijeta. [8]Tko god gleda u njega, više ne vidi ovaj svijet. [9]Najbliže je Nebu, koliko je to uopće moguće dok se je izvan vrata Nebeskih. [10]Od ovih vrata ne treba više od koraka zakoračiti prema nutrini. [11]Ovo je završni korak. [12]I Njega prepuštamo Bogu.
5. I oprost je simbol, ali kao simbol Njegove Volje njega se jedino ne može podijeliti. [2]Tako Jedinstvo, kog ovaj simbol odražava, postaje Njegova Volja. [3]To je jedina stvar koja je djelomično u ovom svijetu, a koja je most k Nebu.
6. Volja Božja jedino postoji. [2]Možemo ići samo od ništavila do svega, od pakla do Neba. [3]Je li to uopće putovanje? [4]Nije, jer istina nigdje ne ide. [5]Opsjene se pomiču s jednog do drugog mjesta, iz jednog u drugo vrijeme. [6]Završni je korak također samo pomak. [7]Kao zamjedba, i on je djelomično nestvaran. [8]I taj će dio nestati. [9]Ono što ostaje je vječni mir i Volja Božja.
7. Sad nema želja jer su promjenjive. [2]Željeno postaje neželjeno. [3]To tako mora biti jer ego ne može biti miran. [4]Ali Volja je stalna kao Božji dar. [5]Ono što on daje uvijek Mu je slično. [6]Ovo je svrha Kristova lica.

[7]Ono je Božji dar za spasenje Njegova sina. [8]Samo gledaj u njega i bit će ti oprošteno.

8. Kako ovaj svijet postaje divan u trenutku kad ugledaš istinu o samom sebi kako se u njemu odražava. [2]Nevin si i vidiš svoju nevinost. [3]Svet si i to zamjećuješ. [4]Um se vraća svom Stvoritelju, to je udruživanje Oca i Sina, Sjedinjenje svih sjedinjenja koje je u temelju svih udruživanja, ali i izvan područja njih svih. [5]Bog se ne vidi, nego samo razumije. [6]Njegovog se Sina ne napada, nego prepoznaje.

4. ISTINSKA ZAMJEDBA – ZNANJE

1. Svijet kog vidiš samo je opsjena svijeta. [2]Bog ga nije stvorio jer ono što On stvori mora biti vječno kao i On Sam. [3]U svijetu kog vidiš ništa ne traje zauvijek. [4]Neke stvari traju nešto duže od drugih. [5]Doći će vrijeme kad će se završiti sve vidljive stvari.
2. Tjelesne oči zato nisu sredstvo kojim se može vidjeti stvarni svijet jer opsjene u koje one gledaju moraju odvesti do još više opsjena stvarnosti. [2]One to i čine. [3]Sve što one vide ne samo što nije trajno, nego je podložno mislima o grijehu i krivnji. [4]Sve što je Bog stvorio zauvijek je bez grijeha i zato zauvijek i bez krivnje.
3. Znanje nije lijek za krivu zamjedbu jer je znanje na drugoj razini i oni se ne mogu nikad sresti. [2]Jedina moguća ispravka lažne zamjedbe mora biti istinita zamjedba. [3]Ona nije trajna. [4]Ali za ono vrijeme koliko traje, ona iscjeljuje. [5]Istinska je zamjedba lijek s mnogim imenima. [6]Oprost, spasenje, Pokora, istinska zamjedba – sve je to isto. [7]Svi su oni početak s krajem koji vodi do Jednote koja je daleko izvan područja njih samih. [8]Istinska zamjedba je sredstvo kojim se svijet spašava grijeha jer grijeh ne postoji. [9]I baš to vidi istinska zamjedba.
4. Svijet stoji kao gromada pred Kristovim licem. [2]Istinska zamjedba gleda na njega kao na krhku koprenu koja se raspršuje i traje samo tren. [3]Konačno ga se vidi onakvim kakav i jeste. [4]On iščezava i ostavlja prazno mjesto, čisto i spremno. [5]Tamo gdje se ranije vidjelo razaranje, pojavljuje se Kristovo lice i u tom se trenu svijet zaboravlja, vrijeme zauvijek završava, a svijet vrti i kovitla u ništavilo odakle je i došao.
5. Svijet kome je oprošteno ne može trajati. [2]On je dom tijela. [3]Oprost gleda mimo tijela. [4]Ovo i jeste njegova svetost, ovo je način kako on iscjeljuje. [5]Svijet tijela je svijet grijeha jer je grijeh moguć samo tamo gdje je tijelo. [6]Iz grijeha proizlazi krivnja isto kao što oprost uklanja svu krivnju. [7]Jednom kad nestane krivnje, što bi još održavalo odvojeni svijet na mjestu na kojem je? [8]Mjesto također nestaje, skupa s vremenom. [9]Samo tijelo čini svijet prividno stvarnim, jer kao svijet odvojenosti on ne može opstati tamo gdje je odvojenost nemoguća. [10]Oprost dokazuje kako je to nemoguće, jer ga oprost ne vidi. [11]Što tad budeš previdio nećeš više moći razumjeti, isto onako kao što je nazočnost tog odvojenog svijeta jednom bila tvoja izvjesnost.
6. Istinska zamjedba donosi ovaj pomak: ono što se ranije projiciralo, vidi se u vlastitoj nutrini, tu se oprašta i dopušta mu se iščeznuti. [2]Tu se postavlja oltar za Sina i tu se sjeća Oca. [3]Ovdje se sve opsjene privode istini i postavljaju pred oltar. [4]Ono što se vidi u vanjskom svijetu mora ležati izvan područja oprosta jer izgleda kao da je zauvijek

grešno. [5]Gdje je nada dok se grijeh vidi izvana? [6]Kakav lijek krivnja može očekivati? [7]Viđeni unutar tvog uma, krivnja i oprost za trenutak leže skupa, usporedo, pred jednim oltarom. [8]Tu se konačno bolest i njen jedini lijek udružuju u iscjeljujućem sjaju. [9]Bog dolazi kako bi zatražio ono što je Njegovo Vlastito. [10]Oprost je potpun.

7. Sad Božje znanje, nepromjenjivo, sigurno, čisto i potpuno razumljivo ulazi u svoje kraljevstvo. [2]Nestala je zamjedba, i lažna i istinita. [3]Nestao je i oprost jer je izvršio svoju zadaću. [4]Nestala su i tijela u blještavoj svjetlosti na oltaru Sina Božjeg. [5]Bog zna kako je taj oltar i Njegov Vlastiti i Sinov. [6]Ovdje se oni udružuju jer je ovdje Kristovo lice raspršilo i posljednji trenutak vremena i to je sad posljednja zamjedba svijeta bez svrhe i bez uzroka. [7]Tamo gdje konačno dođe sjećanje na Boga, tu više nema putovanja, ni vjerovanja u grijeh, ni zidova, ni tijela, a zauvijek se gasi jezovita privlačnost krivnje i smrti.

8. O, braćo moja, kad bi samo znali kakav će vas mir omotati i obgrliti i osigurati, učiniti vas čistim i divnim u Umu Božjem, ne biste mogli učiniti ništa drugo nego pojuriti Mu u susret na mjestu gdje Mu je oltar. [2]Sveti se ime tvoje i Njegovo jer su se udružili ovdje, na ovom svetom mjestu. [3]Ovdje se On saginje kako bi te podigao k Sebi, iz opsjena u svetost, iz svijeta u vječnost, iz straha natrag k ljubavi.

5. ISUS – KRIST

1. Ne treba ti pomagati da uđeš u Nebo jer ga, u stvarnosti, nikad nisi napustio. [2]Treba ti pomoći u području opsjena jer te ograničavaju tvoja lažna vjerovanja u pogledu tvog Identiteta kog je Bog utemeljio. [3]Pomagači ti se daju u mnogim oblicima, iako su pred oltarom svi oni jedno. [4]Pored svakog od njih je Božja Misao, a ona se nikad ne mijenja. [5]Oni imaju imena koja se razlikuju u skladu s vremenom jer su vremenu potrebni simboli koji su sami po sebi nestvarni. [6]Imaju puno imena, ali ćemo se ograničiti na imena koje rabi sam Tečaj. [7]Bog ne pomaže jer On ne pozna nikakve potrebe. [8]Ali On stvara Pomagače Svome Sinu, sve dok on vjeruje kako su mu maštarije istinite. [9]Zahvali Bogu što ti ih je dao jer će te oni odvesti domu tvome.
2. Isusovo ime je ime jednog koji je bio čovjek, ali je vidio Kristovo lice u svoj svojoj braći i sjetio se Boga. [2]Tako se poistovjetio s Kristom i prestao biti čovjek, sjedinivši se s Bogom. [3]Čovjek je opsjena jer izgleda kao da je odvojeno biće koje samo korača unutar tijela koje prividno odvaja njegovo ja od Pravog Ja, kao što to čine sve opsjene. [4]Tko može spasiti ako ne vidi opsjene i prepozna ih kao ono što zaista jesu? [5]Isus ostaje Spasitelj jer je vidio lažno i nije ga prihvatio kao istinsko. [6]Kristu treba ovaj oblik kako bi se mogao pojaviti ljudima i spasiti ih od njihovih vlastitih opsjena.
3. U svom potpunom poistovjećenju s Kristom – savršenim Sinom Božjim, jedinstvenim Njegovim stvaranjem i Njegovom srećom, koji Mu je zauvijek sličan i koji je jedno s Njim – Isus je postao ono što svi vi morate biti. [2]Bio vam je vodič kako biste ga slijedili. [3]Vraća vas natrag k Bogu jer je vidio put kojim treba ići i kojim je išao. [4]Napravio je jasnu razliku između laži i istine, što je tebi još uvijek nejasno. [5]Ponudio ti je i konačno pokazao kako je nemoguće ubiti Sina Božjeg, pokazao ti je kako grijeh i zlo, zloba, strah i smrt ni na koji način ne mogu izmijeniti njegov život.
4. Zato su i svi tvoji grijesi oprošteni jer uopće nisu uzrokovali nikakvih posljedica. [2]To su bili samo snovi. [3]Uzdigni se skupa s njim koji ti je ovo pokazao jer mu to duguješ, njemu koji je uzajamno s tobom podijelio tvoje snove kako bi ih se moglo raspršiti. [4]I još ih uvijek uzajamno dijeli, kako bi mogao biti jedno s tobom.
5. Je li on Krist? [2]O, da, skupa s tobom. [3]Njegov kratki život na zemlji nije bio dovoljan za poučavanje moćnoj lekciji koju je naučio za sve vas. [4]Ostat će s vama kako bi vas izveo iz pakla kog ste sami proizveli i doveo Bogu. [5]Kad udružite svoju volju s njegovom, vaše će viđenje biti i njegovo jer se Kristove oči uzajamno dijele. [6]Koračanje s njim isto

je tako prirodno kao i koračanje s bratom kog poznaješ od rođenja jer je on zaista takav. [7]Od njega su napravljeni neki tužni idoli, od njega koji je samo brat ovomu svijetu. [8]Oprosti mu svoje opsjene i vidi kako će ti tad on biti drag brat. [9]On će ti konačno smiriti um i odvesti ga, skupa s tobom, k tvome Bogu.

6. Je li on jedini Božji Pomagač? [2]Zaista nije. [3]Krist preuzima mnoge oblike s različitim imenima sve dok se ne prepozna jednota. [4]Za tebe je Isus nositelj Kristove jedinstvene poruke Božje Ljubavi. [5]Ne treba ti drugi. [6]Ove se riječi mogu čitati i od njih imati koristi, a da ga ne prihvatiš u svoj život. [7]On će ti pomoći malo više ako s njim uzajamno podijeliš svoje boli i radosti i ako ih oboje napustiš kako bi našao mir Božji. [8]Postoji jedna njegova lekcija koju on osobito želi da je ti naučiš, a to je ovo:

> *[9]Smrti nema jer je Sin Božji sličan svom Ocu. [10]Ništa od onoga što činiš ne može izmijeniti Vječnu Ljubav. [11]Zaboravi svoje snove o grijehu i krivnji i umjesto toga pođi sa mnom da uzajamno podijeliš uskrsnuće Sina Božjeg. [12]Povedi sa sobom sve one koje ti je On poslao da se o njima brineš, kako se ja brinem o tebi.*

6. DUH SVETI

1. Isus je očitovanje Duha Svetog Kog je on prizvao dolje na zemlju poslije svog uzašašća na Nebo ili kad se potpuno poistovjetio s Kristom, Sinom Božjim, onakvim kakvog Ga je On stvorio. [2]Duh Sveti, budući da je stvorenje Jednog Stvoritelja, stvara skupa s Njim i sličan Mu je, tj. duh je, vječan je i nikad se ne mijenja. [3]On je »prizvan dolje na zemlju« u smislu kako je sad moguće prihvatiti Ga i čuti Mu Glas. [4]On govori u Božje Ime i zato je preuzeo oblik. [5]Ovaj oblik nije Njegova stvarnost, koju poznaje samo Bog, skupa s Kristom, Njegovim stvarnim Sinom, Koji je dio Njega.
2. Duh se Sveti opisuje tijekom cijelog Tečaja kao Onaj Koji nam odgovara u svezi s odvajanjem i Koji nam donosi plan Pokore, utvrđujući našu posebnu ulogu u njoj i točno nam pokazujući što je ona. [2]On je postavio Isusa za vođu za provedbu Njegova plana jer je Isus bio prvi koji je savršeno odigrao svoju ulogu. [3]Zato mu je data sva vlast na Nebu i zemlji i on će je s tobom uzajamno podijeliti kad ti odigraš svoju ulogu. [4]Načelo Pokore dato je Duhu Svetomu mnogo ranije nego što ga je Isus pokrenuo.
3. Duh se Sveti opisuje kao jedina preostala komunikacijska veza između Boga i Njegovih odvojenih Sinova. [2]Kako bi obavio svoju posebnu zadaću, Duh je Sveti preuzeo dvostruku funkciju. [3]On zna jer je dio Boga, On zamjećuje jer je poslan da spasi čovječanstvo. [4]On je veliko načelo ispravljanja, donositelj istinske zamjedbe, On je urođena moć Kristovog viđenja. [5]On je svjetlost u kojoj se zamjećuje svijet kome je oprošteno, u kome se vidi samo Kristovo lice. [6]On nikad ne zaboravlja Stvoritelja ni Njegovo Stvaranje. [7]Nikad ne zaboravlja Sina Božjeg. [8]Nikad ne zaboravlja tebe. [9]On ti donosi Očevu Ljubav u vječnom sjaju koji nikad neće biti izbrisan jer je u njega Bog smjestio Svoju Ljubav.
4. Duh Sveti prebiva u dijelu tvog uma koji je dio Kristova Uma. [2]On predstavlja tvoje Pravo Ja i tvog Stvoritelja Koji su jedno. [3]On govori u Božje Ime i u tvoje, jer je udružen s vama oboje. [4]Zato On i dokazuje kako su oni jedno. [5]On izgleda kao da je Glas jer u tom obliku On ti govori Riječ Božju. [6]On je prividni vodič kroz daleku zemlju jer ti je potreban ovaj oblik pomoći. [7]On je prividno sve ono što zadovoljava tvoje potrebe, za koje misliš kako ih imaš. [8]On se ne vara kad ti zamijetiš kako je tvoje ja ulovljeno u zamku potreba koje zapravo nemaš. [9]Iz toga te On oslobađa. [10]Od toga te On osigurava.
5. Ti si Njegovo očitovanje u ovom svijetu. [2]Vlastiti te brat poziva da skupa s njim budeš Njegov Glas. [3]Brat, kao izolirani pojedinac, ne može

biti Pomagač Sina Božjeg jer je kao usamljeni pojedinac nedjelotvoran. [4]Kad se s tobom udruži, tad postaje sjajni Spasitelj svijeta, Čiju ulogu u njegovu spasenju ti činiš potpunom. [5]On (Duh Sveti) zahvaljuje i tebi i njemu jer si se i ti uzdigao skupa s njim kad je on počeo spašavati svijet. [6]Bit ćeš s njim i kad se završi vrijeme i kad ne bude više ni traga snovima o zlobi u kojima si plesao u skladu s bijednom melodijom smrti. [7]Umjesto nje čuje se još kraće vrijeme himna Bogu. [8]Tad Glas iščezava i više ne preuzima nikakva oblika, već se vraća vječnoj Božjoj Bezobličnosti.

EPILOG

1. Ne zaboravi: jednom kad se započne ovo putovanje, kraj je izvjestan. [2]Tijekom putovanja, dolazit će sumnja i otići, pa će opet doći. [3]Završetak je siguran. [4]Svatko mora uspjeti u onome što mu je Bog zapovijedio učiniti. [5]Kad zaboraviš, sjeti se kako koračaš s Njim i s Njegovom Riječi na svom srcu. [6]Tko bi mogao očajavati, kad mu pripada Nada slična ovoj? [7]Možda mu prividno dođu opsjene očaja, ali nauči kako da te one ne prevare. [8]Iza svake od njih postoji stvarnost i postoji Bog. [9]Zašto bi čekao na ovo i to zamijenio opsjenama, kad je Njegova Ljubav samo trenutak dalje na putu kojim se završavaju sve opsjene? [10]Kraj jeste siguran i Bog ga jamči. [11]Tko bi stajao pred beživotnom slikom, kad korak dalje Svetište nad Svetištima otvara prastara vrata koja vode izvan ovog svijeta?
2. Ti jesi stranac u ovome svijetu. [2]Pripadaš Njemu Koji te ljubi kao Sama Sebe. [3]Zatraži pomoć kako bi otkotrljao kamen i ona ti se odmah pruža, u skladu s Njegovom Voljom. [4]Počeli smo putovanje. [5]Već je odavno kraj zapisan u zvijezdama i postavljen na Nebo sa sjajnim zrakom koji ga osigurava u vječnosti i u vremenu. [6]Ovaj zrak čuva ovaj kraj zauvijek nepromjenjivim.
3. Ne boj se. [2]Nanovo smo započeli jedno prastaro putovanje na koje smo već davno krenuli i koje je samo prividno novo. [3]Započeli smo nanovo koračati stazom kojom smo ranije putovali i na kojoj smo se zakratko izgubili. [4]Sad nanovo pokušavamo. [5]Naš novi početak posjeduje sigurnost koja je sve do sada nedostajala putovanju. [6]Pogledaj gore i vidi Riječ Njegovu među zvijezdama, gdje je On postavio tvoje ime skupa sa Svojim. [7]Pogledaj gore i nađi svoju sigurnu sudbinu koju ovaj svijet skriva, ali koju Bog hoće da vidiš.
4. Pričekajmo u tišini i zahvalno kleknimo za tren pred Njim Koji nas je pozvao i pomogao nam čuti Njegov Poziv. [2]Ustanimo i s vjerom krenimo putem Njemu. [3]Sigurni smo kako ne koračamo sami. [4]Bog je ovdje i s Njim sva naša braća. [5]Znamo kako se nikad više nećemo izgubiti na putu. [6]Nanovo je započela pjesma koja se zaustavila samo za tren, iako izgleda kako se je zauvijek prestala pjevati. [7]Ono što je ovdje započelo narasti će i bit će življe, snažnije i s više nade sve dok se ovaj svijet ne zaustavi za tren i zaboravi sve ono što je od njega napravio san o grijehu.
5. Izađimo van i sretnimo se s novorođenim svijetom, znajući kako se Krist nanovo u njemu rodio i kako će zauvijek trajati svetost ovog ponovnog rođenja. [2]Izgubili smo svoj put, ali ga je On za nas našao. [3]Zaželimo Mu dobrodošlicu, Njemu Koji nam se vraća da proslavi

spasenje i kraj svega za što smo mislili da smo napravili. [4]Zvijezda Danica ovog novog dana gleda u drukčiji svijet u kome je Bog dobrodošao i Sin Njegov skupa s Njim. [5]Mi, koji Ga upotpunjujemo, nudimo Mu zahvalnost, kao što i On zahvaljuje nama. [6]Sin je utihnuo i u tišini koju mu je Bog dao ulazi u svoj dom i konačno se smiruje.

BILJEŠKA PREVODITELJA

Tečaj čuda je, po mom skromnom mišljenju, najvažniji duhovni dokument koji se pojavio u prošlom stoljeću. Po svom obujmu, temeljitom preokretanju značenja uvriježenih pojmova i riječi, povremenim namjernim nedorečenostima, specifičnostima engleskog jezika, uvođenjem nekih novih pojmova, izražavanjem na dvije razine (I je razina znanja, a II razina zamjedbe ili percepcije), metaforičkim (tj. neizravnim) i izravnim izričajima, činjenicom da se radi o dokumentu čiji je cilj temeljita PREOBRAZBA čitatelja-učenika a ne puko informiranje o još jednom duhovnom sustavu mišljenja, kao i relativno ograničenim mogućnostima hrvatskog jezika u ovoj oblasti, ovaj naizgled jednostavno pisani duhovni dokument postavlja vrlo teške zadaće hrvatskom prevoditelju. Uz to, kao što je čitatelj već pročitao u Općem uvodu Zaklade za unutarnji mir, i sama ova Zaklada postavila je prevoditeljima opravdano stroga pravila za prevođenje. Ovim sam se prijevodom trudio sve ove probleme što bolje riješiti. Koliko sam u tome uspio neka prosude čitatelji.

Prilikom prevođenja nastojao sam smanjiti na neophodni minimum uporabu stranih riječi i zamijeniti ih hrvatskim. Također, nastojao sam se držati standardnog hrvatskog književnog jezika, usprkos dosta nesređenom stanju u tom području o čemu nam svjedoče polemike eminentnih hrvatskih lingvista. U tome mi je pomogao i pokojni mr. Miroslav Čižmek na čemu mu srdačno zahvaljujem.

Od publikacija koje sam vrlo često konzultirao tijekom prevođenja na prvom je mjestu Hrvatski jezički savjetnik iz 1999. u nakladi Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje, pergamene i Školskih novina, a koji je napisalo dvanaest autora i koji su redigirali Lana Hudeček, Milica Mihaljević i Luka Vukojević.

Neizravne i izravne odlomke iz Biblije citirao sam prema Jeruzalemskoj Bibliji u nakladi Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 1996.

U prvoj fazi prevođenja ulogu čitatelja u smislu onog što traži Zaklada za unutarnji mir obavio je pokojni mr. Miroslav Čižmek na čemu mu zahvaljujem. U drugoj fazi istu ulogu obavila je gospođa Sanja Sekulić. Pri tome joj je pomagala gospođica Stella Levak. Ovom prilikom im srdačno zahvaljujem. Također zahvaljujem i dragom prijatelju Draganu Sekuliću koji je organizirao ove dijaloge dviju čitateljica i prevoditelja.

Na kraju zahvaljujem gospodi Kennethu Wapnicku, predsjedniku Zaklade za »Tečaj čuda«, kao i Williamu Whitsonu iz Zaklade unutarnjeg mira na svesrdnoj i strpljivoj pomoći bez koje ovaj projekt nikad ne bi bio ostvaren.